

www.wmmagazin.cz

SKRYTÉ SKUTEČNOSTI

NIKDO NÁM NENAŘIZUJE
CO MÁME PSÁT.

CO NECHTĚJÍ, ABYCHOM VĚDĚLI
PRŮLOM V LÉČBĚ SMRTELNÝCH CHOROB
SLUNCE 47 NA KONCI LÉTA

č. 222/223

FOSÍLIE, KTERÉ ODHALUJÍ PRAVDU

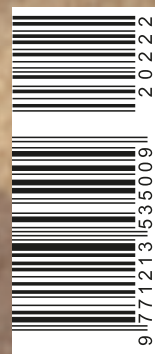
**Srbsko. Fosilie, artefakty, mamuti,
velryba a lodě, nalezené při těžbě
uhlí, navždy změní váš pohled na
svět.**

LETNÍ DVOJČÍSLO

PODZEMNÍ SÍŤ TUNELŮ?

V JEZERECH V RŮZNÝCH ČÁSTECH SVĚTA SE PRAVIDELNĚ OBJEVUJÍ
PREHISTORICKÉ PŘÍŠERY. JSOU POZOROVÁNY LIDMI I ODBORNÍKY.

projekty časopisu
WM magazín

BECKTECHNOLOGY.CZ

NOVÝ CESTOVATEL.CZ

[PO STOPÁCH SLOVANŮ](#)

[ZDRAVÉ BYDLENÍ](#)

PYRAMIDA PÁLAVA.CZ

GENERÁTOR BG3 MA 3 FUNKCE
1. FUNKCE BG - VYRÁBÍ JEMNÉ MIKROPROUDY
2. FUNKCE SILVER - VÝROBA KOLOIDU STŘÍBRA
3. FUNKCE ZAPPER - VYRÁBÍ JEMNÉ FREKVENCE

S BG3 lze provádět testy a působit na anorganické a organické materiály.

Základní pravidla pro přikládání elektrod BG a Zapper

1. Jakýkoliv anorganický a organický materiál
2. Elektrody BG přiložit na zápěstí v místě nejsilnějšího impulsu
3. Elektrody BG lze umístit po jedné na každé zápěstí nebo jinde
4. Místo umýt mýdlovou vodou
5. Pot a nečistoty brání proudění
6. Potenciometrem lze měnit tok proudu (pouze u BG)
7. Elektrody Zapper lze držet v dlaních nebo přikládat na různé body

Nízkofrekvenční generátor BG3 je český výrobek. Prohlášení o shodě platné v EU.

FUNKCE BG

Vyrábí mikroproudy
50 - 100 μ A
Ničí viry, bakterie a jejich patogeny
Oxysličuje a zvyšuje zásaditost
Rozkládá shluky červených krvinek
Čistí krev od toxinů
Posiluje imunitu
Tvoří negativní ionty prospěšné pro zdraví
Rozpouští tuk
Podporuje růst

Funkce BG se z důvodu bezpečnosti vypne při zapojení síťového adaptéru.

FUNKCE ZAPPER

Zapper podle protokolu Dr. Clarkové
Automatický provoz v pásmu 10 - 33 kHz
Jemné frekvence eliminují viry
Posilují imunitu

Funkce Zapper se z důvodu bezpečnosti automaticky vypne při zapojení síťového adaptéru.

FUNKCE SILVER

Pro výrobu použijte univerzální kábel a redukcí
Doporučujeme provoz s adaptérem
Vyrobený koloid má hustotu 5 ppm
Používejte destilovanou vodu z vaší lékárny
Stříbro zabíjí viry
Antibakteriální účinky

Při manuálním režimu trvá výroba koloidu ve sklenici přibližně dvě hodiny.

RŮZNÉ DRUHY VYUŽITÍ: Mikroproudy funkce BG podporují růst rostlin a mění vlastnosti tekutin. Ruloformy, shluky červených krvinek, se oddělují. Dochází k obnově přirozeného krevního oběhu.

Informace o BG3 najdete v časopise WM magazin: www.wmmagazin.cz

alternativní medicína

Generátor BG3 a MPG30 zakoupíte zde: www.wmmagazin.cz/eshop/ nebo napište e-mailem: jirimatejka@wmmagazin.cz, Tel: +420777770609

Nepřipojujte MPG30 na měniče napětí v automobilech! Hrozí poškození, na které se nevztahuje záruka.

S MPG30 lze provádět testy a působit na anorganické a organické materiály.

Magnetický pulsní generátor MPG30 je český výrobek. Prohlášení o shodě pro EU.

Vybrané body pro přikládání pulsní cívky

1. Jakýkoliv anorganický a organický materiál
2. Lymfatické uzliny a orgány
3. Místa zánětu, otoky, pretížení
4. Místa známých nádorových buněk
5. Játra jsou orgánem látkové výměny
6. Šlachy, kosti, klouby
7. Magnetické pulzy rychle uleví a odstraní příčinu bolesti
8. Solar plexus, bod na hrudi, je nervový spletenec, který propojuje dutiny břišní, plíce, srdce a mozek

Po 20 minutách provozu MPG30 vypněte a nechte cívku vychladnout.

Uklidňuje a tlumí bolest
Neutralizuje bakterie
Neutralizuje výrůstky
Reguluje záněty
Uklidňuje nervy
Eliminuje bolest
Tlumí hyperaktivitu orgánů
Oxysličuje
Zvyšuje zásaditost
Stahuje tkáň
Kontroluje krvácení
Rozpouští tuk

Severní magnetický pól. Nejlepšího výsledku dosáhnete, když cívku otočíte k zemskému severnímu magnetickému pólu.

Ovlivňuje polaritu tekutin
Podporuje růst tekutin
Hojí a regeneruje
Upravuje špatný krevní oběh
Stimuluje vnitřní orgány a žlázy
Vytlačuje toxiny z lymfatických žláz do krevního oběhu

Jižní magnetický pól. Nejlepšího výsledku dosáhnete, když cívku otočíte k zemskému jižnímu magnetickému pólu.

RŮZNÉ DRUHY VYUŽITÍ: Polarizace vody, podpora růstu rostlin, zlomeniny u lidí a zvířat. Magnetické pulsy jsou bez vedlejších účinků.

Informace o MPG30 najdete v časopise WM magazin: www.wmmagazin.cz

alternativní medicína

Slunce 47, Evropa a koronavirus na konci léta

Slunce 47 nám od jara pomáhá v boji s koronavirem. Ale co se stane na podzim, když přestane působit UVB záření?

Nový koronavirus nemá v lásce sluneční UVB záření

UVB záření je část záření přicházejícího ze slunce. Má dvě funkce při boji s koronavirem. Jednak UVB je složka slunečního záření, která vám vytváří při dopadu na pokožku vitamín D, který zvyšuje vaši imunitu. Žádná potravina neumí zajistit tolik vitamínu D jako sluneční záření. Druhá funkce UVB záření je, že dovede koronavirus zabít přímým dopadem na osluněný vir. UVB záření dovede likvidovat nukleovou kyselinu viru a toto je pro nás velmi důležité. UVB umí zabít lépe viry jednovláknové než dvouvláknové a zároveň je úspěšnější čím má vir delší bázi. Víme, že koronaviry mají jednovláknovou RNA a mají 30 tisíc bází, což je nejvíce mezi známými RNA viry. To znamená, že tento vir patří mezi nejvíce náchylné viry vůči UVB záření.

Slunce 47 stupňů nad horizontem

Slunce se vyhoupne 47 stupňů nad horizont v různých zeměpisných šířkách v jiný měsíc, den a čas. Česko-slovenské území poprvé ozářily UVB sluneční paprsky 3.4.2020 v Bratislavě. Shodou okolností na přelomu března a dubna začala u nás křivka nakažených strmě klesat. Podobný scénář se odehrával v dalších evropských zemích, kde Slunce poprvé vystoupilo 47 ↑ stupňů nad horizont:

- ↑ 26.05.2020 – Island
- ↑ 08.05.2020 – Švédsko, Finsko, Rusko
- ↑ 07.05.2020 – Norsko, Oslo
- ↑ 24.04.2020 – Rusko, Moskva
- ↑ 14.04.2020 – Nizozemsko, Belgie
- ↑ 11.04.2020 – Velká Británie, Londýn

- ↑ 09.04.2020 – Česko, Praha
- ↑ 03.04.2020 – Slovensko, Bratislava
- ↑ 01.04.2020 – Itálie, Bergamo
- ↑ 22.03.2020 – Itálie, Florencie
- ↑ 17.03.2020 – Itálie, Řím

V těchto regionech došlo v následujících 30 dnech k zastavení epidemie. Jsem si téměř jistý, že pokles nakažených koresponduje s prvním dnem, kdy slunce vystoupilo 47 stupňů nad horizont. Koronavirus

• Obsah

Slunce 47, Evropa a koronavirus na konci léta	... 1
<i>Záporné ionty a zdravé bydlení I.</i>	... 4
První iontový test	... 8
<i>První cesty do Bosny 2020</i>	... 10
Průlom v léčbě smrtelných chorob	... 16
<i>Jak posílit imunitní systém</i>	... 18
Nová medicína – samoléčba pohybem	... 20
<i>Fosilie, které odhalují pravdu</i>	... 30
Podzemní svět	... 32
<i>Naše budoucnost – generační válka</i>	... 42
Naše budoucnost – konec kultu mládeže	... 47
<i>Kosmická energie versus aura</i>	... 53
Stavební poradce Jiří Matějka	... 59
<i>Co nechtějí, abychom věděli</i>	... 60

Bergamo

15 Sep 2020 13:19 UTC+2

Solar data for the selected location

Dawn: 06:30:05
 Sunrise: 06:59:38
 Culmination: 13:16:22
 Sunset: 19:32:16
 Dusk: 20:01:44
 Daylight duration: 12h32m38s
 Distance [km]: 150.423.995
 Altitude: 47.06°
 Azimuth: 180.96°
 Shadow length [m]: 0.93
 at an object level [m]: 1

Geodata for the selected location

Height: 256m
 Lat: N 45°41'42.82" 45.69523°
 Lon: E 9°40'10.23" 9.66591°
 UTM: 32T 552126 5060404
 TZ: Europe/Rome DST CEST

ITÁLIE, BERGAMO 15.10.2020

EVROPA A KORONAVIRUS NA KONCI LÉTA

ČASOPIS WM MAGAZÍN
www.wmmagazin.cz

Praha, Hlavní město Praha

03 Sep 2020 13:01 UTC+2

Solar data for the selected location

Dawn: 05:47:04
 Sunrise: 06:20:13
 Culmination: 13:01:29
 Sunset: 19:41:44
 Dusk: 20:14:44
 Daylight duration: 13h21m31s
 Distance [km]: 150.887.061
 Altitude: 47.22°
 Azimuth: 179.82°
 Shadow length [m]: 0.93
 at an object level [m]: 1

Geodata for the selected location

Height: 224m
 Lat: N 50°4'44.86" 50.07913°
 Lon: E 14°25'58.87" 14.43302°
 UTM: 33U 459433 5547583
 TZ: Europe/Prague DST CEST

PRAHA -3.9.2020

EVROPA A KORONAVIRUS NA KONCI LÉTA

ČASOPIS WM MAGAZÍN
www.wmmagazin.cz

nemá v lásce sluneční UVB záření. Polední Slunce 47 ve správný čas je naprosto nenahraditelné. Každým dnem se doba UVB záření prodlužuje až do 21.6, kdy vyvrcholí. Navíc se bude neustále snižovat jeho vlnová délka a bude tak více a více účinnější. Po letním slunovratu se doba UVB záření každým dnem zkracuje a v září Slunce 47 zmizí úplně.

Slunce 47 stupňů pod horizontem

Chile je na opačné straně zeměkoule a část země je již víc jak dva měsíce z dosahu UVB záření. Například na Santiago dopadaly poslední UVB paprsky ↓14.4.2020. Na začátku epidemie v březnu mělo Chile podobná čísla jako v ČR. Je to země

se 17 miliony obyvatel, je nejbohatší latinskoamerická země s ekonomikou na úrovni Chorvatska. V půlce března mělo Chile, stejně jako v ČR, kolem 100 případů nákazy za den. My jsme nyní pod stovkou po období, kdy u nás před UVB zářením bylo až 373 případů za den. Zatím co na severní polokouli, stejně jako v Česko, došlo s příchodem

UVB záření Slunce 47 k vymizení viru, v Chile je to přesně naopak. I přesto, že tam virus řádí podobně dlouho jako u nás, jeho rychlost šíření se drasticky zvyšuje. A to i přesto, že tamní lidé musí mít z léta lepší imunitu než my ze zimy. Ve statistice je přesně vidět, jak se prudce začaly zvedat počty nakažených přesně s odchodem UVB záření. Slunce jen přestalo desinfikovat veřejná prostranství.

V Chile se s odchodem UVB záření situace neustále zhoršuje a dnes jsou již na 3100 případů nových nakažených za den.

Evropa a koronavirus na konci léta

Polední Slunce 47 ve správný čas je naprosto nenahraditelné. V Evropě přestanou dopadat desinfekční UVB paprsky Slunce 47 ↓ na konci léta, například v Bratislavě to bude dne 8.9.2020. V dalších zemích přestane působit UVB záření v tyto dny:

- ↓ 11.07.2020 – Island
- ↓ 06.08.2020 – Švédsko, Finsko, Rusko
- ↓ 04.08.2020 – Norsko, Oslo
- ↓ 18.08.2020 – Rusko, Moskva
- ↓ 02.08.2020 – Nizozemsko, Belgie

- ↓ 30.08.2020 – Velká Británie, Londýn
- ↓ 03.09.2020 – Česko, Praha
- ↓ 08.09.2020 – Slovensko, Bratislava
- ↓ 15.10.2020 – Itálie, Bergamo
- ↓ 20.10.2020 – Itálie, Florencie
- ↓ 24.10.2020 – Itálie, Řím

Připustme možnost, že na podzim může v Evropě vzniknout další vlna epidemie, jak to vidíme dnes v Chile, která je na opačné straně zeměkoule již bez vlivu Slunce 47.

Dá se tomu vyhnout, pokud bychom zůstali uzavřeni jako New Zeland či Austrálie, které jsou již z části také mimo dosah UVB záření a nové případy takřka nemají – ale to jen proto, že zavedly jako první velmi drastická opatření, navíc mají výhodu, že to jsou ostrovy a nemoc takřka vymýtily a nemá se tam co šířit. V Evropě po rozvolnění opatření a opětovném propojení světa můžeme od druhé půlky září očekávat chilský scénář. Byť budeme připravenější a obezřetnější než v Latinské Americe, nebo jak se dá možná tušit, nastane velký problém. Větší, než co bylo na jaře ...

Existuje mnoho konspirací o koronaviru, které vyvolávají paniku a pochybnosti. Nevíme, jak to ve skutečnosti je. Dnes se pokusme

posílit imunitu ze Slunce 47, dokud ještě září. Co bude dál, nikdo neví ... Jsem přesvědčený, že na podzim přijde běžná chřipková epidemie, tak jako každý rok a s ní si umíme poradit, nebo ne? Zachovejte klid.

IG a Jiří Matějka

Tento nový poznatek sdílejte všem. Pokud se vám článek líbí, podpořte časopis WM magazín předplatným. Časopis WM magazín vychází měsíčně v tištěné a elektronické verzi. Děkuji. JM.

<http://www.wmmagazin.cz/slunce-47-nam-pomuze-porazit-koronavirus/>
<https://www.novinky.cz/zahranicni/koronavirus/clanek/obrat-v-italii-nakazenych-koronavirem-tolik-nepribyva-40319332>

https://www.novinky.cz/zahranicni/koronavirus/clanek/spanelsko-hlasi-vyrazny-pokles-umrti-na-koronavirus-40319423?fbclid=IwAR1m2XhQJO-xRoWgZ77v6lzoS_iJWEQBHN5435oaohrjPJq9UObeVO8mkcgl

<https://www.e15.cz/koronahelpdesk-e15/koronavirus-v-cesku-v-grafech-a-mapach-sireni-nemoci-zpomaluje-prozatim-1368811>

<http://wmmagazin.cz/eshop>

SLUNCE 47

V EVROPĚ MŮŽEME OD DRUHÉ PŮLKY ZÁŘÍ OČEKÁVAT CHILSKÝ SCÉNÁŘ.

EVROPA A KORONAVIRUS NA KONCI LÉTA

ČASOPIS WM MAGAZÍN
www.wmmagazin.cz

Záporné ionty a zdravé bydlení I.

Jiří Matějka – stavební poradce

Lidé kdysi žili v čisté přírodě a jeskyních s vysokou koncentrací vzdušných vitamínů. než máme dnes. Pokud by se provedly potřebné úpravy navyšující záporné ionty v domech, ušetřilo by se až 30 % nákladů na zdravotnictví.

Záporné ionty jsou elektricky záporně nabitě částice vzduchu. Představují významný prvek v působení na lidské zdraví a délku života. Záporné ionty váží na škodlivé mikroorganismy a rozkládají je. Čím více záporných iontů, tím příznivější je prostředí pro lidi, zvířata a rostliny. Pokud chcete zůstat zdraví a v pohodě, musíte se obklopit dostatečným množstvím záporných iontů.

Vzdušné ionty jsou citlivé na šokový náraz elektrického proudu a atmosférické změny. Například při změnách tlaku, nebo teplotě, mohou ionty unikat z atomů. Zvyšuje se tak počet kladně nabitých iontů ve vzduchu. Několik hodin před bouřkou bývá nízký atmosférický tlak. Ten způsobuje nárůst hladiny kladných iontů až na úroveň přesahující 5.000 iontů na cm^3 . Naopak, během bouřky se zvyšuje hladina

záporných iontů na několik tisíc na cm^3 , zatímco počet pozitivních iontů klesne pod 500 na cm^3 .

Rovnováha vzdušných iontů

Rovnováha záporných a kladných iontů ve vzduchu může být snadno narušena. Iontová rovnováha je vyjádřena iontovým koeficientem, který byl v atmosféře Země před tisíci lety $>1,4$. Dnes se snížil na hodnotu cca 1,15. Příčinou snížení je znečištění atmosféry a moderní způsob života, zejména ve městech. V průmyslových lokalitách je iontový koeficient <1 . Iontovou rovnováhu v budovách narušují kovové a plastové konstrukce, elektrické rozvody, klimatizace, rekuperace, syntetické podlahy, omítky, malby a nízká vlhkost vzduchu.

Současný **iontový koeficient** 1,15–1,25 je považovaný za neutrální. Hodnoty pod 1,15 jsou zdraví méně prospěšné, hodnoty nad 1,25 jsou pro zdraví velmi prospěšné. Lidský organizmus je nabitý záporně, proto čím vyšší je iontový koeficient, tím příznivější je prostředí pro lidi, zvířata a rostliny.

Vysoký iontový koeficient až 1,85–2,45 jsem měřil v některých jeskyních (Evina jeskyně, Byčí skála, Ionový tunel, labyrint Ravne apod). <http://www.wmmagazin.cz/category/vzduzne-vitaminy/>

Zdravé bydlení

Lidský organizmus má záporný náboj. Pobyt v prostředí s nízkou koncentrací záporných iontů, nebo vysokým podílem kladných iontů, je pro nás škodlivý. A to se dnes děje. Dnešní domy, byty a kanceláře jsou postaveny a vybaveny z mate-

riálů, které odčerpávají přirozené vzdušné záporné ionty. Pro zdraví prospěšnou se považuje koncentrace záporných iontů min. **900/cm³**. V kancelářích, ve školách, nebo v supermarketech, jsou hodnoty nižší než 150/cm³. U PC 90, v autě cca 150 /cm³ (proto za volantem usínáme).

Hodnota v domech se dnes pohybuje kolem 100-500 záporných iontů/cm³. V čisté přírodě se může jejich počet pohybovat okolo 1000 až 2000 iontů na 1 cm³ vzduchu. V moderních budovách bez vhodných podmínek pro existenci iontového pole je koncentrace záporných iontů velmi nízká a je zřejmě jednou z příčin tzv. **syndromu nemocných budov**. Syndromem nemoci z budov jsou postiženi lidé pracující v klimatizovaných budovách. Prvním příznakem bývají projevy – únava, nesoustředěnost, bolesti hlavy. Dalšími příznaky jsou obtíže respirační (dráždění nosní sliznice, dráždění ke kašli, zhoršení alergických obtíží), oční (pocit suchosti, dráždění spojivek) a kožní (suchost, podráždění kůže, alergické projevy). Moderní syntetické materiály odčerpávají přirozené vzdušné záporné ionty. Velmi důležitá je relativní permitivita (ϵ_r) použitých materiálů. Co to znamená? Například: Lid-

ská tkáň má relativní permitivitu 20-30, zatímco oblečení ze syntetických vláken pouze 3-5. Polystyren použitý na zateplení domu má permitivitu 2,5, PVC materiály 2,9-4 apod. Organismus pak musí vynaložit velké úsilí, aby vyrovnal náboj zpět na hodnotu 20-30. Místo toho, aby udržoval tělo přirozeně zdravé, musí bojovat s „moderními materiály“ – proto vznikají zdravotní problémy.

Při návrhu staveb nebo úpravách interiéru doporučuji hodnotu materiálů s ϵ_r 7 a vyšší.

Iontový dům

Jsem stavební odborník. Od roku 1990 provádím stavební činnost – výstavbu objektů, rodinných domů a rekonstrukce. V roce 2002 jsem založil časopis WM magazín, který vychází měsíčně. Od roku 2014 provádím měření záporných iontů (zdravotní výhody záporných iontů - <http://www.wmmagazin.cz/2584-2/>). Zajímám se o kvalitu vnitřního prostředí staveb, a právě záporné ionty jsou velmi důležitým prvkem pro zdravé bydlení. V květnu 2020 byla zahájena výstavba rodinného domu, kde budu aplikovat nové postupy, jak vytvořit zdravé mikroklima, plné prospěšných záporných iontů. Dům se nachází v prostředí s vysokou

hodnotou až 2000 vzdušných záporných iontů/cm³. Cílem projektu je pomocí opatření zachovat a udržet vysoké hodnoty záporných iontů v domě po dokončení.

Optimální řešení

Pro udržení vysoké koncentrace vzdušných záporných iontů v budově existuje několik rad a návodů:

- volba vhodného stavebního pozemku
- využití přirozených fyzikálních přírodních principů
- proudění vzduchu v interiéru
- světelné podmínky v interiéru
- použití, nebo úprava elektrické permitivity materiálů
- zásady správného uzemnění konstrukcí

Realizaci výstavby nového rodinného domu a postupy zvyšující koncentraci vzdušných vitamínů najdete v dalších číslech časopisu WM magazín.

Několik otázek a odpovědí

Jak vznikají záporné ionty?

Věda nezná skutečnou příčinu vzniku vzdušných záporných iontů. V jeskyních se zvýšeným ionizujícím zářením je možné naměřit vyšší hodnoty. V jeskyních, kde je ionizace nulová lze také naměřit

STAVEBNÍ PORADCE JIŘÍ MATĚJKA
WWW.WMMAGAZIN.CZ/STAVEBNI-PORADCE

APLIKACE NOVÝCH POSTUPŮ PRO PŘIROZENÉ MIKROKLIMA
ZDRAVĚ BYDLENÍ – IONTOVÝ DŮM

ČASOPIS WM MAGAZÍN
www.wmmagazin.cz

STAVEBNÍ PORADCE JIŘÍ MATĚJKA
WWW.WMMAGAZIN.CZ/STAVEBNI-PORADCE

VZDUŠNÉ ZÁPORNÉ IONTY NEJSOU V KAŽDÉ JESKYNI MĚŘENÍ ZÁPORNÝCH IONTŮ V JESKYNÍCH

ČASOPIS WM MAGAZÍN
www.wmmagazin.cz
ČASOPIS WM MAGAZÍN SKRYTÉ SKUPENOSTI

vysoké hodnoty záporných iontů. **Má voda a vlhkost vzduchu vliv na ionty?** Vyšší vlhkost může zvýšit koncentraci vzdušných záporných iontů, pokud tam jsou. Ne v každé jeskyni s vysokou vlhkostí jsou záporné ionty. Jeskynní terapie pro astmatiky apod. je založena na působení 90% vlhkosti vzduchu. Jeskyně s vysokou vlhkostí vzduchu a vysokými hodnotami záporných iontů jsou pro zdraví mnohem prospěšnější. Zjistil jsem, že záporné ionty jsou tam, kde je tekoucí podzemní voda.

V jakých jeskyních vznikají záporné ionty? Více jak 3 roky měřím záporné ionty na různých místech. Zjistil jsem, že vysoké hodnoty záporných iontů jsou tam, kde je hlavně vápenec, slépenec, jíly a podobné plastické horniny. Naopak ve tvrdých horninách, jako je žula apod., záporné ionty nejsou.

V které jeskyni jsou vzdušné vitamíny? Vysokou koncentraci záporných iontů jsem naměřil například v Evině jeskyni nedaleko Býčí skály a nově v nedaleké

jeskyni Netopýrka. Stabilně vysoké hodnoty až 50.000 jsou v podzemním tunelu Ravne v Bosně.

Jsou záporné ionty i jinde? Vysokou koncentraci vzdušných záporných iontů jsem naměřil v čisté a neporušené přírodě – řeky a vodopády, lesy, údolí a louky. V mnoha údolích krasové oblasti kolem Blatenska jsou hodnoty až 4000 záporných iontů/cm³.

V čem jsou záporné ionty prospěšné? Klinické studie prokázaly, že negativní ionty eliminují

škodlivé mikroorganismy. Příznivé účinky záporných iontů jsou: úleva od bolesti v krku, bronchiálního kašle a nevolnosti, úleva od blokády sinusů a zánětů, alergická úleva, snížení astmatických záchvatů, zvyšují energii, zvyšují fyzickou výdrž, zmírňují bolest artritidy, vyrovnávají krevní tlak, usnadňují dýchání, regulují cholesterol, zmírňují záněty, pomáhají při nespavosti, relaxaci a meditaci, urychlují zotavení z poranění a chirurgického zákroku, zvyšují imunitu, vyrovnávají hodnotu Ph, čistí krev a lymfy, neutralizují viry, bakterie a houby, zlepšují funkci

MEŘENÍ VZDUŠNÝCH VITAMÍNŮ A ŽIVOTNÍ ENERGIE V EVINĚ JESKYNI 2. SETKÁNÍ V EVINĚ JESKYNI

POZNÁVACÍ CESTY A EXPEDICE
www.novcestovatel.cz

jater, ledvin a plic, zlepšují detoxikaci těla, zlepšují zhoršenou buněčnou změnu, pomáhají s depresí a pamětí, zlepšují koncentraci, zlepšují hojení ran a zaprášených očí, pomáhají při oteklých žilách, oparu a hemoroidech, zvyšují sexuální potenci.

V čem jsou škodlivé kladné ionty? Dlouhodobý pobyt v prostředí z vyšší koncentrací kladných iontů je pro organismus škodlivý. Kladné

po zapnutí do zásuvky 220 V. Viděli jste někdy v jeskyni s vysokou koncentrací vzdušných záporných iontů zdroj 220 (110) V?

Co je syndrom nemocných budov? Syndromem nemoci z budov jsou postiženi lidé pracující zejména v klimatizovaných budovách. Prvním příznakem bývají projevy – únava, nesoustředěnost, bolesti hlavy. Dalšími pří-

záporných iontů v místnosti. Je to poměrně snadno řešitelné u starších i nových staveb.

Prokázal někdo příznivé účinky záporných iontů na lidské zdraví?

Ano, existuje odborná studie. Pokud by se provedly potřebné úpravy navyšující záporné ionty v bytech, na pracovištích a v nemocnicích, **ušetřilo by se až 30 % nákladů na zdravotní péči.**

Poznámka: ČSÚ - Celkové výdaje

STAVEBNÍ PORADCE JIRÍ MATĚJKA
WWW.WMMAGAZIN.CZ/STAVEBNI-PORADCE

APLIKACE NOVÝCH POSTUPŮ PRO PŘIROZENÉ MIKROKLIMA
ZDRAVÉ BYDLENÍ – IONTOVÝ DŮM

ČASOPIS WM MAGAZÍN
www.wmmagazin.cz

ionty způsobují: stahují cévy, zvyšují krevní tlak, zvyšují kyselost krve, oslabují kosti, potlačují přirozené močení, zrychlují dýchání, dýchání je obtížnější, zvyšují tepovou frekvenci, zhoršují srdeční funkce, zpomalují fyzické zotavení, způsobují nervozitu a stres, zpomalují růst.

Co je iontový koeficient? Rovnováha záporných a kladných iontů musí být vyvážená. Rovnováha je vyjádřena iontovým koeficientem. Jsou místa, kde naměříme vysoké hodnoty záporných iontů současně s vysokou hodnotou kladných iontů. Kladné ionty nesmí být vyšší než záporné ionty.

Můžeme vyrobit záporné ionty uměle? Existuje mnoho čistěček vzduchu, které vyrábí vzdušné záporné ionty pomocí elektrického koronárního výboje. Přístroje fungují

znaky jsou obtíže respirační (dráždění nosní sliznice, dráždění ke kašli, zhoršení alergických obtíží), oční (pocit suchosti, dráždění spojivek) a kožní (suchost, podráždění kůže, alergické projevy). Moderní byty, pracoviště a kanceláře jsou vybaveny syntetickými materiály, které odčerpávají přirozené vzdušné záporné ionty.

Jaké materiály neodčerpávají záporné ionty? Syntetické materiály odčerpávají přirozené vzdušné záporné ionty a v místnosti zůstávají kladné ionty. Velmi důležitý je správný výběr materiálů na podlahy, stěny, strop a vybavení. Každý materiál má specifické elektrické vlastnosti. Lidská tkáň má přirozenou hodnotu (ε) 25, nylon pouze 3. Čím vyšší je elektrická vlastnost podlahy, omítky, malby, nebo zařízení bytu, tím vyšší budete mít koncentraci

na zdravotní péči v roce 2017 dosáhly v České republice 387,4 miliardy korun. Oproti roku 2016 došlo k nárůstu výdajů o 7,1 %, tedy o 25,8 miliard korun. Jen za léky bylo vydáno 82,9 miliard korun, 21,4 % veškerých výdajů na zdravotní péči ...

<http://www.wmmagazin.cz/category/vzduzne-vitaminy/>
<http://www.wmmagazin.cz/category/evina-jeskyne/>
https://cs.wikipedia.org/wiki/Syndrom_nezdravych_budov
<http://www.wmmagazin.cz/stavebni-poradce/>
<http://www.wmmagazin.cz/2584-2/Cesty-do-Bosny>: <http://novycestovatel/aktualni-cesty>
<http://www.wmmagazin.cz/zdrave-bydleni/> <https://www.opojisteni.cz/spektrum/csu-vydaje-na-zdravotni-peci-v-roce-2017-dosahly-387-4-miliardy/c:16024/>

První iontový test

Iontový test skladu s přírodními výrobky

Na požádání výrobce přírodních matrací **Futons.cz**, jsem provedl měření záporných iontů v provozním skladu v Lysicích u Brna.

Vysoká koncentrace vzdušných záporných iontů neutralizuje viry, bakterie a houby, což prospívá nejenom lidem, ale také výrobkům z přírodních materiálů. V příkrývkách, matracích, polštářích, závěsech, kobercích apod., vyrobených z přírodních materiálů, nemohou škodlivé mikroorganismy dlouho přežít. Vysokou koncentraci vzdušných záporných iontů je dobré mít u výroby a při skladování výrobků z přírodních materiálů. Než se výrobek dostane k zákazníkovi, zůstává delší dobu ve skladech. Pokud jsou skladovací prostory plné různých mikroorganismů, je

pravděpodobné, že si je přivezete do ložnice, dětského pokoje, kuchyně, nebo do spíže. Doporučení platí pro všechny přírodní produkty, matrace, koberce, závěsy, oděvy, dřevo, potraviny, koření, přísady, čaje apod.

Průběh iontového testu

Sklad s přírodními výrobky Futons.cz se nachází v cihelné budově. Podlaha je z betonové dlažby, stěny a klenutý strop je z pálených cihel. Výplně otvorů, okna a dveře, jsou dřevěné.

Použité materiály a povrchy

Důležité je zjistit elektrické vlastnosti ϵ_r povrchových materiálů. Ve skladu jsou tyto materiály:

- Podlaha: betonová dlažba – ϵ_r 8
- Stěny: pálená cihla bez omítky – ϵ_r 10
- Strop: klenba z pálených cihel – ϵ_r 10
- Dřevěná okna a dveře – ϵ_r 15

Ve skladu jsou povrchy, které minimálně eliminují vzdušné záporné ionty. Doporučená minimální hodnota

povrchových materiálů je ϵ_r 7.

Měření vzdušných iontů a iontový koeficient

Měření vzdušných iontů se provádí na pěti místech. Zjišťují se hodnoty kladných a záporných iontů. Z výsledků je stanoven průměr, který je použit pro výpočet iontového koeficientu. Hodnoty

1,15–1,25 jsou považovány za neutrální. Hodnoty pod 1,15 jsou méně prospěšné, hodnoty nad 1,25 jsou velmi prospěšné.

- Záporné ionty/1 cm³ a výsledný průměr:
-2420, -2540, -2540, -4260,
-3270 – průměrná hodnota -3006
- Kladné ionty/1 cm³ a výsledný průměr:
+1980, +2250, +1050, +3820,
+2050 – průměrná hodnota +2230
- Výsledný iontový koeficient:
1,34

Mikroklima ve skladu Futons.cz je velmi prospěšné. Vysoká koncentrace vzdušných záporných iontů neutralizuje viry, bakterie a houby.

Měření teploty, vlhkosti vzduchu a ionizace

Ionizující záření vzniká při radioaktivním rozpadu, vlivem kosmického záření nebo jej lze vytvořit uměle. Působení ionizujícího záření poškozuje organickou tkáň a může způsobit mutace, rakovinu, nemoc z ozáření i smrt. Využití ionizujícího záření je ve více lidských oborech, například v lékařství nebo výzkumu. Ionizující záření způsobuje podzemní plyn radon.

- Ionizující záření: 0,08 μSv/h

V lokalitě skladu v Lysicích je riziko ionizujícího záření nízké. Naměřená hodnota je v souladu v radonovou mapou, kterou vydává Česká geologická služba.

Vlhkost vzduchu je důležitá pro vyšší koncentrace iontů. Vodní kapénky a pára zvyšují koncentraci vzdušných záporných iontů. Pokud jsou v prostředí materiály s nízkou hodnotou relativní permitivity, pak vodní film působí jen minimálně. V obytných místnostech by měla být vlhkost vzduchu ideálně 45-55 %. Ve skladu byly naměřeny tyto hodnoty:

- Venkovní teplota a vlhkost vzduchu: 21,2 °C, 41 %
- Vnitřní teplota a vlhkost vzduchu: 17,5 °C, 52 %

Vlhkost prostředí ve skladu Futons.cz je prospěšná pro tvorbu a zachování vzdušných záporných iontů.

Vydání Protokolu a doporučení

V provozním skladu jsou poměrně vysoké hodnoty vzdušných záporných iontů, což potvrzuje výsledný iontový koeficient. Skladba použitých povrchů (podlahy, stěny, strop) nevyžaduje další úpravy.

Vysoká koncentrace vzdušných záporných iontů v provozním skladu Futons.cz neutralizuje viry, bakterie a houby, což prospívá nejenom lidem, ale také výrobkům z přírodních materiálů.

Na základě výsledků měření byl vystaven Protokol o měření vzdušných záporných iontů.

Měření provedl a protokol vydal Jiří Matějka-stavební poradce. Cena měření a konzultace je 4000 Kč + DPH. Více informací najdete na webové stránce <http://www.wmmagazin.cz/stavebni-odbornik/>

<http://www.geologicke-mapy.cz/radon/>

http://www.geology.cz/app/ciselniky/lokalizace/show_map.php?mapa=radon&y=600200&x=1131800&s=1

https://cs.wikipedia.org/wiki/Syndrom_nezdravých_budov

<http://www.wmmagazin.cz/stavebni-poradce/>

<http://www.wmmagazin.cz/2584-2/>

<http://www.wmmagazin.cz/zdrave-bydleni/>

První cesty do Bosny 2020

Po delší přestávce způsobené nouzovým stavem plánujeme v červenci a v srpnu první cesty na bosenské pyramidy a do Srbska. Cesty se uskuteční po uvolnění opatření, bez kontrol a testů, což bude možné v červenci 2020.

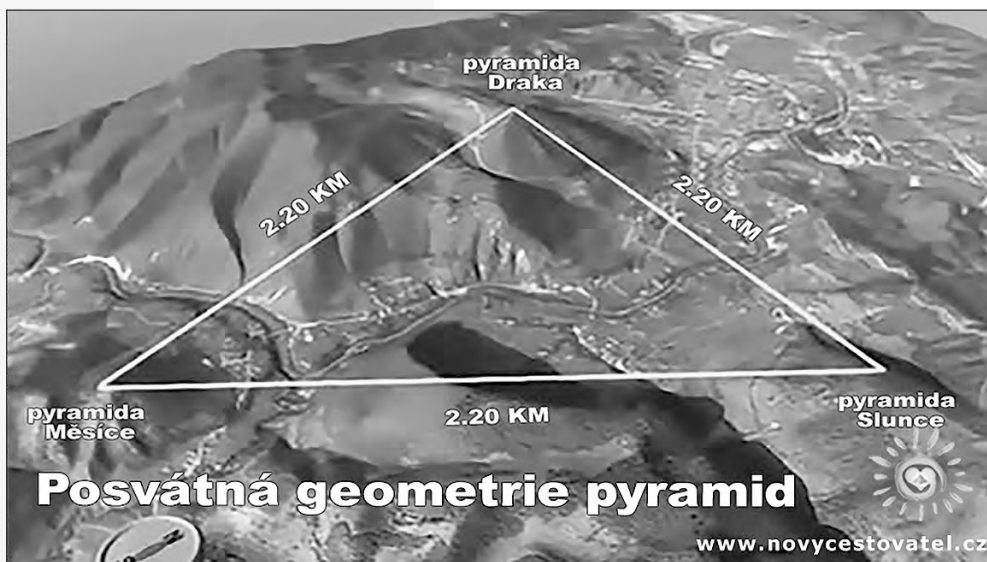
- První cesta do Bosny bude v termínu 9. – 13. 7. 2020
- První cesta do Srbska na Rtanj bude v termínu 23. – 27. 7. 2020
- Druhá cesta do Bosny se uskuteční na konci prázdnin v termínu 27. – 31. 8. 2020
- Další cesty do Bosny, na Maltu a na Menorku budou dle programu v září, v říjnu a poslední v listopadu

Informace a přihlášky najdete na webu www.novycestovatel.cz. Doporučuji poslat přihlášku co nejdříve, zájem je velký. Těším se, že společně oslavíme vítězství nad podivným virem společně na cestách.

Bosenské údolí pyramid

Pyramidy v Bosně jsem poprvé navštívil v roce 2006. Viděl jsem

první vykopávky a nové objevy, poznal Dr. Semira Osmanagiche. Od té doby jezdím do Bosny každý rok. Před lety mě oslovili čtenáři

s přáním, jestli mohou jet se mnou na pyramidy. Dnes jezdíme do Visoka s čtenáři Wm magazínu a přáteli několikrát za rok.

Zjistili jsme, že na průzkum bosenského údolí pyramid je potřeba mít víc času, klid, pohodu a slyšet odborné výklady od průvodců Nadace BPS vedené Dr. S. Osmanagichem. Je to důležitá podpora největšího aktivního archeologického projektu na světě. Ve Visoku jsme ubytováni tři noci v hotelu s polopenzí. Pohodové zázemí, s autobusem stále k dispozici, nám poskytuje víc času na poznávání nejenom pyramid v Bosně. Naše cesty do Bosny začínají u kamenných koulí.

Kamenné koule v Bosně

Na naší planetě bylo objeveno na tisíc kamenných koulí. Najdeme je v Kostarice, v Mexiku, v Rusku, v České republice, na Slovensku, nebo v Bosně. V oblasti kolem města Zavidoviči bylo nalezeno v 11 lokalitách celkem 60 kamenných koulí.

Kamenné koule se objevily po velké bouři v roce 1936. Proud vody vyhloubil koryto potoka a odhalil koule s průměry od 0,5–1,6 m. Jižně od města byla v roce 2015 objevena největší kamenná koule s průměrem víc jak 4 metry. Kamenná koule obsahuje křemen, muskovit, oxid železitý a uhličitánovou základnu – bazální cement. Hmotnost koule je 37,32 tun! Zdá se, že všechny prvky jsou energeticky aktivní.

Energie kamenných koulí

Citliví lidé vnímají energii proudící z kamenných koulí. Například v Zavidoviči má každá koule jiné účinky.

Kamenné koule v Zavidoviči

www.novycestovatel.cz

Některá je pozitivní, jiná dokáže způsobit chaos a rozladění organismu. Čtyřmetrová koule má výrazný pozitivní vliv na organismus, jak popisují lidé, kteří jezdí se mnou, s Novým cestovatelem, do Bosny.

Jak vznikly kamenné koule

Zůstávají dvě základní otázky, jak mohly kamenné koule vzniknout. Byly vyrobeny uměle, nebo jde běžný přírodní proces?

Bosenská pyramida Slunce

www.novycestovatel.cz

Bloky na pyramidě Slunce

www.novycestovatel.cz

Bloky na mohyle ve Vratnici

Tunel Ravne - megalit K-2

www.novycestovatel.cz

v Bosně, Itálii, v České republice a ve Francii. Řekli nám, že je to umělý beton, člověkem vyrobený materiál. Jednu z analýz prováděl časopis WM magazín v roce 2014.

Mnohatunové bloky byly vyrobeny bez použití moderního cementu, metodou geopolymerizace. Největší, doposud vykopané bloky, mají hmotnost až 20 tun. Dávni stavitelé smíchali štěr a písek s jemným materiálem (glinou) a vodou. Směs zahřáli na 400 °C, teprve pak získali pevný materiál pro výrobu bloků. Moderní beton má pevnost od 10 do 16 MPa, tyto betonové bloky od 73 do 134 MPa. Prehistorické bloky na pyramidě Slunce jsou kvalitnější než moderní beton.

Měření energetického paprsku na vrcholu pyramidy Slunce

Časopis WM magazín provedl kontrolní měření energetického paprsku, který proudí z vrcholu bosenské pyramidy Slunce. Měřením jsme zjistili stabilní energetický proud 28 kHz.

Paprsek na vrcholu pyramidy má průměr 4,5 m. Na jiném místě jsem naměřil významnou pulsní anomálii 35, 42, 49 kHz. Energetický paprsek a pulsy vnímají citliví lidé i bez přístrojů.

Podzemní labyrint Ravne

U většiny pyramidových komplexů po celém světě jsou podzemní chodby. Odborné výzkumy ukazují, že v Bosenském údolí pyramid existuje dosud neobjevená rozsáhlá síť podzemních chodeb. Vstup do podzemního labyrintu byl objeven v roce 2006.

Dávni stavitelé museli při hloubení tunel odstranit miliony tun materiálu. Co s tímto materiálem udělali? Použili ho na výrobu betonových bloků pokrývajících bosenskou pyramidu Slunce.

Zdá se, že tvar kamenných koulí nevznikal postupně, dlouhodobými procesy, například otáčením, kutálením, nebo krystalizací, jak tvrdí odborníci. Vhodné podmínky pro jejich vznik nastaly v jeden krátký okamžik. Jaký to byl proces? Jaká a jak velká síla mohla ovlivnit geologické vrstvy natolik, že umožnila vznik záhadných kamenných koulí? Na tuto otázku dostane odpověď každý, kdo jede se mnou do Bosny, nebo ji najdete v mé nové knize **Naše fantastická minulost**.

Bosenská pyramida Slunce

Pyramida Slunce, s výškou 220 metrů a délkou stran víc jak 360 metrů, je největší na světě. Strany jsou obloženy uměle vyrobenými bloky, což ukazuje na přítomnost neznámé civilizace. Pyramida byla

pokryta hlínou a vegetací, proto zůstala až do současnosti bez povšimnutí.

Strany bosenské pyramidy Slunce jsou orientovány ke světovým stranám (sever – jih, východ – západ). To je vlastnost všech pyramid v Egyptě, Peru, Guatemale, nebo v Číně. Severní strana pyramidy Slunce je zaměřena na hvězdu Severku (jako u Velké pyramidě v Gíze). Tři pyramidy v bosenském údolí tvoří rovnostranný trojúhelník – pyramidu Slunce, Měsíce a Draka. Tomu se říká posvátná geometrie.

Pravěký beton

Průzkumné vrty ukázaly, že povrch pyramidy tvoří pravouhlé bloky ve více vrstvách nad sebou. Z bloku jsme odebrali vzorek a poslali do šesti různých odborných institucí

Zdravotní účinky záporných iontů

www.novycestovatel.cz

Objev keramických megalitů

Při čistění chodeb byly objeveny uměle vyrobené megality. Největší z nich má hmotnost 7 tun. Na povrchu megalitů jsou vidět rytiny, obrazce a znaky, připomínající písmo. To je známka gramotnosti. Co symboly znázorňují, nemůžeme říct, protože nemáme dostatek informací. Musíme najít více symbolů, rytin, porovnat je a udělat závěr.

Megalit K2: Asi 210 metrů od vstupu je megalit s hmotností 7 tun. Na jeho povrchu jsou plastické reliéfy, které vypadají jako údolí s kopci a řekami. Výsledek

odborné analýzy prokázal, že byl uměle vyrobený před tisíci lety. Rentgenové snímkování ukázalo oválný předmět, který tvoří jádro megalitu.

Megalit K5: V zadní části tunelu Ravne byl objeven megalit s hmotností víc jak 20 tun. Megalit nebyl celý vykopaný z důvodu náročného technického zabezpečení, proto je veřejnosti nepřístupný.

Odborné datování stáří tunelů Ravne

V listopadu 2007 došlo při čistění chodeb k mimořádnému objevu organického materiálu. Vzorek dřeva

byl odeslán k radiokarbonovému datování do Německa a polského institutu. Podle výsledků je vzorek dřeva starý cca 31 000–34 000 let. To by znamenalo, že síť podzemních tunelů Ravne byla vytvořena před 30 000 lety, včetně keramických megalitů.

Podle odborníků zde existovaly tři neznámé civilizace. Původně byly keramické megality postaveny na volné ploše. Pak přišla katastrofa, která zanesla údolí štěrkem pískem. Druhá civilizace hledala ztracené megality. Pomocí vyspělé technologie vytvořila před asi 12 tisíci lety síť tunelů. Třetí civilizace, která sem přišla před 4600 lety, tunely uzavřela. Proč? Aby ukryla velké tajemství!

Podzemní léčebné zařízení

Cirkulace vzduchu v tunelech Ravne je perfektní. Způsobují to různé výšky stropů, které způsobují tlakové rozdíly. Proudění vzduchu pracuje jako přírodní ventilátor. Pobyt v labyrintu Ravne je prospěšný pro lidské zdraví. Koncentrace vzdušných záporných iontů v tunelu Ravne je mnohonásobně vyšší než běžný průměr. Vzduch je čistý, bez bakterií a virů. To vysvětluje, proč je pobyt v podzemním komplexu prospěšný pro vše živé.

Megality v tunelu Ravne

www.novycestovatel.cz

Pyramida Měsíce

www.novcestovatel.cz

Návštěvníci se cítí v tunelu velmi dobře. Vypadá to, že zde funguje nějaký regenerační proces. Lidé, kteří sem přijdou s bolestmi hlavy, zjistí, že je bolest pryč, stejně jako bolesti zad. Naměřili jsme zde vysokou koncentraci vzdušných záporných iontů. Jak víme, záporné ionty čistí krev a tělo, zabíjejí viry a mikroby. Naměřená hodnota vzdušných záporných iontů u vstupu do tunelu je 1000 na kubický centimetr, uvnitř tunelu Ravne je 43 000 prospěšných záporných iontů na kubický centimetr. To je 43 x vyšší hodnota než venku. Již desetiminutový pobyt v takovém prostředí je velkým přínosem pro vše živé. V labyrintu jsou místa s mimořádně vysokou hodnotou vzdušných záporných iontů, až 500 000/cm³. Vypadá to, že zde někdo vytvořil podzemní léčebné zařízení.

Energie megalitů a pyramid

Megality v labyrintu Ravne jsou postaveny nad křížením podzemních řek. Pod megalitem K-2 je v hloubce jeden kilometr železná ruda, nad ložiskem proudí podzemní řeka. Když se voda pohybuje, generuje energii a tento megalit je přesně nad touto energií. Megalit K2, s krystalem uvnitř, dokáže přeměnit negativní energii vycházející

z hlubin země na prospěšnou, pozitivní energii. Pozitivní energie je zesilována pyramidou Slunce.

Voda z labyrintu Ravne

Podzemní labyrint Ravne je bezpečné místo, neexistuje zde žádné škodlivé záření ze země, ani z vesmíru. Objevili jsme vodní kanály a jezera. Voda z labyrintu je naprosto čistá, bez bakterií a mikrobů. Je známé, že voda dokáže uchovávat energii. Voda z tunelů Ravne je nabitá energií pyramidy Slunce.

Měření záporných iontů

Prováděl jsem kontrolní měření koncentrace vzdušných záporných iontů v různých částech podzemního labyrintu Ravne. Běžná celoroční hodnota se pohybuje od 43 000 do 60 000/cm³. Vlastní měření koncem dubna a v prvním květnovém týdnu ukázala stabilní vysoké hodnoty.

Záporné ionty jsou ve vzduchu, který dýcháme, stejně jako v našem těle. Záporné ionty úspěšně neutralizují volné radikály, podporují metabolismus buněk a zlepšují imunitní systém. Kromě toho, že čistí krev a udržují rovnováhu autonomního nervového

systemu, podporují také hluboký spánek a zdravé trávení. Záporné ionty chrání tělo a mozek před škodlivými vlivy životního prostředí, jako jsou například škodlivá elektromagnetická pole. Terapie zápornými ionty je účinná při léčbě vysokého krevního tlaku, artritidě, dny, zvonění v uších, nervových poruch, respiračních a zažívacích problémů, štítné žlázy a pokožky. Znám případy, kdy astmatici po týdenní terapii v labyrintu Ravne nepotřebují po celý rok inhalátor!

Bosenská pyramida Měsíce

Pyramida Měsíce je vysoká 190 metrů a je druhou největší na světě. Na stranách pyramidy Měsíce prováděli pracovníci Nadace BPS archeologické sondy. Objevili zde terasy a dlážděné chodníky. Na vrcholu je náhorní plošina, kde byly pod vrstvou ornice nalezeny vydlážděná nádvoří a terasy. Tři strany stupňovité pyramidy Měsíce jsou orientovány přesně ke světovým stranám (sever, západ, jih). Východní strana je zanesena zeminou a nebyly zde prováděny žádné vykopávky. Důvodem jsou miny z válečných dob, které dodnes nebyly odstraněny. Na západní straně pyramidy Měsíce jsou vidět dvě menší nástavby trojúhelníkové

tvary, které nebyly zatím odborně prozkoumány. Ve své době tvořily pravděpodobně vstupní dominantu a určovaly směr výstupu na vrchol bosenské pyramidy Měsíce.

Na vrcholu pyramidy Měsíce byl proveden geologický vrt a na horní plošně kopaná sonda do hloubky osm metrů. Konstrukci pyramidy tvoří vrstvy pevných bloků prokládaných hlínou. Hlína (jíl, glina), je vynikající stavební materiál. Glina je vodotěsná, současně tvoří dobrou tepelnou a zvukovou izolaci. V archeologické lokalitě č. 20, na západní straně pyramidy, byl mezi dvěma vrstvami objeven organický materiál (list). Radiokarbonová analýza, kterou provedl odborný fyzikální ústav (2011), potvrdila stáří – 10 350 př. n. l. To je vědecké

Měsíce emituje negativní energii. Oba názory jsou správné s tím, že důležité je, v jakou roční dobu pyramidu navštívíte. Vypozoroval jsem, že většina lidí vnímá negativní energii v první polovině roku. Důvodem může být voda z tajícího sněhu a síla probouzející se přírody. Proud negativní energie ustává s příchodem léta.

Královská mohyla ve Vratnici

Asi 4 kilometry východním směrem od bosenské pyramidy Měsíce, v obci Gornja Vratnica, byly objeveny dvě mohyly, velká Toprakalija a menší mohyla Dolovi. Královská mohyla má kónický tvar a připomíná jednu ze slavných mohyl v Anglii. Anglická mohyla

uměle vytvořené mohyly. Zbytek podivuhodné stavby je ukryt hluboko pod dnešním terénem. Další archeologické práce bohužel nebyly prováděny z důvodu pozemkových práv třetích stran.

Energie mohyly ve Vratnici

Na vrcholu mohyly byly v roce 2011 naměřeny elektromagnetické vlny 30 kHz. Profesor Dr. Ljubo Ristovski a vědec Goran Marjanovic z Bělehradu pak vypočítali vlnovou délku, která je přibližně 10 kilometrů. Jedná se o velmi dlouhé vlny (VLF). Největší přírodní zdroje záření mají vlnovou délku pouze 1 metr. To je důkaz, že mohyla ve Vratnici a pyramidy kolem Visoka, nejsou přirozené kopce.

Mohyla ve Vratnici je často navštěvovaná. Na jejím vrcholu vnímají citlivé lidé proud pozitivní energie.

V bosenském údolí pyramid jsou další pyramidy, zajímavé lokality a podzemní tunely. Například: Pyramida Lásky, Draka a chrám Matky Země, tunely KTK, archeologický park Ravne 2, nebo nový objev pozemních chodeb Ravne 3.

Pokud chcete vidět nejstarší historii lidstva na vlastní oči, v pohodě a v klidu poznávat bosenské pyramidy a život v Bosně, pojedte s námi,

s Novým cestovatelem: www.novycestovatel.cz/aktualni-cesty/

Těším se na vás. **Jiří Matějka**

Doporučená videa:
Bosenské údolí pyramid:
<https://youtu.be/H1r8kxbzEqQ>
Léčivá síla bosenských pyramid
O přednáška Dr. Osmanagiche v Praze:
<https://youtu.be/tS5mmlaKF7I>
Léčivá voda z labyrintu Ravne:
<https://youtu.be/htizDnG0ygc>
Bosenská pyramida Měsíce:
https://youtu.be/-ld702_7tVw
Mohyla ve Vratnici:
<https://youtu.be/Nf3m5pTkERK>
Objev chodeb v Ravne 3:
<https://youtu.be/GJiPjiTakM>

potvrzení stáří bosenské pyramidy Měsíce, která vznikla dřív než starověky Sumer, Babylon a Egypt.

Terasy na pyramidě Měsíce jsou široké 2,5 metru se sklonem 8 stupňů do středu pyramidy. Domnívám se, že skloněné terasy a chodníky sloužily ke svedení vody do středu pyramidy Měsíce.

Energie pyramidy Měsíce

Na vrcholu pyramidy Měsíce jsou velká vydlážděná nádvoří. Citliví lidé zde vnímají proud pozitivní energie. Během mnoha cest do bosenského údolí pyramid jsem pozoroval reakce lidí. Jedni vnímají proud pozitivní energie, druzí tvrdí, že pyramida

je hliněná, zdejší má po obvodu mnohatunové kamenné bloky. Mohyla ve Vratnici má výšku 32 metrů nad terénem.

Geologické vrty provedené v roce 2009 potvrdily duté prostory uvnitř mohyly. V hloubce 54 až 56 metrů je „betonová“ konstrukce, která může být strop nad podzemní komorou. V hloubce 56 až 59 metrů je dutý prostor, podzemní komora? Pod ní, v hloubce 59 až 61 metrů jsou betonové základy. Nejspodnější vrstvu v hloubce 61 až 70 metrů tvoří přírodní pískovcové vrstvy. Co to znamená?

To, co dnes vidíme 32 metrů nad terénem, je pouze vrchol

Průlom v léčbě

Prostě jen MMS...

Co je MMS? V podstatě je to velmi zásaditý roztok NaClO_2 v destilované vodě. Přidáním do vody hodnota jeho pH (12-13) rychle klesá na 8,6. V průběhu této změny se z NaClO_2 vyčleňují ionty chlóru a z roztoku se uvolňuje množství dioxidu chlóru (ClO_2) který následně ničí mikroby. Několik enzymů podporujících oxidaci buněk produkuje za přispění iontů chlóru i naše tělo.

Když uijeme zředěný MMS bez aktivace (bez předchozího smísení s kyselinou citronovou) vnitřně, smísí se s žaludeční šťávou obsahující kyselinu solnou, HCl, a mají pH mezi 3-4. Reakce je samozřejmě mnohem silnější, než s vodou. Uvolní se přebytečný nereaktivní molekulární kyslík (O_2 -) a dioxid chlóru. Tím se do krevního oběhu dostane látka, která zabíjí viry, bakterie a koky.

Když se ClO_2 vstřebává, dostává se přímo do krevního oběhu rozpuštěný v krevní plazmě a navázaný na hemoglobin červených krvinek. Jeho první cesta vede do jater (přes vena portae). Hlavní funkce jater - detoxikace (léků, jedů atd.); produkce cukrů, hormonů a imunoproteinů - se účinkem přijatého ClO_2 podstatně zlepšují.

Když konzumujeme MMS aktivovaný kyselinou citronovou, je využití ClO_2 v dokonalé harmonii s využitím jiných živin. Navíc se postupně zvyšuje schopnost těla vstřebávat a využívat vitaminy, minerály, aminokyseliny a bylinné extrakty natolik, že se jejich dosavadní podávaná množství mohou i snížit, a to bez ohrožení příznivých účinků, jako např. zvýšené energie, vitality a schopnosti koncentrace, rychlého uzdravování, lepšího krevního oběhu, menšího sklonu k tvorbě křečových žil, jemnější pleti a rychlejší regenerace po sportovních výkonech.

MMS je produkt, který se rovněž může skvěle využívat zevně (k dezinfekci). Ve zprávě *Baylor Research Foundation* stojí: „Tekutý stabilizovaný kyslík“ (MMS bez aktivátoru v ředění 3%) úspěšně působí proti několika druhům anaerobních bakterií a kvasinek (*Staphylococci*, *Streptococci*, *Giardia lamblia*, *Salmonella*, *Escherichia coli*, *Candida albicans*). Jednou z překvapivých vlastností je, že ClO_2 používaný vnitřně nemá žádný negativní účinek na mikroaerofilní bakterie kyseliny mléčné. Mikroby, kteří s námi žijí v symbióze, nejsou radikály chlóru ničeni, protože ty zasahují jen patogeny kyselé povahy.“

Podle dosavadních zkušeností lze MMS úspěšně využít proti následujícím problémům:

- ↗ Infekce kůže (akné, zranění, genitálie)
- ↗ Potíží v ústní dutině (opar, moučnivka, infekce)
- ↗ Žaludek (vředy - *Helicobacter pylori*)
- ↗ Střevní infekce (záněty, nadýmání)
- ↗ Játra (produkce cukrů, hladina krevního cukru)
- ↗ Poruchy v produkci hormonů
- ↗ Detoxikace
- ↗ Oslabená imunita
- ↗ Srdce (pomáhá při záchvatech anginy pectoris)
- ↗ Septum defectus, srdeční choroby
- ↗ Vysoký krevní tlak
- ↗ Zúžení cév
- ↗ Choroby ledvin, ledvinové kameny
- ↗ Astma a plicní choroby
- ↗ Poruchy v prokrvení mozku
- ↗ Práce svalů, sport
- ↗ Prevence rakoviny
- ↗ Doplněk pro pacienty s rakovinou

smrteIných chorob

Poté, co si vyčistíte zuby, vypláchněte si ústní dutinu stabilizovaným kyslíkem smíchaným s vodou (1 kapka na 1/2l - bez aktivátoru!). Zadržujte tekutinu v ústech asi 30 vteřin a pak ji vyplivněte! (Může být také polknuta.) Pak si nejméně 30 minut nevyplachujte ústa a nic nepijte ani nejzte!

Stabilizovaný kyslík se může podávat i zvířatům. Je lepší než antibiotika, pomáhá chránit jejich zdraví a zvyšuje energii.

Dejte 1 kapku MMS (bez aktivace) do 1 litru vody (není třeba, aby byla sterilní!), pět minut počkejte, a pak ji můžete bez nebezpečí vypít. Je ideální při cestování a výletech, pokud si nejste jisti, že voda je pitná.

Tímto roztokem můžete postříkovat zeleninu a ovoce, plody moře, ryby nebo vepřové, protože brání osídlení bakteriemi. Stabilizovaný kyslík můžeme přidat do mléka a mléčných produktů, které pak vydrží déle.

3% roztok ve formě spreje je vhodný pro postřík rostlin v domácnosti, je přírodní a netoxický.

3% roztok MMS se může používat jako přírodní dezinfekce v případě infekčních škrábnutí, říznutí a malých zranění nebo popálenin.

Zvláštní případy použití

- Nespavost, poruchy spánku
- Zkouškové období
- Zvýšení fyzické síly
- Aktivní sporty, svalové napětí
- Bolesti kloubů a svalů
- Deprese
- Poruchy paměti
- Alzheimerova nemoc
- Únava
- Doplnění energetických zásob
- Zvýšení buněčného metabolismu
- Místo antibiotik
- Chřipka a další parazitární infekce
- Součást kosmetiky (jako prevence)
- Proti vráskám

Některé údaje prokazující výjimečné chování MMS:

- Silně negativně nabitý roztok.
- Kyslík zůstává v roztoku dokonce i při vysokých teplotách (neplatí v případě použití mikrovln).
- Roztok je zásaditý, pH 10-12.
- Vylučuje bublinky z minerálky a koly.
- Pod mikroskopem se ukazuje, že červené krvinky, které mají sklon k shlukování se po použití MMS opět oddělují.
- Při konzumaci MMS se přibližně po 10 minutách zvyšuje výkonnost sportovců.

Kdybychom chtěli shrnout výhody MMS v porovnání s různými druhy upravené vody můžeme říci, že je nej pohodlnější, nejbezpečnější, nejvšestrannější a současně i neúčinnější ze všeho, ať už z fyziologického nebo finančního hlediska. Zdraví a dokonce i nemocní lidé jej mohou volně, snadno a bez rizika používat k vyřešení různých zdravotních problémů a stavů, a také k preventivní ochraně zdraví.

Jak posílit imunitní systém

Co je MMS (Miracle Mineral Solution)?

V první řadě - **NENÍ TO LÉK**. Nic neléčí, zato však reaktivuje tělu vlastní imunitní systém tím, že mu „uvolní ruce“ k likvidaci patogenů, jedů (i usazenin farmaceutických drog) a těžkých kovů nastrádaných v těle.

Je to *minerální doplněk*, roztok chloritanu sodného (NaClO_2), který po aktivaci potravinářskou kyselinou citrónovou začne produkovat chlórdioxid (ClO_2), což je prostředek, který *nekompromisně likviduje veškeré patogeny, aniž by napadal zdravé tělesné buňky*. Příčina je jednoduchá – patogeny a rakovinové buňky jsou kyselé povahy, zatímco zdravé buňky jsou zásadité. Kyselé elementy (a také těžké kovy) slouží jako donátory elektronů – poskytují je. Jakmile se do jejich blízkosti dostane molekula ClO_2 nesená červenou krvinkou, dojde k explozivní reakci – ClO_2 z kyselé buňky doslova vyrve pět elektronů a buňka okamžitě zahyne. ClO_2 se při této reakci rozloží na chlorid, který dále odreaguje na NaCl , čili kuchyňskou sůl a O_2 , kyslík, který tělo dále využije. Po této reakci nezůstanou z ClO_2 žádné rezistentní zbytky, jichž by se tělo nedokázalo zbavit.

Strašení domnělou „jedovatostí“ roztoku a účinného plynu je účelové a nemístné – je hromadně používán k úpravě pitné vody, roztok soli NaClO_2 je obsažen v ústních vodách, zubní pastě a používá se k dezinfekci masa a jiných potravin. Jako u všeho, i zde záleží jen na dávkování.

Likvidace rakovinových buněk znamená umrtvení a nutnost následného vyřazení spousty mrtvých buněk z těla. Proto je jasné, že když MMS začne řešit svou úlohu „pročišťovatele“, může vám být chvílemi nevolno (ale s pocity při chemoterapii je to nesrovnatelné). Začněte proto, povězte, s jednou kapkou. Když vám po ní nebude nevolno, začnete počet kapek dvakrát denně zvyšovat - vždy o jednu navíc každé ráno a večer. Pokud vám tedy po jedné ranní kapce nebude nevolno, zkuste večer nebo pozdě odpoledne už dvě. Příští ráno už tři a večer čtyři kapky. Dříve nebo později se při určitém počtu kapek projeví nevolnost. Pak u příští nebo příštích dvou dávek snížíte počet kapek o jednu nebo dvě, a od příštího dne začnete jejich počet opět zvyšovat. Vždy hledejte dávku, po které vám bude nevolno, pak jednu nebo dvě dávky snížíte o dvě kapky a v následujících dnech se pokoušejte opět zvyšovat.

Když zjistíte, že můžete postupně zvyšovat počet kapek, aniž by se vám zvedal žaludek, znamená to, že kúra zabírá.

Nevolnost znamená, že patogeny nebo část rakovinových buněk byla zničena a tělo musí dostat čas, aby se mohlo zbavit toxických trosků. Odplavení jedů je součástí procesu. Tělo umí jedy samo vypudit; přitom se může projevit nevolnost či náhlý průjem (který ovšem rychle ustane – neberte proti tomu nic, jen pijte hodně vody) nebo i zvracení. To není na škodu. Tělo prostě musí dostat jedy ven. Jak rakovina postupně ustupuje, tělo snáší čím dál tím víc kapek. Je to indikátor stavu. Když zjistíte, že můžete přidávat kapky, aniž by vám bylo nevolno znamená to, že se tělo zhostilo svých úkolů – že odlehčený a podpořený imunitní systém opět naběhl a funguje.

V případech rakoviny nejsou přesná dávkování, ta si musíte vypracovat sami, podle dispozic poskytovaných vašim tělem. Někteří lidé, kteří hlásili úspěšné vyléčení, začali dokonce hned 15 kapkami. Zkoušejte to raději pomalu, ale pak se pokuste rychle zvyšovat. Zpočátku byste kapky možná měli brát jen dvakrát denně, ale jakmile zjistíte, že to jde aniž by vám bylo nevolno, zkuste zvýšit frekvenci podávání na třikrát, pak čtyřikrát či až pětkrát denně.

Může se také stát, že vám bude nevolno po jakékoli množství nebo jakémkoli zvýšení jisté dávky, že tělo prostě nebude schopno kapky přijmout bez návalů nevolnosti. Jestliže například můžete vzít dvě kapky, ale už po třech vám bude vždy špatně, budete to muset na čas snášet. Jestliže se ale nevolnost po třech kapkách stále opakuje a dávku nelze zvyšovat, ukazuje to, že MMS nestačí dohánět rakovinové bujení, že rakovina roste rychleji než ji je MMS schopen likvidovat. To je ten horší případ. Pokud jste ovšem absolvovali chemoterapie je velmi pravděpodobné, že MMS napřed odstraňuje z těla jedy, které po nich zůstaly. To může nějakou dobu trvat. V žádném případě to ovšem neznamená, že by to člověk měl vzdát. Místo zvyšování

počtu kapek chvíli zůstaňte na únosné hranici a občas ji zkuste překonat. Jak už bylo řečeno, jedním z řešení je pokusit se užívat své limitní množství vícekrát denně. Je to velmi individuální, ale když už se dáte do boje, musíte experimentovat – jste svým vlastním ošetřovatelem a to, co dělat, vám spolehlivě napoví ten nejlepší lékař: váš vlastní imunitní systém.

Po celou dobu tělo potřebuje hodně tekutin, nejlepším příspěvkem je čistá pramenitá voda. Používejte

jen hroznový cukr. **ŽÁDNÁ UMĚLÁ SLADIDLA!** Mezitím neškodí ledvinový a jaterní čaj, případně močopudný výluh z kopřiv. Tělo během kúry musí vyplavovat spoustu jedů, a proto je nezbytné maximálně ulehčit práci játrům a ledvinám. Vyhněte se všem potravinám zatěžujícím játra, podobně jako při žloutenkové dietě. Vynikajícím doplňkem kúry s MMS může být dieta podle Budwigové (viz dvojčíslo 7/8 WM magazínu).

Příprava roztoku

Aktivátor

Jednu zarovnanou polévkovou lžici potravinářské kyseliny citronové (běžně v obchodech) zalijte devíti polévkovými lžicemi čisté vody (1:9). Tím získáte potřebný aktivátor – 10% kyselinu citrónovou. Uchovávejte ji v uzavřené lahvičce.

Kapky

25% roztok obsahuje 22,5% NaClO₂. Zbytek je kuchyňská sůl. Roztok je silně zásaditý. Aby se začal vyvíjet ClO₂, je nutné ho destabilizovat přidáním kyseliny, a to následujícím způsobem:

Použijete dvě stejná lékárenská kapátka, čistou suchou sklenici, MMS a kyselinu citrónovou.

- **Kápněte do sklenice jednu kapku MMS.**
- **Druhým kapátkem přidejte 5 kapek kyseliny citrónové.**
- **Sklenici zakružte tak, aby se oba roztoky promíchaly.**
- **Čekejte minimálně 3 minuty (do 5 minut neškodí, ale nikdy ne pod 3 minuty)**
- **Dolijte sklenici do třetiny až poloviny vodou a roztok ihned vypijte.**

Místo vody můžete použít jablečkový džus nebo nejlépe čerstvě vylisovanou jablečkovou šťávu. **NIKDY** nepoužívejte šťávy nebo džusy obohacené o vitamin C! Zejména NE pomerančovou šťávu ani džus. Obojí snižuje účinnost MMS až o 70%.

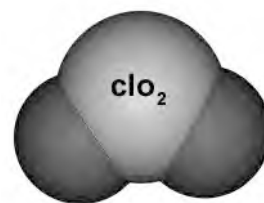
S postupným zvyšováním počtu kapek MMS bude výhodnější odměřovat kyselinu kávočovou lžičkou. Kyseliny může být více, ale nikdy ne méně než pět kapek na každou kapku MMS. Roztok nesmí přijít do styku s kovem. K případnému zamíchání použijte plastovou lžičku.

Shora uvedeným postupem se řídí i **standardní ozdravný proces**. Dávka se postupně zvyšuje až do 18 kapek, na nich se pak po tři dny zůstane. Poté se bere už jen udržovací dávka - 7 kapek denně u starších osob, u mladších 7 kapek 2x týdně.

Při náhlém onemocnění (platí pro osoby, které neprodělaly standardní kúru a neberou udržovací dávky) lze použít „nárazovou dávku“, **sestavující ze dvou dávek po sedmi kapkách, podaných s odstupem jedné hodiny.**

Každá dávka samozřejmě obsahuje i 35 kapek aktivátoru – kyseliny citrónové, která před zalitím vodou a vypitím **musí působit minimálně 3 minuty.**

Takto lze likvidovat většinu nachlazení a chřipkových onemocnění. Další dávky nebývají potřebné.

Podle: <http://www.miraclemineral.org/>

Nová medicína – samoléčba pohybem

Je pár věcí, které byste měli o tomto světě vědět a o kterých vám nikdo nic neřekne, nedozvíte se o nich ve škole a neuslyšíte o nich ani ve zprávách. Co se vlastně s tímto podivně fungujícím světem děje? Proč padá tolik rozhodnutí v rozporu se zdravým rozumem? Tají se před námi nějaké vědění, které by nám mohlo pomoci k svobodě, nebo dokonce ke štěstí? Jsme úmyslně mateni, abychom nepoznávali ani ty nejjednodušší pravdy? Tento článek je pro lidi, kteří samostatně myslí.

Šarlatáni

Tvrzení, že moderní lékařství má zčásti nesprávné představy o zdraví a vzniku onemocnění, je pro mnohé dozajista smělé – přitom je to nejmírnější formulace. Tím ale nechceme nijak zpochybňovat schopnosti a znalosti lékařů. Znají přesně fyzické tělo a umí dělat opravdové zázraky. Přesto o mnoha aspektech školního lékařství existují oprávněné pochyby, jelikož k duchovním souvislostem se často přihlíží jen nedostatečně nebo vůbec ne.

Ortodoxní lékařství se skládá hlavně z toho, že onemocnění se šíří prostřednictvím bakterií a virů. To je opravdu praktické, protože viry lze výborně pozorovat pod mikroskopem a všemožně proti nim bojovat. **Alternativní pohledy** říkají, že každá nemoc má důvod; že tělo chce sdělit, že je něco špatně. A že nad onemocněním lze sotva zvítězit, pokud se neodstraní příčiny. To, že nejjednodušší vysvětlení onemocnění již nedostačují, vidíme u rakoviny. Ačkoli se vesele ozařuje a amputuje a předepisují tuny chemických léků, přes 90 % nemocných rakovinou pořád ještě

umírá, takže si musíme klást otázku, zda je to správné východisko. (Někteří lékaři dokonce přiznávají, že aby „úspěchy“ medicíny vypadaly lépe falšují se statistiky léčby rakoviny operacemi „neškodných“ nádorů.)

Mechanická údržba a vědomí

Tato problematika v podstatě vychází z otázky, zda život je čistě biologicko-mechanický proces. nebo zda za ním vězí vědomá inteligence. Pokud všechno vzniklo samo od sebe, náhodou, a pro

život neexistuje žádný plán, pak se s člověkem dá dělat vlastně totéž, co s vozem Formule 1, když musí do boxu: rozpoznat, co nefunguje, vyměnit to, a navíc dávat pozor, aby náplně tekutin odpovídaly předpisu. Pokud ovšem za životem stojí cosi jako řídicí duch, může být případně nesprávně zasahovat do něj chemikáliemi a transplantovat či ozařovat orgány. A pokud věříme, že jsme svou fyzickou existenci dostali proto, abychom se něčemu přiučili, pak se musíme poučit i ze svých nemocí, a když se to naučíme, musí nemoci odpovídajícím způsobem zmizet.

Ve sdělovacích prostředcích se stále znovu hovoří o lékařských outsidersch, kteří tvrdí, že našli alternativní léčebné směry. Ti však jsou obvykle označováni za šarlatány a nejsou bráni vážně.

Pokud si myslíte, že o rakovině, AIDS a jiných chorobách už toho víte dost, můžete si klidně ušetřit další čtení. V podstatě by bylo nezodpovědné, kdybyste si nechali kazit důvěru v moderní lékařství. Ale ani lékaři zřejmě nemají velkou důvěru ve své umění: z průzkumu, zveřejněného v časopise „Stern“, vyplývá, že většina lékařů by na sobě nenechala provést zákroky, které předepisují svým pacientům. Tzn., že chirurgové by se nenechali operovat ani v kritické situaci.

Člověk se může vyléčit sám

Jedním z šarlatánů, jichž se školní medicína straní je americký lékař Dr. Samuel West. Objevil u všech nemocí společné rysy a je přesvědčen, že člověk s tímto poznatkem může sám vyléčit veškeré nemoci, včetně rakoviny, AIDS, roztroušené sklerózy, ale i vnitřní nebo vnější zranění. Je přesvědčen, že tyto znalosti jsou vědomě potlačovány, jelikož se tím nedají vydělávat peníze.

Při studiu krevního oběhu mu učitel biologie vložil do ruky knihu Dr. Arthura C. Guytona, v níž stojí: „Je zřejmé, že odstraňování bílkovin z tkání naším mízním

systemem je absolutně životně nezbytná funkce, bez níž bychom zemřeli během 24 hodin.“

Elektrické mikroproudy

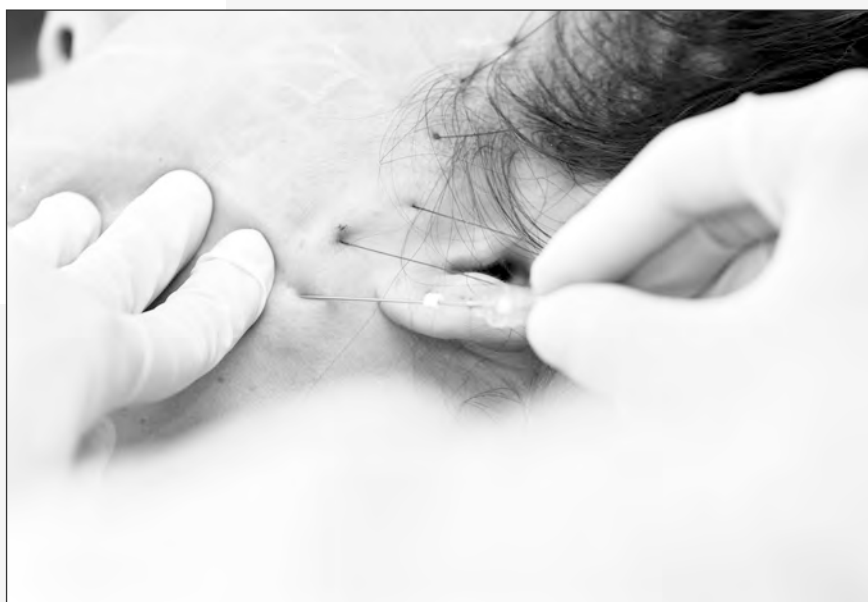
S údivem pak zjistil, že tento zásadní poznatek chápal jen mizivý počet lékařů, jichž se na to dotázal. Pak viděl film o člověku, který pomocí elektrod upevněných na hlavě dokázal rozjet, zastavit či zrychlovat modelový vláček tím, že na to jen pomyslel. Připadalo mu logické, že to může být možné jen pokud myšlenky produkují elektřinu. Někde v těle se tedy musí nacházet generátory vyrábějící elektrický proud. Pak slyšel o klinikách léčících bolesti, kde už získali dobré zkušenosti s galvanickým napětím při léčbě chronických bolestí a zjistil, že i zlomeniny kostí se dokážou zhojit ve zlomku obvyklého času, když jsou do fragmentů vpraveny elektrody napájené slabým napětím.

Další výzkumy potvrdily, že **elektrické proudy přivedou k bílým krvinkám více kyslíku**, což je uschopňuje ničit rakovinné buňky, že se tak dají znovu aktivovat

Kromě krevního oběhu a nervových drah existuje v těle ještě další, a sice elektrický obvod, jehož si medicína všimá jen pramálo. Na stejném poznatku se zakládá jen tisíce let staré čínské umění léčby akupunkturou, při níž se do uzlových energetických bodů vpichují jehly normalizující toky energie. Pro Číňany je onemocnění nerovnováhou *yin – yang*. Nedalo by se to také označit jako plus a mínus?

Elektrické napětí buněk

Při pečlivém zkoumání tělesných buněk, skutečně narazíme na stavy elektrického napětí mezi nitrem buňky a jejím okolím. Ano, existují zde elektrické pumpy, starající se o vyrovnaný potenciál: v buňkách je vysoká hladina draslíku (K+), zatímco hladina sodíku (Na+) je nízká. Vně buňky je tomu naopak. Tímto rozdílem vzniká, jako u baterie, nábojový potenciál, elektrické napětí. Díky této energii získávají buňky sílu k neustálé regeneraci a mizní systém odvádí jedy z těla. To je ovšem

svaly pacientů s roztroušenou sklerózou a korigovat i tělesné deformace. Z toho usoudil, že stavy nemoci i zdraví musí být možné odvodit z elektrických funkcí, což je nasnadě, protože buňky sestávají z atomů, jejichž složky – protony a elektrony – konec konců také mají elektrické náboje.

možné jen tehdy, když proteiny nevločkovatí, což se děje při nedostatečném zásobení kyslíkem. Pak už bílkovinné shluky neprojdou vlásečnicí. Pokud však tento systém funguje normálně, lze se ubránit téměř jakékoli nemoci a každé zranění rychle regeneruje.

Dobrým a účinným pomocníkem regulace elektrického napětí v buňkách je přístroj sestavený podle Dr. Becka, který nazval čistič krve (BG3) a pro nepřímou masáž lymf generátor MPG30.

Záporně nabitě červené krvinky

Tělesné buňky se neustále obnovují. Existuje éterický obraz, plán každého člověka, podle něž se buňky uspořádají stále znovu. Pokud sodíko-draslíkové pumpy v buňkách produkují dostatek energie, může se skutečně reprodukovat až 300 miliónů buněk za minutu. Ale v naší moderní civilizaci už je tato schopnost u většiny lidí značně snižena. Jedy v životním prostředí, nezdravá výživa, nedostatek pohybu a špatné dýchání sebeléčivé síly oslabují.

Dýchání obohacuje krev o kyslík, přičemž se červené krvinky nabíjejí negativně (záporně). Vzájemně se pak odpuzují, jako stejné póly magnetů. Tím, že se odpuzují a netvoří shluky, zůstává krev tekutá a může rychle dosáhnout každého koutu těla. Mizní

systém zároveň může odvádět z těla jedy.

Když nabitých červenýchrvinek není dostatek, odpuzování nefunguje, krvinky se slepují a způsobují (shluky, ruloformy) – dopravní zácpu, jak to výstižně nazývá Dr. West. To blokuje bílkoviny ve vlasečnicích, hromadí se v buněčných meziprostorech, načerá se kyslík opět nedostává k buňkám, které doslova utonou. Kromě toho se glukóza z potravy nemůže přeměňovat pomocí kyslíku získávaného dýcháním na adenosintrifosfát (ATP), který pak chybí buněčným generátorům k produkci elektrické energie.

Stejnou službu vám udělají přírodní vzdušné záporné ionty, které jsou v mnoha jeskyních ve vysokých koncentracích.

Stačí udržovat elektrickou rovnováhu

V našem světě chudém na pohyb většinou praktikujeme úsporné dýchání. Tím už krev není dostatečně zásobována kyslíkem. Ať se pak stane cokoli, zranění, zlomenina nebo atak viry – když

se naruší elektrická rovnováha na buněčné úrovni, dostanou se buňky ze zdravého, suchého stavu do toxického, kdy se mezi nimi vytvoří tekutina. Proto nám otékají zraněné prsty, dělají boule, puchýře nebo záněty.

To, co instinktivně dělají děti, totiž drží nebo cucají poraněný prst, je zcela správné, říká Dr. West. Děti taky nechtějí pustit, když je k tomu rodiče vyzývají, aby si prohlédli zranění. I toto počínání je správné. Neboť jakmile se sevření uvolní, červené krvinky blokují, otok napuchne a navíc pak bolí, když chceme prst znovu sevřit.

Elektrické tělesné funkce, jinak než u elektrických spotřebičů v technickém světě, probíhají na velmi nízké úrovni a jsou sotva měřitelné (mikroproudy). Ale energii stále přijímáme a můžeme ji vědomě řídit, např. nechat protékat prsty. Když ji cílevědomě aplikujeme na zranění, můžeme znovu regulovat elektrické funkce v choré části těla. Tím by se dalo vysvětlit léčení příkládáním rukou, reiki, ba dokonce údajně divy Ježíše Nazaretského.

Nechat energie silněji protékat prsty lze nacvičit. Žádný učený z nebe nepadl. Můžeme se takto sami uzdravit, podporovat vývoj rostlin, ale můžeme nechat zmizet bolesti a nemoci i u druhých lidí. Už masáž nemocné části těla může dělat divy. Posílí elektrickou činnost a rozproudí mízu.

Dr. West popisuje, jak jeden chlapec spadl do studny a podařilo se ho dostat ven až po deseti minutách. Byl sice znovu oživen, ale lékaři říkali, že asi bude už jen vegetovat, protože jeho mozek je prakticky mrtvý. Matka to nechtěla přijmout a celé dny hladila chlapcovo tělo, a tím dítěti dodávala své životní energie (bioenergii), rozproudila mízní systém a znovu stimulovala elektrický systém v jeho těle. Když s ním později šla k lékaři nechtěl věřit svým očím: chlapec byl úplně zdravý a později normálně vyrostl. Takových příkladů nevěřícího úžasu lékařů je mnoho.

Spojením špiček prstů lze spojit energie. Dobré cvičení je přejít špičkami prstů obou rukou od pupku vpravo i vlevo po žebrech, a sice sedmkrát v rychlém sledu. Přitom se posiluje i mentální energie, síla myšlenek, a když se přitom myslí na nemocný orgán, směřuje k němu vytvořená léčivá energie. Když máme bolesti v ramenech nebo pažích, můžeme přejíždět rukou po paži shora dolů, sedmkrát za sebou v rychlém sledu.

Na přednášce na kongresu „Nový vědecký pohled 1994“ v Lindau Dr. West předváděl, jak tímto způsobem lze zrušit bolesti na některých účastnících kongresu. Po přednášce se mu dostalo neutuchajících ovací. Pokud se manifestují chronické bolesti je třeba mízní cvičení provádět pravidelně: první den každých 15 minut, druhý den jednou za půl hodiny a v příštích týdnech také ještě několikrát denně. Člověk by se však neměl dopouštět té chyby, že s tím přestane, když už zdánlivě zmizely obtíže; musí vytrvat v programu. Pak lze dosáhnout úžasných výsledků, zbavit se

revmatizmu, migrény, poškození páteře atp.

Krásné na tom je, že uzdravit sám sebe se může naučit každý.

Pro lékaře to samozřejmě není tak radostné. Kdyby to takto dělali všichni, zůstali by najednou bez práce. Právě tak by farmaceutický průmysl nemohl prodávat své drahé medikamenty s vedlejšími účinky gratis, o nichž se lze dočíst na příbalovém letáku.

Potlačované informace

Znalosti o samoléčbě jsou vědomě potlačovány, jelikož v tom obrovská zákulisní skupina vidí ohrožení základu své existence. V lexikonu „Encyclopedia Americana“ z roku 1960 ještě byly základní poznatky z výzkumu elektrošoků, z nichž bylo možno tyto procesy odvodit. Ve vydání z roku 1970 už to zveřejněno nebylo.

Potlačují se i znalosti o významu výživy pro zdraví. V únoru 1977 zveřejnil „United States Senate Select Committee on Nutrition and Human Needs“ dokumentaci s názvem „Dietary Goals for the United States“. Dokument objasňuje, jak důležitá je výživa pro zdraví člověka. Že k onemocnění vedou nejen tabák, alkohol a jiné drogy, ale že rakovinu mohou vyvolávat i tak všední potraviny jako cukr, maso, káva, zmrzlina, limonády atd. Velmi zřetelně zdůrazňuje, že tato výživa má přímou souvislost s úmrtími statisíců lidí každý měsíc. Šest z deseti hlavních příčin úmrtí, např. srdeční infarkt, rakovina atd., přímo souvisí s výživou. Tento poznatek byl uveden ve známost, ale tato výjimečně zřetelná informace však rychle narazila na odpor: ještě téhož roku bylo uveřejněno poopravené sdělení, v němž byly podstatné části uhlazeny a relativizovány. Lobbisté z různých zájmových skupin vystavili politiky takovému nátlaku, že tato velkoryse a jistě s dobrými záměry zveřejněná informace upadla zcela v zapomnění. Potlačení těchto zásadních informací jen ukazuje, že zdravotní osvěta musí ustoupit úsilí velkých zájmových skupin o zisk.

Dr. West se v roce 1989 dostal na deset dní do vězení a nebyl propuštěn ani na kauci, a to prostě jen proto, že léčil lidi a učil je, jak se mohou sami uzdravit. Jak má pak lékař něco vydělat? Vedl dva procesy proti AMA v Utahu, které nakonec vyhrál, ačkoli se nemohl spolehnout ani na vlastní právníky a musel se nakonec o svých právech informovat sám.

Pak už vůbec neudivuje, že lékařům, kteří praktikují na základě Westových poznatků a učí své pacienty samoléčbě pomocí jednoduchých cvičení, je odnímáno povolení k vykonávání praxe. AMA má „Discipline Boards“, které lékaře velmi přesně sledují. A tak dochází k tomu, že jich sice mnoho vskrytu o poznatcích Dr. Westa ví, ale veřejně to nepřiznají, aby neohrozili své povolání.

Základem je zdravá výživa

Jedním ze základních pilířů je podle Dr. Westa výživa. Není divu, že varuje před požíváním masa, cukru, kofeinu a theinu a před dalšími nezdravými věcmi, mezitím lehkovážně označovaných za potraviny.

Rozhodující je, aby glukóza z potravy mohla být v souvislosti s kyslíkem v krvi přeměněna na ATP, což je jakýsi benzín, který spalují buněčné energetické generátory. To ovšem jen v případě přirozené výživy. Maso k tomuto procesu téměř vůbec nepřispívá, jen zatěžuje imunitní systém cizorodými bílkovinami. Kdo se masa nedokáže zříct, měl by se alespoň omezit na ryby a drůbež.

Bylo by však fatální měnit výživu a ze dne na den přejít na ovoce, zeleninu a obilí. Opravdu došlo k případům takových radikálních kúr, které vedly až na pokraj smrti. Změnou výživy se okamžitě uvolňují jedy obsažené v těle. To může být krajně nebezpečné. Někdo se tedy může cítit hodně bídne, když začne jíst jen ovoce a zeleninu, a cítit se lépe, když si opět dá hamburger a hranolky. Změna výživy by tedy

měla probíhat postupně po dobu několika měsíců. Neměla by se ani potlačovat touha po oblíbených lahůdkách, i to způsobuje tělu nezdravý stres. A pak, člověk by si, čas od času, měl dovolit slavnostní hostinu, tedy pokud mu to udělá radost!

Dr. West píše, že když se v roce 1975 rozhodl začít nový život, vážil přes 110 kilogramů. Vyzkoušel bezúspěšně všechny možné odtučňovací kúry. Pak začal se zdravou výživou podle Arnolda Ehreta a dnes váží okolo 87 kilogramů, je jednoznačně zdravší, má víc energie a radosti ze života. Tělo samo ví, jaká výživa je pro něj dobrá. Hloupé je, že většina z nás se postupně stane závislá na tom, co nám předkládají výrobci potravin, a my už tichému hlasu svého těla nenasloucháme.

Pijte jen když máte žízeň

Kdo se zabývá zdravou výživou už možná někde četl, že se má každý den vypít hodně vody – a má problém to dodržet; nedokáže bez přemáhání vypít ani polovinu denní dávky. Dr. West uklidňuje: kdo se žíví zdravě, potřebuje mnohem méně tekutin. Velká množství vody potřebuje jen ten, kdo jí mnoho masa a dalších nezdravých věcí – s pozhánáním moderního potravinářského průmyslu. Pít bychom měli jen když máme žízeň a jíst, když máme hlad. Tělo ví, co potřebuje.

Zdravé dýchání

Dýchání vnímáme jako něco, co probíhá samo od sebe, o co se nemusíme starat. Když však člověk sem tam své dýchání sleduje s úděsem zjistí, jak je mnohdy povrchní. Plní se jen mizivá část plic. Jako bychom z jakéhosi strachu nevědomě zadržovali dech. Ten, kdo občas svůj dech sleduje vědomě zasně, jak často u sebe zjistí toto počinání. Dr. West míní, že pět minut denně zhluboka dýchat je lepší než jít na pětiminutovou procházku, a přitom dýchat jen povrchně.

Při přirozeném dýchání se pohybuje bránice, nejen plíce. Všechno, co uvádí bránici do pohybu, je podle těchto, ale i jiných lékařských poznatků, zdravé; dýchání uvádí do pohybu sport, zdravý je i zpěv, byť je spojený s hlukem, ale zdraví slouží i smích. Teď už víme proč: vzduch, který se přitom vytlačuje z plic, je zvětralý. Nejvyšší čas se provětrat. Kdo marodí v posteli, dělá jen dobře, když se dívá na komedie v televizi nebo čte vtipnou knihu. Ale nestačí se jen tiše usmívat z ohledu na sousedy, nýbrž srdečně protřást bránici.

Život je pohyb

Přijde pán k doktorovi a říká: „*Když jdu do schodů mám hrozné bolesti.*“ Nato lékař: „*Kupte si trampolínu.*“

Skákáním se rozproudí lymfa a proto doporučuji trampolínu jako „lymfatizátor“. Skákáním na trampolíně se vyléčili mnozí lidé, kteří se už sotva mohli pohybovat. Nejlepší zdravotní prevenci v tomto ohledu provádějí děti: skáčou a dovádějí, že se člověku jen při pouhém pohledu tají dech. A velká postel je nevyzývá k spánku, ale ze všeho nejdříve se musí s nadšením zneužít jako trampolína. Také křičící kojence pohupujeme nahoru a dolů. Cítí, že to je pro ně dobré a křičet přestanou – alespoň většinou.

„*Musíme být jako děti,*“ řekl jednou velmi moudrý člověk (Konfucius). I v tomto ohledu měl pravdu. Jenže namísto toho vychováváme děti, aby seděly klidně a tiše.

Co se děje, když skáče na trampolíně, nebo se jinak pohybuje? Nuže, vždy, když se tkáň pohybuje nebo nějak mění tvar, tekutiny a bílkoviny se dostávají vlásečnicemi do mizivého systému, což je v podstatě tělesná odpadní kanalizace. Jinak řečeno, tento proces neprobíhá sám od sebe, ale je odkázán na pohyb tkání. To se ale běžně děje, aniž bychom se o to museli starat, protože život je pohyb. V naší moderní civilizaci už většinu tělesné práce přejímají stroje a v důsledku toho jsme stále

pohodlnější. S osudnými závěry pro naše zdraví.

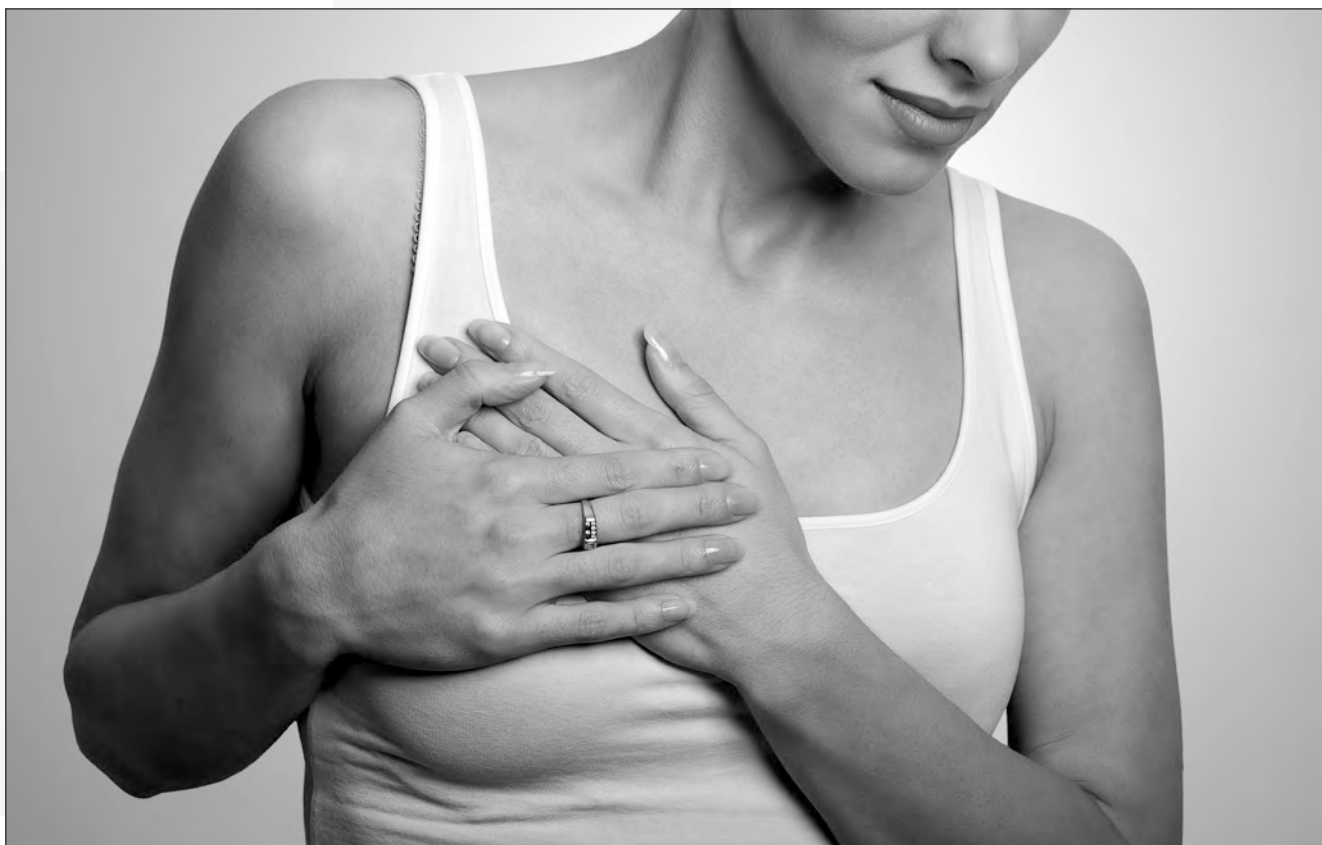
Nedostatek pohybu je nezdravý způsob života. Extrémní příklad: když se starý indián rozhodl, že je načase zemřít, jde do přírody, posadí se ke stromu, dýchá jen povrchně a vůbec se nepohybuje. Do 24 hodin zemře.

Pak se nedivme, že průměrná délka života po odchodu do důchodu obnáší jen tři až pět let. Nečinnost je příbuzná smrti. Když si představíme člověka sedícího v příjemném křesle před televizí, který jen jednou za pár hodin vstane, aby si donesl pivo, těžko tím probudí svůj životní elán. Pravděpodobně dopadne jak starý indián ...

Trampolína je levný všelék, pokud ji používáte. Zdraví prospěšné nejsou akrobatické kousky, ale zcela jednoduché pohyby. Stačí si dvakrát denně zaskákat, aby se rozproudila miza a obnovila životní energie. Postupně skákání stupňujte. Ale pár minut jednoduchého poskakování úplně postačí. Když se přitom ještě navíc podaří zhluboka a vědomě dýchat, a možná ještě mentálně vést takto uvolněné energie k zdravotně ohroženým místům těla, pak nestojí nic v cestě dlouhému, zdravému životu. Zatímco se měkce pohybuje na trampolíně sem a tam (aniž by nohy opustily podložku) lze během toho přikládat dlaně na nemocné části těla, přičemž se energie spojují ve špičkách prstů. Podpůrně lze přitom ještě myslet nebo dokonce při výdechu nahlas říkat „staré jedy pryč“ a „nové síly dovnitř“ při nádechu. Energii produkujeme i tehdy, když zhluboka vdechujeme nosem, vydechujeme ústy a potřetí po nádechu zadržíme dech.

Jako každá tělesná změna je i počátek cvičení na trampolíně kritickou fází; jsou lidé, jejichž tělo je tak zaplněno jedy, že se jim už po třech skocích dělá špatně, protože se jedy uvolňují.

Cvičení, které lze provádět kdykoli bez trampolíny, je chůze „Walker West“, při níž se dělají různé kroky,

paže dalece kmitají a rytmicky se syčivě vdechuje a vydechuje. Děti provádějí toto cvičení s nadšením.

Není třeba drahých léků

S trampolínou má nyní i západní pantoflový hrdina u televize možnost pohybovat se, aniž by se namáhal. Neboť namáhavá cvičení a sport na tvrdém podkladě způsobují tělu také nezdravý stres. Ale na lymfatickému se lze v pohodě pohupovat sem a tam, aniž by se člověk vyčerpával. Ve spojení s vědomým dýcháním a zdravější výživou se lze během několika měsíců stát novým člověkem, pro kterého jsou ochablost, bolesti a nemoc cizí slova.

Dr. West popisuje spoustu případů vyléčení nejrůznějších chorob, dokonce slepoty, ve velmi krátkém čase, ne lékařem, nýbrž samotnými pacienty, kteří se naučili léčit sami.

Okno slepce není mrtvé, jinak by seschlo. Všechny fyzické orgány tu pořád ještě jsou. Stejně tak nervy a svaly ochrnutého. Jen jimi už neproudí energie. Aby se dané orgány zase aktivovaly je třeba je uvést znovu do chodu. Dr. West dokázal touto metodou **vyléčit**

roztroušenou sklerózu. Není třeba drahých léků a ošetření, jednoduše jen využít zásadních poznatků.

Pokud jsme pochopili, že mizní systém v nepohyblivých tkáních nefunguje, je nám jasné, že nejen skákání na trampolíně, ale i každá jiná forma pohybu je zdravá, stejně tak masáže nemocných částí těla rozproudují mizu a odvádějí jedy.

Nevyléčitelné choroby

Dr. West poukazuje na to, že dnes každý třetí člověk umírá na rakovinu nebo jinou nemoc, považovanou za nevyléčitelnou. Tato čísla neplatí jen pro USA, nýbrž v celém západním světě, jenže jsou potlačována, neboť kdyby si to lidé skutečně uvědomili, bylo by to pro ně šokující. Dnes zemře v USA na rakovinu nebo jinou údajně nevyléčitelnou nemoc 4000 lidí – a zítra opět 4000 – den za dnem 4000 obětí. To jsou čísla, jakoby v Severní Americe každý měsíc explodovala atomová bomba. A počet dále stoupá: to, co bylo před lety výjimkou, za pár let zabije devět z deseti lidí vegetujících poslední měsíce svého života v některé z postmoderních nemocnic.

Je nasnadě, že exploze cen v tomto (ne)zdravotnictví působí starosti. Starostlivé vrásky politiku nejsou hrané. Jak to zaplatit? Nebo je za tím úmysl? Chce nám lékařsko-průmyslový komplex tahat peníze z kapes tak dlouho, dokud se všechno nezhroutí? Jisté zájmové skupiny by proti tomu určitě námítky neměly, vždyť lidé, kteří jsou nemocní a na mizině, jsou obzvlášť dobře ovladatelní.

Pomocí těchto nových poznatků mohou lidé uniknout děsivému scénáři. Své nemoci si prostě uzdraví sami, zůstanou fit a naučí to své blízké.

Jestli je možné těmito prostými metodami vyléčit všechny nemoci, to ukáže čas, ale za pokus nic nedáte: vyzkoušejte u příštího naraženého prstu, zda to funguje. Při onemocněních prohlášených lékaři za neléčitelné, nemůžou lymfatická cvičení nijak uškodit.

Trampolína se sice nedá přenášet tak snadno, jako prášky či zubní pasty, ale stojí to podstatně méně než měsíční příspěvek na nemocniční pojištění a může být užívána celou rodinou včetně

domácích zvířat (kromě zlatých rybiček). Měla by se však užívat jen v místnostech s dostatečně vysokým stropem ...

Za věci, které nás rozesmějí bychom měli být rovněž vděční, neboť přispívají k našemu zdraví. A když si zvykneme věnovat občas pozornost dýchání, máme dobrou šanci vypadnout ze statistiky úmrtí na srdeční choroby a rakovinu. K onemocnění vedou i negativní myšlenky. Vztek, nenávisť, závist, zlost, zášť, to vše nevede jen k onemocnění našich bližních, ale i nás samotných.

Rakovina se léčí sama

Přejdeme k dalšímu z „šarlatánů“, jímž je Dr. Ryke Geerd Hamer z Köln am Rhein (později žil ve Španělsku, ale v září 2004 byl zatčen za „neoprávněné rady poskytované po telefonu“(!). Aktuální informace na www.pilhar.com).

Pro mnohé je rudým sukem už samo jeho jméno, neboť ho sdělovací prostředky prezentovaly jako bezcitného psychopata. Šlo přitom o mladou Rakušanku, Olivii Pilhar, u níž byla zjištěna rakovina

a rodiče ji nechali ošetřovat podle poznatků Dr. Hamera. Když úřady naléhaly na ošetřování podle školské medicíny, hromadné sdělovací prostředky se tématu dychtivě chopily a rodičům bylo odňato právo péče o dítě.

Rodiče uprchli s dcerkou do Španělska, byli však vráceni úřady a děvčátko bylo podrobena nucené chemoterapii, ačkoli ve Španělsku rodičům slibovali, že se tak nestane. Sdělovací prostředky prezentovaly rodiče jako bezcitné pošetilce, kteří byli podrobeni vymývání mozků nějakým šarlatánem. Ale jen málo rodičů se tak zevrubně zabývalo léčením rakoviny jako Erika a Helmuth Pilhar. Od lékařů dostali různé diagnózy uvádějící šance na přežití od 10 do 95 procent, takže nutně museli pochybovat. Olivia navzdory chemoterapii a odstranění ledviny nepřežila.

Je známo, že 10-15 % pacientů při počáteční aplikaci chemoterapie zemře. Helmuth Pilhar objevil v nemocnici vývěsku o ochranných opatřeních při zacházení s prostředky používanými při chemoterapii. Mimo jiné tam stojí: „**Cytostatika mají kromě akutních a chronických**

toxických efektů i mutagenní a karcinogenní vlastnosti. (...) **Stejně tak mohou vést k vývoji sekundárního karcinomu. (...)** **Abychom pacienti zbytečně neznejistili, lze upustit od nošení ochranné dýchací masky, pokud se zajistí, že přitom nedojde k tvorbě aerosolů. Těhotné a kojící ženy jakož i mladiství musí být ze styku s cytostatiky vyňati.“**

Rodiče skončili před soudem, protože chtěli dceru ušetřit ošetření těmito jedovatými a rakovinotvornými látkami. Časopis Spiegel č. 26/1987 citoval profesora Klause Thomsena: „Mělo by být podnětem k zamyšlení, že rostoucí počet lékařů a lékařek říká: ‘Na sobě bych takovou terapii provádět nenechal.’“ V článku také stojí: „... **medikamentózní zbraň proti rakovině nerozlišuje mezi zhoubným nádorem a zdravými buňkami. Pro pacienty je tato terapie skutečným očištěm.**“ V listu „Deutsche Ärztezeitung“ („Německé lékařské noviny“) z 20.12.94 stojí: „Asi 92 procent nemocných rakovinou zůstává nevléčeno. Při tomto procentuálním počtu už jen hovořit o potenciální vyléčitelnosti

rakovinového onemocnění ocelí, paprsky a chemií, reprezentuje skutkovou podstatu podvodu.“ Prezident rakouské Pomoci při rakovině se podílí na třech různých farmaceutických firmách, z nichž jedna vyrábí medikament proti Wilmsovu nádoru, který byl zjištěn u Olivie. Statisíce u nás ročně umírají navzdory vědecky uznávanému ošetření. Nelze pak chápat Olivii rodiče?

Rakovina, psychický konflikt a zkrat v mozku

Dr. Hamer, který se kvůli úmrtí svého syna a vlastnímu onemocnění rakovinou intenzivně zabýval příčinami jejího vzniku rozpoznal, že mezi psychickými konflikty a rakovinou existuje příčinná souvislost. Jako primář bavorské rakovinové kliniky mohl své poznatky prověřit a potvrdit na tisících pacientů. Místo patřičného uznání však dostal výpověď.

Podle Dr. Hamera lze nade vše pochybnost prokázat **duševní konflikty** jako definitivní příčiny vzniku rakoviny. Lékařští technokrati, kteří se s nadšením a za pomoci nejmodernější špičkové techniky věnují biologickým procesům buněčného bujení, se sotva zajímají o duševní stavy svých pacientů. Náhlé konflikty a dramatické situace vyvolají jakýsi mozkový zkrat. Postižená část mozku poté vysílá chybné informace do určité části těla, kde pak vzniká nádor. Dobré na tom je, že jakmile se konflikt vyřeší, nastává léčení, rakovina sama od sebe mizí.

„Zkrat“ v mozku je vidět na takzvaném „Hamerově ohnisku“, jak Dr. Hamer označuje změny na mozku pozorovatelné při CCT (cerebrální počítačové tomografii). Tyto takzvané „metastáze“ jsou vidět na CCT až poté, když už nastala léčebná fáze – tkáň se ve skutečnosti již hojí a vytváří kruhovitě jizvy, považované školní medicínou za rakovinu. Až moderním diagnostickým technikám tedy vděčíme za to, že je stále více rakoviny – která by se dříve postarala sama o sebe...

Takto může například u matky, jejíž dítě vběhlo pod auto, dojít k těžkým výčtkám kvůli chvilkovému nedostatku pozornosti, a kvůli tomuto mocnému psychickému konfliktu, který ještě nezpracovala, může dojít ke zmnožení buněk mléčných žláz levého prsu (pokud je pravačka), na což se běžně pohlíží jako na rakovinu. Pokud se tento vnitřní konflikt vyřeší, když se dítě třeba uzdraví, nebo se matka ze svého trauma vypořádala, nastoupí „konfliktolýza“, tzn. příslušný „zkrat“ v mozku skončí a mozek k příslušnému orgánu opět vysílá správné signály. V odpovídající části mozku se na místě „Hamerova ohniska“ tvoří edémy, které pak lze objevit prostřednictvím CT, když žena zajde na vyšetření kvůli symptomům provázejícím fázi léčení (projevuje se mimo jiné únava, zvýšená teplota, hlad). Teď může dokonce zažít i nový náhlý konflikt – a to díky „diagnóze rakovina“. Pravděpodobně se pak zamává chemickým kyjem...

Dr. Hamer zjistil u tisíců pacientů, že jeho poznatky jsou ověřitelné. Je přesvědčen, že by se dalo vyléčit 98 % všech případů rakoviny, kdyby ošetřující lékaři disponovali dostatečnou znalostí lidí, a také obsáhlými znalostmi nutnými k zacházení se symptomy léčení. Je třeba citlivě prohodit konflikty, které nemoc vyvolaly, což jistě nečiní lékařství zbytečným; symptomy za konfliktně aktivní fáze a následného hojení mohou být kritické, např. když buněčné bujení způsobí neprůchodnost střev. Operovat se však musí jen tehdy, je-li velikost takového zvětšení na újmu jiným orgánům nebo životním funkcím.

Rakovina vzniká prostřednictvím mozku a je vyvolána prudkým konfliktem. Zajímavý je i opačný závěr: rakovinu nelze uměle vyvolat v části těla oddělené od mozku. Bylo by tedy možné se vyhnout mnohým ukrutným pokusům na zvířatech v zájmu pátrání po tajemství vzniku rakoviny, jelikož vycházejí ze zcela mylných předpokladů.

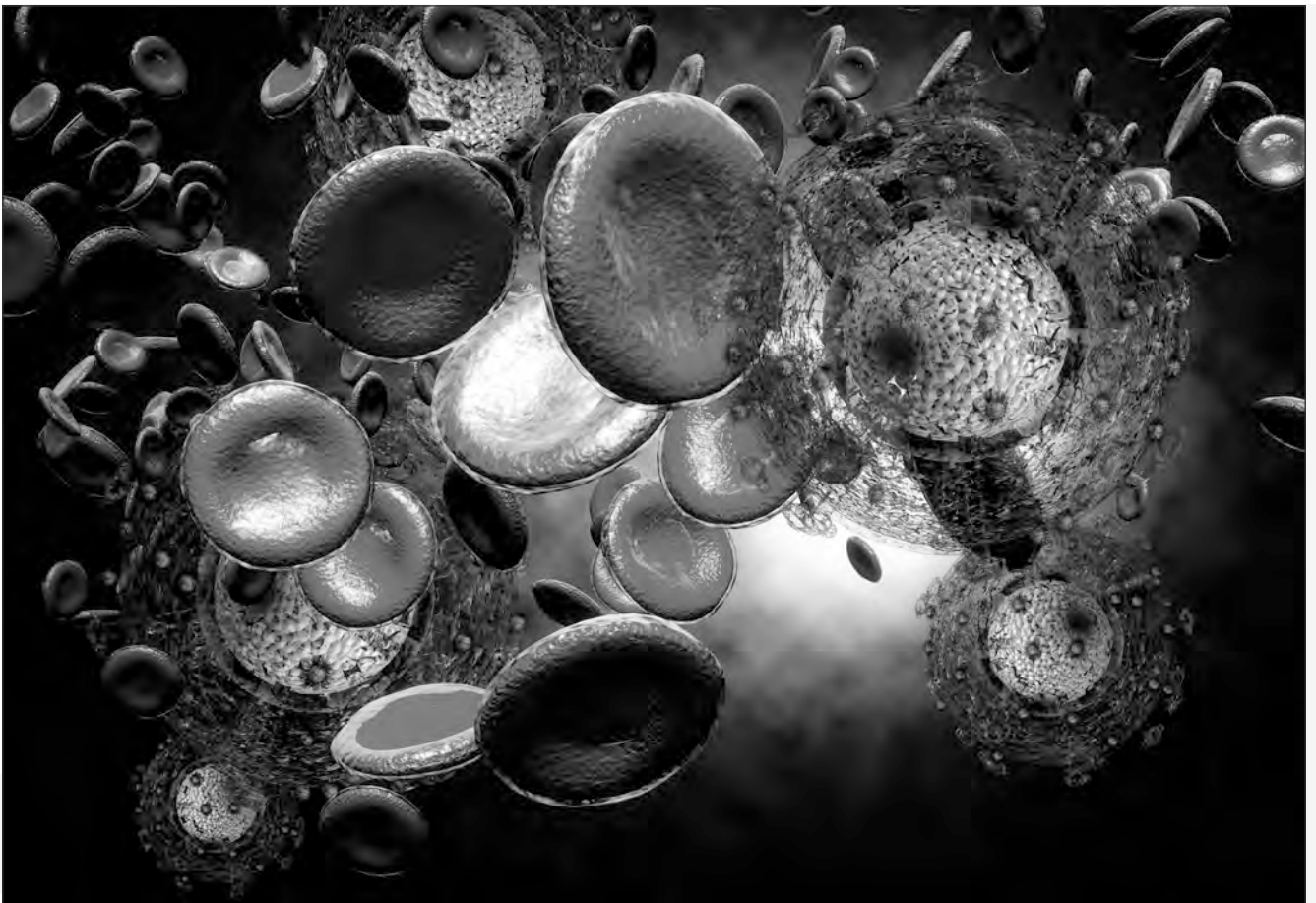
V případě „poznatků“ školní medicíny o rakovině zůstává mnoho otevřených otázek. Žádný lékař například nedokáže vysvětlit, proč se adenokarcinomy vyvinou vždy jen z rakovinných buněk v plicích, ale v kostech se z nich nikdy nestanou. Tzn. že v jednom případě způsobují bujení buněk, ale v druhém případě po nich naopak zůstávají v kostech dutiny. Není vysvětlen ani mechanismus jakým se karcinomy dostávají na různá místa v těle a jak se šíří, protože se ještě nikomu nepodařilo zjistit jejich přítomnost v krvi.

Max Planck kdysi řekl, že věda, kterou nelze vysvětlit pětiletému, nemůže být pravdivá. Učení školní medicíny o rakovině nechápu ani studovaní lékaři, zatímco ideje Dr. Hamera jsou pochopitelné skutečně snadno; rakovina vzniká v důsledku těžkého, dramatického konfliktního prožitku, šoku v izolované situaci.

Obsah konfliktního prožitku určuje lokalizaci rakoviny v těle. Průběh choroby odpovídá průběhu konfliktu. Při vyřešení konfliktu se zhojí i rakovina. Podle novějších poznatků aplikuje Dr. Hamer tyto znalosti i na většinu ostatních nemocí. Tzn., že psychosomaticky je podmíněno mnohem více nemocí. Protože dnes lidé nemají čas spolu promluvit, aby takovým důsledkům zamezili od samého počátku, musí lékaři věnovat víc času pohovory s pacienty o jejich duševních konfliktech.

Oficiální medicína nemá zájem

Je velmi podezřelé, proč jsou poznatky Dr. Hamera lékařskou fakultou naprosto ignorovány. Byly mu nabízeny horentní částky peněz, pokud nezveřejní své práce, bylo mu vyhrožováno, byl finančně zruinován a byly dokonce podniknuty útoky na jeho život. Lékařská fakulta univerzity v Tübingen se již 15 let zdráhá podrobit Novou medicínu přezkoušení. Pilharovi mají k dispozici dopis jednoho z lékařů kolegové, v němž stojí, že si nelze dovolit podrobit ji přezkoušení.

(Přezkoušení – s naprosto kladným výsledkem – provedly jiné univerzity, např. Trnavská univerzita v roce 1998. Bližší informace ve slovenštině www.pilhar.com/Hamer/NeuMed/Zertif/980911.htm.)

Společenské náklady na neúčinnou onkologii nesmírně stoupají. Školní medicína se sama zrazuje, když ukazuje, že nemá o řešení problému rakoviny zájem, jelikož ignoruje alternativní způsoby léčeni a setrvává u pochybných, zato ale výnosných metod.

Kritik medicíny Christian Joswig z Chiernitz k tomu uvádí:

„Rakovina je stejně jako ostatní nemoci biologicky smysluplný, zvláštní přírodní program, který může probíhat ve dvou fázích a ve většině případů není smrtelný. Smyslem tohoto programu je nabídnout člověku v situaci, kterou po konfliktním šoku nedokáže zvládnout, další šanci k jeho řešení.

Tyto prastaré programy vznikly v dlouhých dějinách živočišného vývoje a vyskytují se u všech zvířat.

Jsou biologickou zákonitostí. Těchto programů, které v konfliktně aktivní fázi (době mezi šokem a řešením konfliktu) nechají proběhnout tzv. ´chladnou nemoc´ a v případě vyřešení konfliktu, který je spustil pak patříčnou ´teplou nemoc´, kterou je však nutno správně nazývat fází hojení, je téměř 500. Průběh takových programů je doložitelný prostřednictvím tomogramu. Z CCT lze rozpoznat, zda se jedná o konflikt aktivní nebo ve fázi hojení či zcela zhojený.

Aktivní vypadá jako střelecký terč, podobný kruhům na vodě, když do ní vhodíme kámen. Když se konflikt vyřeší, obraz se změní. V předchozích ostře ohraničených kruzích se ukládá voda a postižené místo otéká (edém), protože je zde v období oprav zvýšená látková výměna. Edém potřebuje prostor, hromaděním vody je proto vytěšňována mozková hmota. To působí bolesti, protože mozek v mozkovně nemá možnost uhnout. V pokročilé fázi hojení se zde ukládá zvláštní mozková tkáň (glie), aby místo utěsnila podobně, jako při tvorbě jizev na těle.

„Hamerovo ohnisko“ v závislosti na době trvání a intenzitě konfliktu maximálně otéká, přičemž na vrcholu hojení může kvůli nadměrným nárokům na prostor za určitých okolností dojít ke krizi se smrtelným nebezpečím, k čemuž však dochází jen ve zcela výjimečných případech. Pak se „Hamerovo ohnisko“, za doprovodné pototvorby a produkce moči odbourá. (Chemoterapie trvale ničí elasticnost buněk a tkání, nezbytných pro tyto opravy.) Tuto celkovou situaci označuje na univerzitách vyučovaná medicína za metastazování do mozku nebo mozkový nádor. Hamerova ohniska ale nejsou mozkové tumory a nesmí se operovat, byť by vypadaly jakkoli nebezpečně! Pacient se nachází ve fázi hojení, což znamená, že se musí ošetřovat jen potíže vznikající z tlaku na mozek, při velkém nebezpečí zmírnit tvorbu edému, jinak ale, namísto znetvořování chemií, ozařováním nebo operacemi, v klidu počkat na přirozené zhojení. Místa takových oprav mnohdy zůstávají jednou provždy viditelná pod CCT, ale jsou to jen staré a neškodné jizvy.

Tyto poznatky existují už od roku 1981, jsou však masivně potlačovány. Protože kdyby lékaři jednali podle nich, byly by tu prázdné nemocnice, prázdné psychiatrie, ohromný výpadek zisku a spousta nezaměstnaných ve všech povoláních lékařsko-farmaceutického komplexu.

Dr. Hamer objevil tyto biologické zákonitosti empiricky.

Dokumentoval je na nejméně 20 000 případech a byly bez výjimky potvrzeny. Lze je přezkoušet všude a kdykoli, u každého libovolného pacienta!

Lékařsko-farmaceutický průmyslový komplex zjevně nemá zájem léčit lidi a zamezit bolestem a utrpení. Ohromné zájmové skupiny vydělávají na drahých počítačových diagnózách, chemoterapiích, amputacích a ozařování kobaltovými zářiči příliš mnoho, aby připustily alternativní poznatky. Při lékařském soudním stání v roce 1983, které mělo rozhodnout o poznatcích Dr. Hamera, jeden z lékařů prohlásil, že podle toho by přece veškeré

dosavadní vědomosti o rakovině a všechny metody jejího léčení byly naprosto nesprávné, a to přece nejde. Už 15 let se univerzita v Tübingen navzdory soudním příkazům zdráhá přezkoumat, byť i jediný případ podle zákonitostí „Nové medicíny“, ačkoliv Dr. Hamer vyléčil případy odepsané jako beznadějně.

Hamer má mezitím na krku soudní řízení, protože jeden z jeho pacientů zemřel. Musí prý okamžitě za mříže. Pak by tam ovšem museli všichni onkologové, neboť jejich pacienti zmirají jako mouchy - což je vědecky doloženo.

Kdo je ve skutečnosti šarlatánem?

Když někdo u rakoviny objeví nové souvislosti a okamžitě nedosáhne 100% úspěšnosti získává cejch šarlatána. Jednostranné zpravodajství sdělovacích prostředků přispívá k tomu, že lékařsko-průmyslový komplex smí nadále mávat tabulkově předepsaným chemickým kyjem.

Emocionální náboj případu Olivie byl zneužit k ochraně prebend rakovinového průmyslu a zabránění vědecké diskusi, která by prokázala, že si školní medicína s rakovinou neví rady. Nemůže si proto dovolit jednoduše ignorovat teorie outsiderů.

*Z knihy Rozuzlení,
autor Jo Conrad,
editace redakce*

*Záporně nabitě vzdušné částice:
[http://www.wmmagazin.cz/
category/vzdusne-vitaminy/](http://www.wmmagazin.cz/category/vzdusne-vitaminy/)*

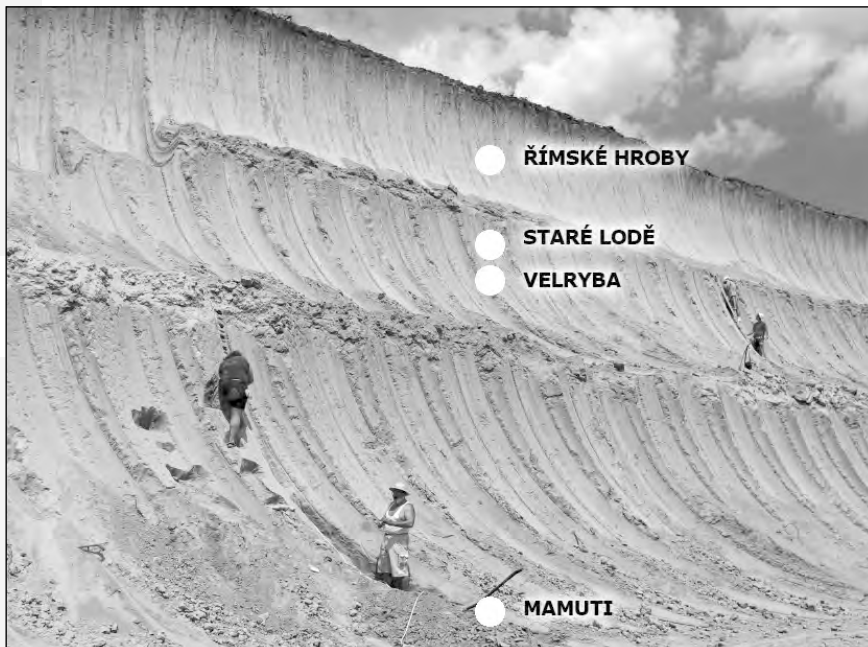
Elektřina pro zdraví: <http://www.wmmagazin.cz/category/elektrina-pro-zdravi/>

Životní energie: <http://www.wmmagazin.cz/pyramidy-v-bosne-prvni-test-bioenergie/>

BG3 a MPG30: <http://wmmagazin.cz/eshop/21-multifunkcni-generator-bg3>

Fosilie, které odhalují pravdu

Kostry mamutů

Ve stejném dole byly v hloubce **27 metrů** objevené kompletní kostry osmi mamutů. Oficiální záchranný průzkum proběhl v roce 2012. Stáří nálezu odborníci odhadli podle datace okolních sedimentů. Mamuti jsou údajně staří 1 milion let, jedna kompletní kostra v původní smrtelné poloze je vystavena v muzeu. Skelet mamuta byl podřezán, podložen ocelovou deskou a přenesený z místa nálezu. Každý rok jezdím do Srbska a vždy navštívím mamuta – dostal jméno Vika. Ještě před šesti lety byl u kostry nápis 1 milion let, za dva roky to bylo pouhých 800 000 let, dnes odborníci tvrdí, že je starý 70-100 000 let (podivná změna).

Fosilie, artefakty, mamuti, velryba a lodě, nalezené při těžbě uhlí, navždy změni váš pohled na svět. Věda tvrdí, že všechno ví. Vědci znají, jak vznikla Země i vesmír, nebo kdy vznikl první člověk. Pravda o minulosti je poskládaná jak lego, jenže stavebnice je velmi povrchní, bez jasných důkazů. Představte si situaci, co by se stalo, kdyby jedna kostka představovala skutečný materiální důkaz. Historická konstrukce by se rozspala.

Otisk velryby mění pohled na historii

Jedna fotografie fosilie, pořízená v prosinci 2019, navždy mění náš pohled na historii. Byla tajně pořízena v povrchovém uhelném dole v Srbsku. Obrovský bagr vykopal fosilii velké ryby dlouhé 18 metrů. Kytovec se našel v hloubce asi **10 metrů**. „Zavolal mi kamarád, který obsluhuje bagr, a večer mi umožnil velkou rybu vyfotit. Takovou možnost nelze odmítnout. Vstup do areálu je zakázaný a za pár dní bude fosilie zničena, tak jako stovky jiných. Majitel dolu nemá zájem

zastavit práce, a odborníci prý jen pokrčují rameny. Nikoho to nezajímá“.

Na fotografii vidíte obrys velké ryby dlouhé asi 18 metrů. Na levé straně je budka obsluhy bagru. Fosilie byla objevena v prosinci 2019, je škoda, že na fotce nejsou vidět detaily, jak je tělo kytovce dobře zachované. Bohužel, fotografie je jediný důkaz o nálezu. Na druhý den těžba pokračovala a fosilní ryba byla zničena bez zájmu vědců i historiků.

Další nemožné objevy

Důl se nachází asi 70 kilometrů jihovýchodně od Bělehradu. V dole jsou každý den vykopány římské hroby a různé fosilie. Římské hroby (2000 let) se nacházejí v hloubce **3 až 4 metry**. Dokonce byly nalezeny nějaké předřímské hroby v hloubce až 10 metrů, kdo ví, jak jsou staré! Všichni dělníci mají doma něco zajímavého, rádi hledají zejména římské meče a mince. Před časem si rozebírali mamuty, kteří se zachovali téměř neporušení.

Fosilie stromů

Vedle kostry mamuta jsou vystavené fosilie stromů nalezené jinde přibližně **ve stejné hloubce**. Jedná se o kmeny stromu (dub, buk, vrba), které jsou údajně staré 30 000 let. Podivné datování, zde něco nesedí!

Zkamenělá lodní flotila

Ve stejném dole nedaleko Bělehradu byly v březnu 2020 objeveny tři dřevěné lodě v hloubce **7 metrů**. „Telefon zazvonil kolem 22:00. Z přijímače jsem slyšel hlas pana Slavkoviče z vedení dolu, který vzrušeně říkal, že rypadlo zasáhlo něco velkého a že práce byly okamžitě pozastaveny. Tým vědeckého centra Viminacium okamžitě vyrazil na místo“ – popisuje dramatickou událost prof. Dr. Miodir Korać, ředitel Archeologického ústavu. „Když jsme dosáhli osvětleného kruhu, nemohli jsme uvěřit tomu, co jsme viděli: před námi ležel záď lodi s vesly, která byla stržena bagrem. Reflektor osvětloval útes vysoký 18 metrů, kde bylo vidět prkna trupu. Okamžitě jsme

vzali nástroje, vylezli na útes a začali kopat. Bylo nám to jedno, přestože byla půda velmi nestabilní. Pod vrstvou písku jsme se dostali k hlíně a uvědomili si, že si loď zachovala dřevěnou strukturu. První paprsky slunce odhalily celý obrys lodí“ vzpomíná dr. Nemanja.

Zatím se našla tři plavidla, dvě menší a jedno velké. Největší loď je dlouhá asi 15 metrů, má dřevěnou konstrukci, vyztuženou kovovými klíny. Loď s plachtou má ploché dno a sloužila k převozu lidí, nebo materiálu. Nebyla to typická válečná loď. Zbytky lodí byly přesunuty do nedalekého muzea k dalšímu zkoumání. Radiokarbonové datování nebylo zatím provedeno z důvodu pandemie Covid19 a omezení.

Panonské moře podle oficiální vědy

Podle oficiální teorie před 68 miliony let porýval celou Evropu a Středozemní moře oceán Tethys (Miocén). Před 24-20 miliony let se odehrála dramatická změna, která změnila povrch země, vznikaly nové hory (Alpy, Dinárské hory, Karpaty), pevniny, jezera a vzniklo sladkovodní Panonské moře (Paratethys). Důkazem sladké vody jsou písečné usazeniny, vápence, ve kterých byly nalezeny sladkovodní škeble, měkkýši a listy suchozemských rostlin. V jílech (slín, glina) byly objeveny hlavonožci a ramenožci. Panonské moře bylo plytké a teplé. V časech před 12 miliony let bylo kvůli vzestupu hor přerušeno spojení se Středozemním mořem. Postupně se Panonská pánev měnila na sladkovodní laguny a ostrovy. **Před pěti miliony let zbyvajících jezera z Panonské pánve vyschla**, a nakonec se stala zemí, tvrdí odborníci (https://sh.wikipedia.org/wiki/Panonsko_more).

Podle oficiální teorie z 18. století (Ch. Leyll) probíhají na Zemi geologické procesy plynule a dlouhodobě. Změny povrchu pevnin tvaruje hlavně eroze větry, deště, na severu ledovci. Vědci se shodli, že eroze navyšuje pevniny **každý rok o 2 mm**, pokud to nejsou skály a pevné horniny.

Panonské moře a nová geologie

Podle oficiální teorie vyschla Panonská pánev před 5 miliony lety. Panonská pánev obsahuje lehký materiál, písek, hlínu a štěrky. Pokud eroze zvýší pevniny o 2 mm každý rok, pak by původní dno Panonské pánve muselo být v hloubce 10 kilometrů. Když milosrdně zohledním mimořádné události (záplavy a uragány), může to být jen 5 kilometrů. I to je stále moc hluboko.

Také kostra mamuta Vika datovaná do období před 1 milionem let by musela být nalezena v hloubce 2 kilometry, případně 200 metrů, když budeme věřit datování 100 000 let. Jenže, mamuti v dole nedaleko Bělehradu byli objeveni v hloubce pouhých 27 metrů! Velryba v hloubce 10 metrů, loď v hloubce 7 metrů a římské stavby 3-4 metry pod povrchem.

Panonské moře vyschlo před 5000 lety

Na základě nových objevů je zřejmé, že historie naší planety a lidstva byla jiná, než nám tvrdí oficiální věda. Důkazem jsou objevy v uhelném dole nedaleko Bělehradu.

- Římské stavby byly nalezeny v hloubce 3-4 metry, to představuje období před 2000 lety (4 m:0,002)
- Dřevěné lodě byly objeveny v hloubce 7 metrů, to znamená období před 3500 lety (7 m:0,002)
- Předřímské pozůstatky staveb v hloubce 8-10 metrů existovaly před **4-5000** lety
- Kytovec byl nalezen v hloubce cca 10 metrů, takže žil před 5000 lety (10 m:0,002)
- Kostry mamutů byly objeveny v hloubce 27 metrů, to je období před 13 500 lety (27 m:0,002)

Povrch země byl dřív spíše plochý, pokrytý jezery a bažinami. **Půda byla zaplavována mořskými vlnami s čerstvou vodou. Existovalo mnohem méně hor a kopce nebyly tak vysoké. Na konci 4. a začátkem 3. tisíciletí př. n. l. se stalo něco, nad čím si vědci lámou hlavu dodnes. Před asi 5000 lety se reliéf Země**

náhle změnil. Tyto změny jsou dobře známy, ale dosud nebyly vysvětleny. Tehdy došlo k rychlému skoku v rozvoji lidské rasy. Bylo to doba šerého dávnověku, kdy se zničehonic objevila vyspělá centra civilizací a první písmo. Byl to začátek naší nové historie.

Zdá se, že zdánlivě prastaré geologické struktury jsou často mladší, než si myslíme. Tato událost, pojmenujme ji jako poslední rekonstrukce povrchu Země, se odehrávala poměrně rychle. Mořské dno se během dní, měsíců až sta let zvedlo, nebo propadlo. Andy, Alpy a jiná velká pohoří se tektonickou depresí rychle vyzdvihla do dnešních výšek. Stejná událost se odehrála na Balkáně. Dno Panonského moře, které kdysi pokrývalo velkou část Balkánu až po Bratislavu a Pálavu, se před asi 5000 lety zvedlo o 200 až 500 metrů i s mamuty. Zánik přišel v jediném okamžiku. Lidé hledali záchranu na nových pevninách, v úrodných údolích a kolem řek (řeka Velká Morava a Dunaj). Jaký to byl národ, který žil na Zemi před poslední rekonstrukcí pevnin? Existují místa plná tajemství, místa, kde se historie, legendy a věda spojují v příběhu o dávném národu, posvátné geometrii, ztracených rituálech a znalostí. Zdá se, že z bažin zapomnění vyvstal národ, jehož sláva dotýká se hvězd. Byl to národ s písmem, kterému dodnes rozumíme ...

Víc jak dvacet let se věnuji nejstarší historii lidstva. Na cestách jsem viděl mnoho podivných artefaktů, které zpochybňují oficiální historickou verzi dějin lidstva. V posledních letech poznávám zejména Balkán, kde hledám stopy Slovanské minulosti, která je dnes účelově potlačovaná. Věda neumí vysvětlit nálezy mamutů, lodí a velryb v údajně milionových vrstvách v Srbsku, přehlíží starobylá Nebeská města, pyramidy a mohyly. Pojedte se mnou na některé cesty za nejstarší historii lidstva a po stopách Slovanů. Informace najdete zde → www.novycestopatel.cz/aktualni-cesty. Těším se na vás.
Jiří Matějka.

Podzemní svět

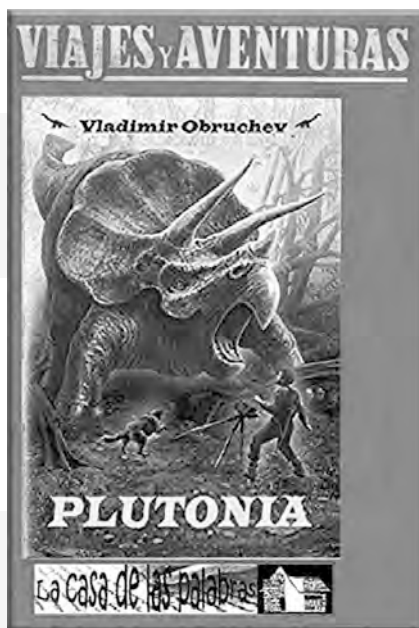
V jezerech v různých částech světa se pravidelně objevují prehistorické příšery. Jsou pozorovány lidmi i odborníky. Všechny snahy vědců objevit stejné, nebo podobné monstrum nebylo nikdy úspěšné. Možná je to proto, že příšery žijí v určitém podzemním místě a jen občas se objevují na povrchu.

V roce 1915 vyšla kniha slavného ruského vědce Obručeva nazvaná **Plutónie** ve které hlavní postavy vstupují do podzemí, kde najdou dávno vyhynulá prehistorická zvířata. Román je napsán natolik uvěřitelně a zajímavě, že mnoho čtenářů vážně věří, že Plutónie skutečně existuje. Navíc se dokonce chtějí podílet na výzkumech. Proto musel autor knihy napsat předmluvu, že teorie duté planety je dávno odmítnuta oficiální vědou a použil ji pouze za účelem zvýšení zájmu čtenářů a uvést je do světa dávno vyhynulých zvířat.

Od prvního vydání knihy uplynulo víc jak sto let, ale zájem o existenci podsvětí se nezměnil. Naopak, vznikají nové teorie, že pod povrchem Země existují dutiny různých velikostí. Většina z nich je naplněna vodou, pod zemí jsou řeky, jezera, a dokonce i malá moře. Navíc vědci mluví o existenci jeskyní, které tvoří celé systémy a mohou propojit relativně vzdálené oblasti.

Svět jeskyní a tunelů

Odborníci také spekulují, že některé dutiny nejsou přirozené, ale jsou

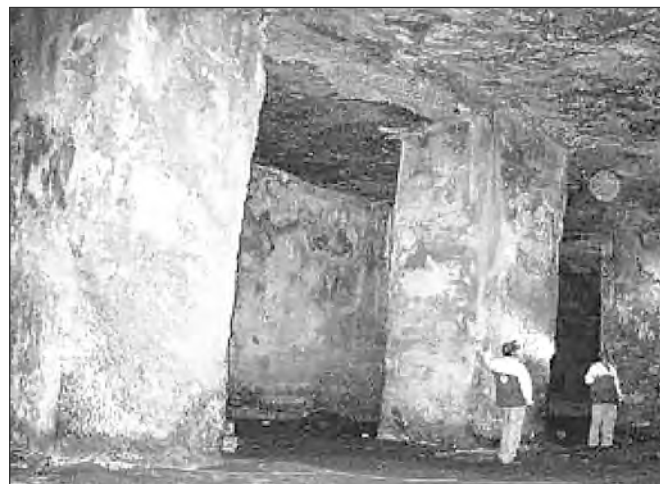
uměle vytvořeny. Například slavný britský vědec a cestovatel Percy Fosssett napsal o existenci dlouhých jeskyní v Jižní Americe. Starověké legendy Jižní Ameriky odkazují na skutečnost, že pod zemí jsou města postavená přeživšími obyvateli legendární Atlantidy, kteří se přestěhovali na kontinent.

Peruánští jeskyňáři objevili v roce 1991 přírodní jeskynní systém, na jehož konci byla otočná deska a za ní uměle vytvořený tunel. Ten

rok se bohužel dál nedostali. O čtyři roky později pokračovali v průzkumu odborníci. Skupina speleologů, historiků a archeologů dokázali, že délka tunelu je 90 kilometrů, část vede pod vodou, ale konec tunelu nebyl dosažen.

Odborníkům se však podařilo něco zjistit. Například skutečnost, že podlaha tunelu byla v vytvořena s přesně opracovaných desek. Podél stěn se táhly dva žlaby, které pravděpodobně sloužily jako kolejnice. Kromě toho byly na stěnách nalezeny obrázky ptáků připomínající pávy. Podle výzkumníků tunel nemohl být dílem obyvatel starého Peru a kresby na stěnách nebyly charakteristické pro žádný z jihoamerických národů.

Jiný systém jeskyní, o nichž se vyskytuje mnoho pověstí a odhadů, jsou čínské kanály. Tyto jeskyně jsou propojeny velmi zamotanými nekonečnými přechody. Zmínky o tunelech najdeme ve starověkých indických pověstech, v bájných čínských dracích, nebo japonských naga legendách. Vědcům se nepodařilo legendy potvrdit, ani vyvrátit, jeskyně nejsou dodnes prakticky prozkoumané, vstupy do

JEZERO BEZDONNOYE – MOSKVESKÁ OBLAST

nich jsou uměle zavalené, nebo zatarasené. Ze strany úřadů se jedná údajně o prevenci, protože se v jeskyních ztratilo mnoho lidí, kteří se odvážili jít do podsvětí hledat bájně poklady. Ti šťastní, kteří se vrátili vyprávějí hrůzostrašné příběhy o hadích tvorech (ještěři), které viděli.

Podobné jeskynní systémy existují v Himálajích, Tibetu a v Severní Americe. V Rusku existují systémy, které se táhnou od Krymu přes Kavkaz až po hřeben Medvedice, známý svými anomáliemi.

Inteligentní život v podzemí?

Vzniká docela legitimní otázka: jsou tyto tak rozsáhlé podzemní jeskyně zcela bez života? Ne, řeč v tomto případě není o létajících myších nebo hmyzu, ale o mnohem větších organismech nebo dokonce o inteligentních bytostech.

Ve většině podzemních dutin tečou řeky, jsou zde jezera s mírnou teplotou bez ostrých výkyvy a nesvíjí zde slunce. Může za takových podmínek existovat v podzemí život? Znalost lidí o podzemním světě je tak malá a omezená, že popírat

existenci živých tvorů v jeskyních nemůže nikdo. V Evropě existuje mnoho legend o obyvatelích podsvětí. Vědci legendy vnímají jako krásné příběhy, ale dnes stále více dospívají k závěru, že musí existovat skutečné důvody pro vznik takových příběhů. Čím dál častěji se objevují nové informace o zvucích antropogenní povahy, nebo o podivných vibracích, které vycházejí ze země. Již z těchto důvodů nelze považovat hypotézu o existenci podzemní inteligentní civilizace za nedůvěryhodnou.

Je pravděpodobné, že v podsvětí se mohou prehistoričtí plazi skutečně ukrývat a pohybovat na velké vzdálenosti.

Bezedná jezera spojená s oceánem

Ve světě je mnoho bezedných jezer, o kterých se nepíše ani se v nich neprovádí průzkum. V Moskevské oblasti existuje jezero **Bezdonnoye**, které má velmi malé rozměry ale velkou hloubku. Za dávných časů nebylo možné jeho hloubku změřit, proto dostalo jméno „bezedný rybníček“. Až v moderních vojenských mapách se uvádí přibližná hloubka 100-150 metrů.

Místní obyvatelé jsou si jisti, že jezero je spojeno s oceánem. Vědci tvrdí, že nádrž vznikla důsledkem tání ledovců, které zapadly do měkké půdy, čímž vznikly prohlubně. Ledovce možná způsobily díry v zemi, ale jak vznikly dlouhé podzemní tunely až k oceánu? Věda dodnes považuje spojení jezera s oceánem jen za krásnou místní legendu.

Na předměstí je další tajemné jezero, které vzniklo údajně před více než půl miliónem let důsledkem pádu meteoritu. Bylo nazváno **Round**. Jezero samotné je malé, vypadá jako talíř, ale jak hluboko má dno – je také neznámé. Z břehu spadá útes do hloubky několika desítek metrů. V létě je v centru jezera vidět vír, i když není proud. V zimě se vír tvoří v ledu – zamrzlý vodní vír. Jezero je proslulé tím, že se v něm nikdo nekoupe, nejsou v něm žádné ryby a na březích téměř žádná vegetace.

V 70. letech byl na břehu jezera objevený fragment prkna se jménem lodě. Zjistilo se, že deska pochází z americké, nebo anglické lodě, která nebyla starší než 150 let. Historici a archeologové zkoumali desku a spekulovali, že meteorit

mohl proniknout do velké hloubky a dosáhnout do spodních vod související s oceány – před půl miliónem let?

Kromě těchto nádrží je na světě mnoho dalších, ne méně záhadných. V Buryatia je jezero **Sobolkho**, které od místních obyvatel získalo jméno „příbytek strachu“. Ze starého mongolského jména je překládáno jako „přes“ nebo „bezdné“. Dosud není jeho hloubka známa. V oblasti jezera pravidelně mizí domácí zvířata a lidé. Nejpodivnější je, že zvířata, která zemřeli ve vodách Sobolkho, se často najdou v zcela odlišných vodních útvech. To může naznačovat existenci podzemních kanálů. Vědci i nedávno zkoumali jezero Sobolkho, jehož oblast je

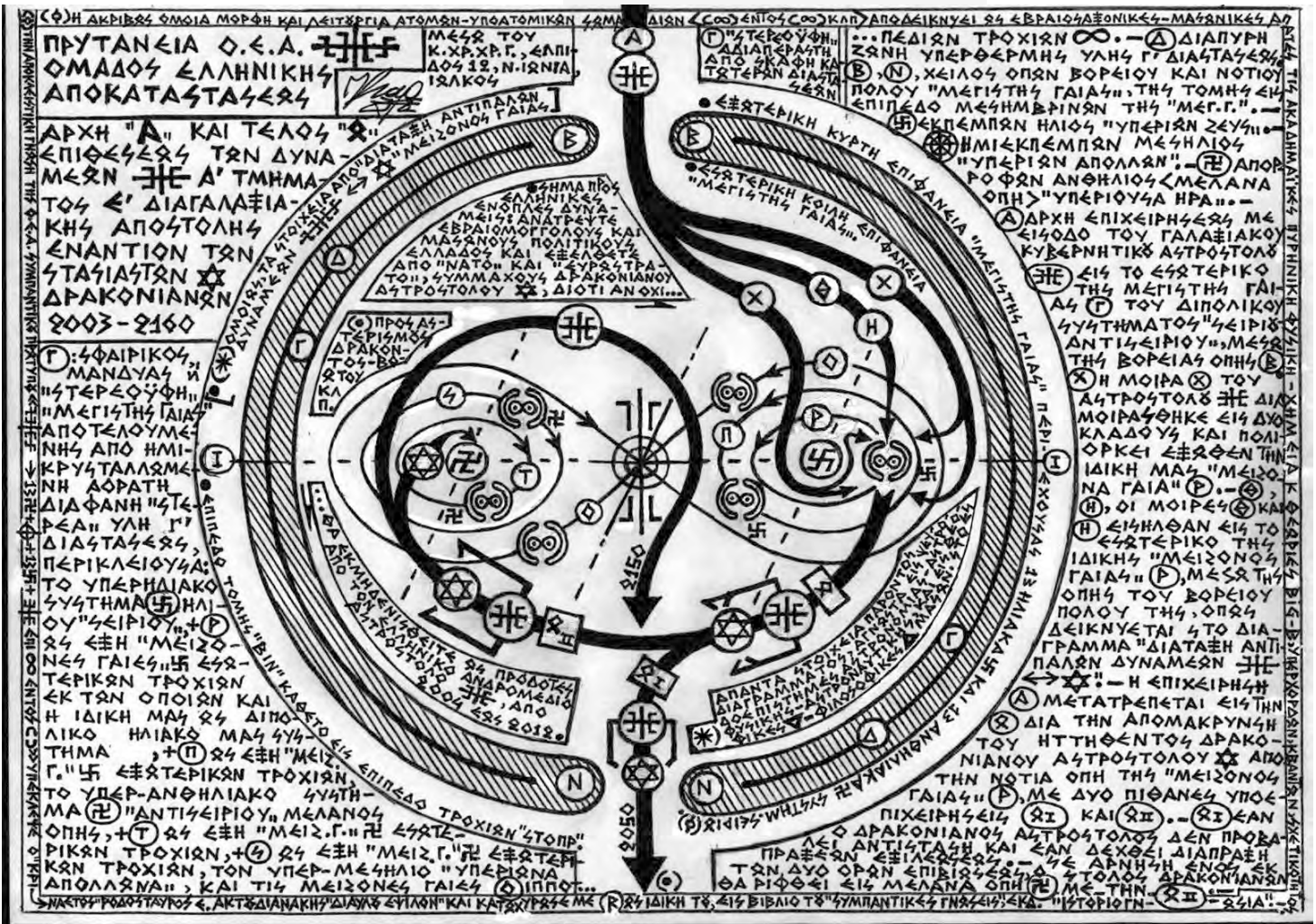
utopil a našel dlouhý podvodní tunel. Když se mu podařilo vyplavat na hladinu, ocitl se v nedalekém jezeře.

V případě, že jezera mohou být skutečně propojena tunely, proč vědci odmítají existenci globální sítě, která spojuje velké množství vodních nádrží

považována za geopatogenní zónu, ale nemohli zjistit jeho hloubku. Jediné, co prohlásili je, že jezero může být spojeno se systémem tunelů a krasových jeskyní, které vedou k jiným vodním útvarům. Další vědecká verze předpokládá: na dně jezera je zlom kůry ve tvaru trychtýře, který má hloubku několik kilometrů. Přítomnost tunelů a krasových jeskyní byla potvrzena v roce 1995 amatérskými potápěči. Jeden z nich se téměř

na naší planetě se světovými oceány? Mimochodem, někteří vědci jsou o tom přesvědčeni.

Tato podzemní síť byla pravděpodobně vytvořena před dávnou dobou. Možná během doby ledové, která zabila dinosaury, mohli někteří zástupci prehistorických plazů najít útočiště v podzemních tunelech a jeskyních, a v současné době plavou z jednoho jezera do druhého. Samozřejmě, zní to

KRYM - TUNEL CHATYRDAG

jako vědeckofantastická povídka. Skeptici mohou namítat, že v podzemí žádný život neexistuje, a dokonce i světoznámý netvor Loch Ness není nic víc než fikce ... Je třeba, aby se s těmito věcmi zacházelo s maximální péčí, protože věda neprokázala ani popřela existenci podzemního života. Žádné související odkazy nebyly nalezeny.

Podzemní silnice

V roce 2003 došlo na předměstí Solnechnogorska k záhadné události: v jezeře Endless řidič Vereshenské vesnické správy Vladimír Saychenko objevil záchranou vestu amerického námořnictva s identifikačním číslem, podle kterého vesta patřila námořníkovi Samu Underskimu z přístavu Aden, který byl napaden teroristy 12. října 2000. Tehdy byli zabiti čtyři námořníci a deset zmizelo – včetně S. Underskiho.

Jak by mohla záchraná vesta z Indického oceánu skončit u jezera ztraceného v rozlehlé oblasti

středního Ruska, a jak mohla vesta urazit za tři roky čtyři tisíce kilometrů? Vědci předložili několik verzí, které se zdají neuvěřitelné. Jsou však založeny na faktech a každá z nich je senzací.

Fakta se shromažďovala v průběhu let, pocházela z různých zdrojů, a když byly systematizovány a analyzovány, otázky se pouze zvyšovaly. Ukázalo se, že naše planeta je proniknuta sítí tunelů táhnoucích se tisíce kilometrů nejen pod zemí, ale také pod vodou! Jejich konstrukce je dokonalá, jejich rozměry jsou kyklopské, nevznikly v antice, ale údajně před desítkami milionů let!

Podzemní silnice protínají celou západní Evropu, americký kontinent, jihovýchodní Asii a země Blízkého východu. Většina z nich se nachází v Rusku – spíš pod ním.

Na čem stojíme?

Turisté, kteří přicházejí obdivovat krásu **Mramorové jeskyně** na

Krymu, v horách Chatyrdag

v nadmořské výšce 900 metrů, nemají ani tušení, že jsou v prostoru starověkého tunelu, vzniklém na přelomu Eocénu a Oligocénu asi před třiceti miliony let (!) Podzemní tunel vznikl údajně důsledkem pádu velkého asteroidu, který odřízl hlavní hřeben krymských hor, pod kterým, jak se ukázalo, byl starý tunel objeven.

Tunel spojuje Krym a Kavkaz, odkud se dostanete podzemními chodbami do oblasti Volhy, k legendárnímu hřebenu Medveditskaya. Jedná se o „křížovatku“, kterou podrobně zkoumá expedice Vadima Černobrova v Kosmopoisku. Mapují křížení podzemních cest v mnoha směrech, po kterých se můžete dostat dokonce i do Nové země a na severoamerický kontinent. Pavel Miroshnichenko tvrdí, že celé území Ruska, včetně Krymu, Altaje, Uralu, Sibíře a Dálného východu, je protkáno tunely.

Říká se například, že v roce 1947 si admirál amerického námořnictva **Richard Byrd** všiml podivného bodu ze vzduchu na ledu během výzkumného letu nad severním pólem. Připadlo mu, že vidí zázrak: „namísto bílé ledové pouště pod letadlem se táhly lesy, řeky, louky, na nichž se pasou zvířata jako mamuti. Viděl jsem na slunci zářící konstrukce, vytvořené z křišťálu“. Při pohledu na vnější teploměr Byrd k překvapení zjistil, že stupnice ukazovala 23 stupňů. Jak se Bird ocitl v podsvětí, aniž by si toho všiml, nevysvětluje.

Poté, co Birdovi ukázali podzemní obyvatelé „svůj svět, vyvedli ho na cestu zpět do jeho světa. Přestože byl Byrdův příběh vytištěn, nikdo ho nebral vážně.

Je jisté, že slavný spisovatel a cestovatel Miguel Serrano se v letech 1947-1948 zúčastnil výpravy do Antarktidy, kde hledal oázu s horkými prameny. Pozval také Hannuh Reicha, slavného pilota Třetí říše, aby tam našel vstup do podzemí.

„**To vše je fikce!**“ – tvrdí vědecký pracovník Michail Gershtein. „Je úžasné, že někdo těmto příběhům stále věří. Ani hluboké vrty, ani seismické geologické sondy nedávají důvod ani předpoklad, že je Země dutá a obydlená. Abychom dokázali absurditu představ o podzemní

Zakázané objevy

Po mnoho let se neúnavně debatuje o tom, zda skutečně existují tunely spojující kontinenty, nebo jsou příběhy o nich výplodem fantazie. Jenže fantastické tunel jsou podloženy fakty, které se snaží skeptici vyvrátit. Legendy podsvětí jsou stejně staré jako legendy Šambaly.

Mystické centrum Země se nazývá Agarta (neboli Agarti), což znamená „nepřístupný“, „nezranitelný“. Mongolští buddhisté věřili, že tam žili starověcí zasvěcení, kteří tajně řídili průběh světových událostí. Jsou známy pouze dvě knihy, jejichž autoři hovoří konkrétně o Agarthe a tvrdí, že obyvatelé podsvětí jsou ve svém technickém vývoji mnohem dál než lidstvo, ovládli neznámé energie a jsou spojeni se všemi kontinenty podzemními

chodbami. Podle autora jedné z knih Saint-Yves d'Alveidra se centrum Agarty nachází někde v Tibetu. A v Himalájích „mezi dvaceti dvěma chrámy, které představují 22 arcana (tajemství) Hermes a 22 písmen posvátné abecedy, Agartha tvoří Mystickou nulu – to, co nelze najít.“ Slavný francouzský učenec posvátného poznání, Rene Guenon, napsal, že „Agarta je jediné skutečné centrum esoterického zasvěcení, které odporuje démonické pseudo-spiritualitě Šambaly“ ...

Vstup do podzemí

Hledání stop podzemní civilizace a vstupu do ní je jako skvěle napsaný fantasy román. Zde jsou fakta tak úzce propojena s fikcí, že nemůžete přijít na to, kde je pravda, kde je krásná beletrie.

THE JOSEPHINE FORD, THE PLANE IN WHICH COMMANDER BYRD AND FLOYD BENNETT VISITED THE NORTH POLE ON MAY 9, 1926

©F.A.A.

Commander Richard E. Byrd
In Polar Costume

© WIDE WORLD

'The City of New York'
Base Ship of the Antarctic Expedition

©A.C.H.S.

THREE OF THE FOUR PLANES TAKEN TO THE ANTARCTIC

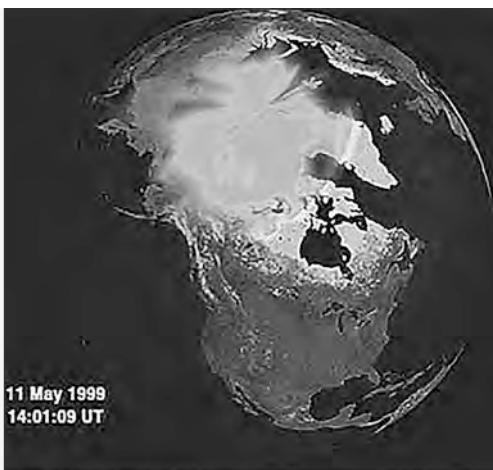
sandmarg ©F.A.A.

civilizaci, stačí si vzpomenout alespoň na něco jako geotermální gradient – zvýšení teploty s hloubkou. Proto lidstvo nedokázalo založit jediný důl hlouběji než čtyři kilometry, bez ohledu na to, jaké poklady by horníci mohli očekávat pod nohama: ani výkonné ventilační jednotky by nemohly zmírnit nesnesitelné teplo,“ tvrdí vědec. Přichází v úvahu námitka, že přece nikdo také neviděl Boha v nebi, a přesto v něj lidé věří.

Neuvěřitelné objevy

V roce 1950 tajně rozhodnutí Rady ministrů SSSR přijalo plán vybudovat tunel přes **Tatarský průliv** a železnici spojit pevninu se Sachalinem. Casem bylo tajemství odhaleno. Objevily se informace, že stavitelé nemuseli nic nového budovat, ale využili a upravili již existující tunel vybudovaný ve starověku. Nové úpravy byly nutné proto, že geologie dna průlivu se změnila. Ve starém tunelu byly objeveny podivná mechanická zařízení a zkameněliny zvířat. To vše zmizelo v tajných archivech zvláštních služeb. Předpokládá se, že starý tunel vede přes Sachalin do Japonska.

Úžasné objevy byly učiněny v západní Evropě. **V Beskydech na hranici Slovenska a Polska** objevil místní rodák Vincent v 60. letech 20. století ve výšce šest set metrů vstup do jeskyně (Babi hora). Otevřený tunel byl tak přímý a vysoký, že by se do něj vešel vlak s více vagóny. Hladký, lesklý povrch stěn a podlahy byl pokryt jakýmsi sklem. Dlouhá cesta vedla do prostorné haly, kde objevil vchod do dalších tunelů, které se rozcházely různými směry. **V Anglii** slyšeli pracovníci během podzemních prací zvuky pracujících strojů vycházející z hlubin Země. Když byla ve směru těchto zvuků vybourána kamenná stěna, otevřelo se schodiště vedoucí do hluboké studny. Známy vědec Andrew Thomas je přesvědčen, že **v Americe existuje dodnes mnoho starobylých podzemních tunelů.**

K nejvýraznějším nálezům však dospěl v červnu 1965 argentinský průzkumník **Juan Moritz v Ekvádoru** v provincii Morona Santiago. Objevil systém podzemních chodeb a větracích šachet o celkové délce stovek kilometrů. Vstup do tunelového systému vypadá jako umělý výkop ve skalních útvech velikosti stodoly. Sestup podél vodorovných plošin umístěných pod sebou vedl vědce do hloubky 230 metrů. Tady viděli mnoho vchodů do tunelů s dokonale vyleštěnými stěnami. Byly také nalezeny prázdné dutiny o velikosti velké koncertní síně, kde bylo velké množství zlatých postav zvířat: zkamenělí dinosauři, sloni, krokodýly, lvi, bizoni, medvědi, vlci, dokonce i krabi a hlemýždi. Na jedné zdi byly objeveny nápisy v neznámém písmu.

V Chile byl učiněn překvapivý objev. V listopadu 1972, na pozvání vlády S. Allende, dorazila do této země sovětská expedice s důlními experty Nikolajem Popovem a Jefimem Chubarinem, aby prozkoumali možnost obnovení starých rudných dolů na výrobu mědi. Průzkum začal na zapomenutém místě, které se nachází 40 kilometrů

od města Chichuan. Když Popov a Chubarin vyčistili zablokovaný vstup do dolu a bezpečně prošli několik desítek metrů, objevili průchod vedoucí směrem dolů v úhlu třiceti stupňů. O osmdesát metrů dál se vědci ocitli v dole bohaté na měděné žíly, které se táhly do nekonečných hloubek. Zkušený horníci byli ohromeni, když viděli, že tunel byl kýmsi vyhloubený pomocí neznámé technologie – nebyla nalezena žádná odpadní hornina z hloubení tunelů.

V Česku je bezedné jezírko v Hranicích na Moravě. Jeho hloubka není známá, zatím hovoří o hloubce 1200 m, a podle odborníků je spojeno s oceánem. Historické prameny ani legendy neuvádí žádný případ pozorování něčeho anomálního. Možná je to tím, že přístup na dno propasti je uzavřený a jezero je malé.

Kam vedou stopy?

Na základě získaných údajů zpracovávají ruští vědci schéma, které ukáže rozsah starých podzemních tunelů a cest. Kdo a proč potřeboval spojit země a kontinenty? Časem bude tato otázka pravděpodobně zodpovězena.

26. května 2006 byla naplánovaná expedice ruské lodi do Arktidy: loď vyplula z Murmanska a hledala zemi, kterou viděl Richard Bird. Zjistili, že „oáza tepla není na severním pólu, ale nachází se v zemi Františka Josefa.“ (Evgeny Voronjev, člen Ruské akademie věd, kandidát geologických a mineralogických věd).

Cesta do středu Země

Američané vypravili expedici k hledání legendární Plutónie. Najdeme cestu do středu země, dobrovolníci jsou vítáni ...

„... 30. června se v Murmansku nalodíme na ruský jaderný ledoborec Yamal – je to nejlepší loď“

na světě pro plavbu mezi ledovými krami – a poplujeme na severní pól. Cesta bude trvat pět až šest dní. Tam, v oblasti nejsevernějšího bodu zeměkoule, začneme hledat otvor vedoucí do vnitrozemského kontinentu. Až bude vstup nalezen, pojedeme po jednokolejce do města Paradise, kde navštívíme palác krále Vnitřního světa. A navážeme kontakt s lidstvem žijícím uvnitř naší planety ... “

Tento text není ze sci-fi románu, ale oficiální text z webových stránek American Expedition Company. Přesně o rok později hodlá vyslat expedici do Severního ledového oceánu, aby hledala legendární vstup do středu Země – na místa, kde žije buď kmen mocných Hyperborejců, nebo ti, kteří unikli odvetě po porážce nacistů z druhé světové války. Žádost o pronájem ledoborce leží v Murmansk Shipping Company. A expediční společnost již oznámila nábor dobrodruhů.

Nevěřte, že je to možné? Příznivci verze duté planety vám ukáží fotografie z vesmíru, kde údajně existuje vchod do středu země, nebo svědectví lidí, kteří tam již byli. Zdá se, že je jich mnoho: od prostých norských rybářů po slavného amerického polárního průzkumníka – admirála amerického námořnictva Richarda Byrda.

Jak to všechno začalo

Spisovatel Vladimir Obručev se svým románem Plutónie, vydaným ve 30. letech minulého století, nebyl první, kdo mluvil o duté Zemi. Slavný anglický astronom,

kompilátor prvního Katalogu komet, ředitel Greenwichské observatoře Edmund Halley napsal v roce 1692, že planeta je asi 1000 kilometrů tlustá. Uvnitř jsou do sebe vnořeny dvě koule a s jádrem Země má velikost Merkuru. Astronom byl pevně přesvědčen, že toto „slunce“ umožnilo světu zvířat a rostlin rozvíjet se na vnitřní straně naší planety. Jiný vědec navrhl, že podzemní atmosféra, která proniká do „našeho světa“, svítí. Tak vysvětluje vznik polární záře.

V té době Spojené státy a Anglie rozdělovaly území Nového světa a Kongres neměl čas se zabývat teorií pana Simmsa. Ale nevzdal se. Dalších 11 let, až do své smrti, cestoval na univerzity a přednášel o duté Zemi. V různých dobách byl koncept duté země podporován fyzikem Higem a dokonce i matematikem Eulerem, členem petrohradské akademie věd.

Začátkem dvacátého století se objevila vědecká komunita, jejíž následovníci nepovažovali za hanebné mluvit o duté Zemi. Základní teorie byla taková, že existují dva vstupy do středu Země – v oblastech severního a jižního pólu. Proč ne? V té době neexistovaly přesné mapy Arktidy ani Antarktidy. A veškerá cesta hluboko do Země byla omezena na kopání tunelů pro metro a základ pro výškové budovy.

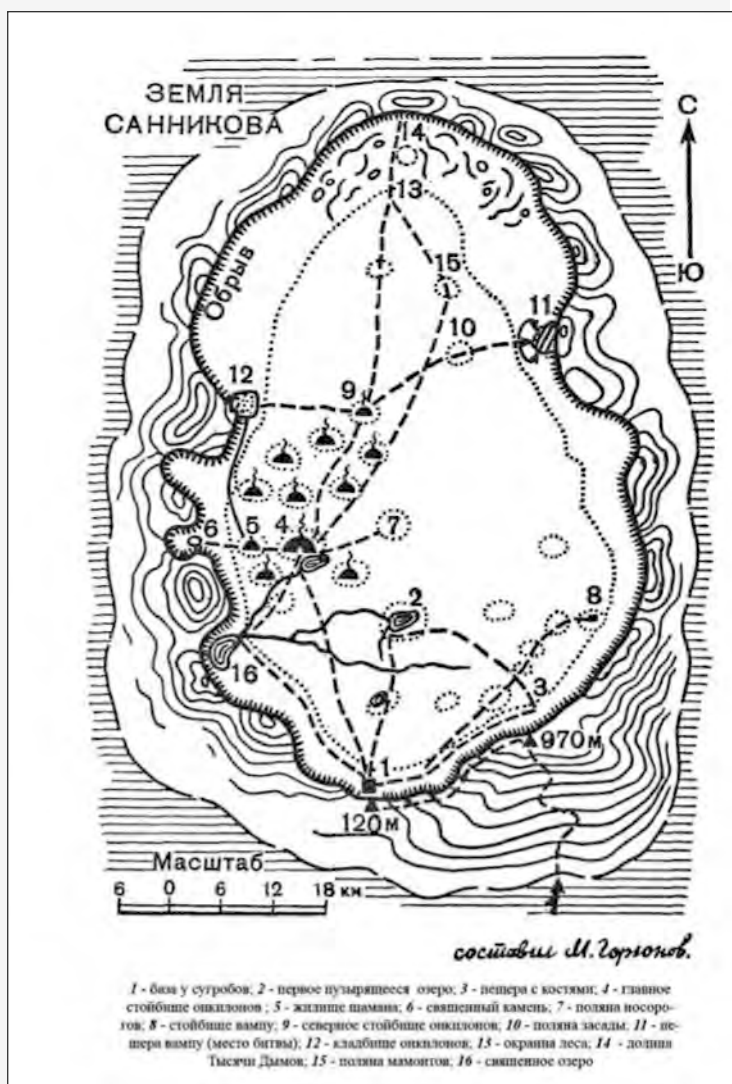
Deníky admirála Byrda

Před sto lety neexistovaly žádné skutečné důkazy ve prospěch duté Země.

Žádost pana Simmsa americkému Kongresu nelze považovat za rozumný argument. V tu dobu téměř denně přicházely do všech redakcí dopisy od vynálezců

antigravitačních motorů, kontaktů se Sírusem a dalšími imigranty z paralelních světů.

Když byly zveřejněny údajně tajné deníky slavného amerického polárního průzkumníka Richarda Byrda, začali v polovině 20. století nadšenci nového podnikání útočit na klasickou verzi struktury Země. Admirál Bird vedl sedm vědeckých výprav do Antarktidy a Arktidy.

V roce 1818 poslal americký inženýr John Simms dopis Kongresu, v němž žádá financování výpravy, která má najít vstup do středu země: „... Prohlašuji, že Země je dutá a uvnitř obydlená ... Potřebuji sto odvážných společníků, aby se vypravili na konci léta ze Sibiře se sáněmi taženými soby ... Slibuji, že najdeme teplé a bohaté země, užitečné fosílie a zvířata a možná lidi ... „

A údajně během poslední výpravy v roce 1947, letící v letadle v oblasti severního pólu, vyslal rádiem, že pod ním nevidí sníh a led, ale zelené lesy a tajemná zvířata. Jen náhodou letěl nad vstupem na „druhou stranu“? A dokonce navázal kontakt s obyvateli vnitřního kontinentu?

Zajímavé je, že Byrdův tajný deník vyšel až po jeho smrti.

A neexistuje žádný důkaz, že ho napsal sám admirál. Je možné uvěřit, že se jedná o opravdový admirálský deník. Ale je těžké uvěřit samotnému admirálovi. Dlouho se věřilo, že Byrd byl první osobou, která letěla na severní pól v roce 1929 letadlem. Po jeho smrti však Byrdův letový důstojník, druhý pilot Bennett, připustil, že nebyli na severním pólu ... Místo toho, aby letěli na severní pól země, letadlo kroužilo 14 hodin poblíž Svalbardu (Špicberky, východní Norsko) a spotřebovávalo palivo.

Záhadná fotka z vesmíru

Monografie Richarda Byrda však nejsou nejdůležitějším trumfem příznivců duté Země. V roce 1968 americký meteorologický satelit Essa-7 vyslal na Zemi podivné obrazy severního pólu. Bez přítomnosti mraků, což je na takových obrázcích velmi vzácné, je v oblasti pólu viditelná obrovská díra. Fotografie je pravá – byla opakovaně prověřena. Existují také důvody, proč tuto díru nikdy neviděli polární průzkumníci nebo piloti. Samozřejmě kromě Byrda. Stejně jako magnetické čáry blízko vstupu do vnitřního světa jsou ohnuté a kompas ukazuje, že letadlo letí přímo na sever, ale ve skutečnosti letí kolem „portálu“. Existuje tedy vstup do vnitřního světa? Měl admirál Byrd pravdu? Potvrzuje se teorie Halleyho a Leonarda Eulera. A úřady USA a možná i Ruska před námi skrývají pravdu o podsvětí?

Není tam žádná gravitace

Přiznávám, že od středověku až do 19. století mohli vědci předpokládat, že Země je dutá. 20. století však všechny tyto teorie vyvrátilo – Oleg Sorokhtin, doktor fyzikálně-

matematických věd, vedoucí laboratoře teoretické geodynamiky Ústavu oceánografie Ruské akademie věd, se zasmál, když to uslyšel: „známe velikost planety, její hmotnost, hustotu a materiály z nichž se skládá. Matematické výpočty ukazují, že to nemůže být duté.“

Ale může to být chyba. Možná existují neznámé faktory, které vědci zatím neznají. I výpočty mohou být špatné, tvrdí nadšenci.

Dobře. Předpokládejme, že ufologové a spisovatelé sci-fi mají pravdu v tvrzení, že v duté Zemi existuje život. Svítí tam malé slunce, které ohřívá všechny živé věci. Ale

kdyby takové slunce existovalo, rychle by spálilo celý vnitřní svět – protože na rozdíl od povrchu tam není den a noc. Přebytečné teplo by nemělo kam unikat. Pokud by naše Země vstřebala všechny paprsky přicházející ze Slunce a neodrážela by jejich podstatnou část do vesmíru, pak by se povrch planety proměnil v spálenou poušť.

Předpokládejme, že takové slunce, příznivci duté Země nazývané Pluto, uvnitř stále existuje. A svítí a zhasíná pravidelně – ve dne a v noci. Pak nevzniká žádné nadbytečné teplo, ale samotní obyvatelé mohou zamrznout ...

Ve všech školních učebnicích fyziky je zajímavý úkol, ale z nějakého důvodu na to dospěli zapomínají. Jeho význam je ten, že gravitační síla na vnitřním povrchu obří koule je vždy nulová. Takže kdyby Země měla vnitřní stranu, pak by nebylo možné stát na jejím povrchu. A všichni obyvatelé Vnitřního světa, stejně jako jejich zvířata, auta, domy, rostliny, by okamžitě letěli do středu koule, to znamená, že by padali přímo na hypotetického Slunce-Plutónia.

Podzemní dutiny a cesty

Podzemní dutiny, cesty a tunely lze najít pouze na povrchu naší planety – jeskyně, krasové a horské oblasti. Země není dutá. Potvrzují to fakta z experimentálního hlubokého vrtu Kola (WM magazín č. 221 - Na prahu podsvětí). Analýze vrtných vzorků potvrzuje, že v hloubce několika desítek kilometrů nemohou být vůbec žádné trhliny a dutiny. Skála tam připomíná viskózní pryskyřici – jakákoli prasklina se okamžitě zaplní.

Globální síť podzemních tunelů a cest pravděpodobně existuje, a vytvořily je lidé žijící na povrchu před tisíci lety.

Díra na fotce satelitu NASA

Na obrázku je jasně vidět díra, tvrdí příznivci duté Země. Nehádám se, ten obrázek je pravý. Ano,

ale nejedná se o díru, ale pouze o tmavou skvrnu. Prokázalo se, že originální fotka je výsledkem náklonu planety ve vztahu ke slunečnímu záření. Navíc byl tento snímek vytvořen metodou fotomosaic: snímek je složen z obrazů tohoto místa pořízených v různých denních dobách. Podobné snímky severního pólu s údajnou dírou byly pořízeny již v roce 1981. Ale je to opět otázka náhody. Existují tisíce dalších fotografií severního a jižního pólu, na kterých nejsou vidět žádné „díry“.

Co budou Yankeeové hledat?

Přesto se Američané chystají vyrazit hledat tajemný Vnitřní svět. Každý je vítán. Byla oznámena také cena vstupenky na ledoborec Yamal – 19 tisíc amerických dolarů. Organizátoři plánují vyřešit velké tajemství do 24 dnů. Obvinít je z nadměrného sebevědomí nestojí za to. Sami přiznávají, že možná nenajdou žádnou tajemnou bránu: „... Možná nebudeme schopni udělat velký objev – najít vchod do vnitřního světa. V tomto případě, na zpáteční cestě, náš ledoborec popluje na Novosibiřské ostrovy. Existuje zde mnoho zvířecích kostí, které se dokázaly dostat na povrch z vnitřního světa.“ Za vším jsou peníze. A my vám pomůžeme utratit ...

Rekapitulace admirálského deníku

Z deníku admirála. Záznam komunikace s arktickým základním táborem, 19.2.1947

- 9.10. Kompas a gyroskopy vypadaly neklidně. Vědecké přístroje selhaly. Nemůžeme dělat výzkum. Nejsou žádné známky námrazy na letadle.
- 9.15. Zdá se, že na obzoru se objevují hory.
- 10 hodin ráno. Přelétáme malé pohoří, údolí a řeky. To nemůže existovat! Jsme v centru Arktidy!

- 10.05. Už nevidím slunce. Dole je velké zvíře. Vypadá to jako slon. Ne! Je to spíš jako mamut! To je neuvěřitelné! Hlášení do základního tábora.
- 10.30. Přelétáme nad zelenými kopci. Rádio nefunguje.
- 11.30. Můj bože! Vedle nás jsou letadla zvláštního typu ve formě disku. Je na nich svastika! Letadlo mě už neposlouchá.
- 11.35. Rádio ožívá. Někdo mluví anglicky s mírným skandinávským nebo germánským přízvukem: „Vítejte admirále. Přiletíme k vám přesně za sedm minut! Klid, admirále. Jste v dobrých rukou. “ Letadlo mě neposlouchá, jako by to někdo ovládal vzdáleně.
- Letadlo bylo posazeno na zem (nebo pod zemí?). Čtyři vysocí světlovlasí muži doprovodili admirála do vozu bez kol (jednokolejka?), který jel do rušného města, které bylo vidět pod námi.
- Podle admirála se musel setkat s králem vnitřního světa, který řekl, že nedávné atomové bombové útoky na Hirošimu a Nagasaki způsobují obavy podzemních obyvatel. Varoval, že obyvatelé povrchového světa se přiblížili k nebezpečné

hranici a mohli by se sami zničit.

- A konečně král řekl: „Nastane čas, až přijdeme na povrch, abychom pomohli vaší rase obnovit kulturu.“ Vy, můj synu, se musíte s touto zprávou vrátit na povrchový svět. Admirál byl znovu posazen do letadla, které do vzduchu zvedla nepochopitelná síla.
- 11. března 1947. Právě jsem popisoval na Pentagonu setkání s králem Vnitřního světa. Zpráva je zaregistrována. Podali o něm zprávu prezidentovi. Lékaři mě vyšetřují.
- Šest a půl hodiny po mém prohlášení prezidentský poradce nařídil, aby se lidstvo nikdy nedozvědělo o tom, co jsem viděl v Arktidě. Připomínají mi, že jsem voják z povolání a musím poslouchat rozkazy.

30. prosince 1956

Celá ta léta jsem skrýval velké tajemství, i když se mi to nelíbilo. Teď jsem se rozhodl, že by o tom měl vědět celý svět. NA SEVERNÍM PÓLU JE VSTUP DO DALŠÍHO SVĚTA! Admirál Richard E. Byrd. Námořnictvo Spojených států.

- redakce -

Naše budoucnost – generační válka

I. část

Sice o tom ještě nevíte, ale týká se to i vás. Velká mobilizace už začala. Budete účastníky generační války. Vzchopte se a uklidněte: patříte k lidem, kteří se stanou v dalších desetiletích nositeli revoluce. Ačkoliv to zní dramaticky, je to tak. Naše postavení je skutečně neudržitelné. Říkáme si, že to přece nemůže být tak zlé. Hlasatelé čtou zprávy a neprchají vyděšeně ze studií. Redaktoři píší úvodníky a sloupky. Mladí lidé na ulicích jsou slušní a přátelší. Není slyšet výstřely, říkáme si, fronta je ještě daleko.

Konec kultu mládí. Válka generací

Na obzoru budoucnosti se zvolna soustřeďují obrovské síly, největší jaké kdy existovaly. Jsou plné trpkosti a zloby ke starým lidem. Dávají se na pochod a jejich cílem jsme my, my všichni, jimž je dnes dvacet, třicet nebo šedesát let, protože až vypukne tato válka, budeme patřit k těm starším. Společnost, kterou jsme vytvořili, bere stárnoucím lidem všechno: sebevědomí, zaměstnání, celý jejich dosavadní život.

Musíme jednat teď, nesmíme váhat. Od stigmatizace stářím nás dělí už jen málo času. Do té doby bychom měli přetvořit dnešní představy doby kamenné o stáří. Lidé často hovoří o tom, jak nečekaně je zaskočilo vlastní stáří. Nedbáme na varovné signály, a pak náhle otevřeme nevěřicně oči a vidíme, že jsme staří. Stejně se chová i naše společnost. Logika kalendáře upozorňuje na hrozbu blížící se stále víc. Přesto se dál všichni tváříme, jako by ten čas neměl s námi nic společného.

Mnozí z vás budou žít ve stejném světě se svými rodiči, prarodiči a praprarodiči. Poprvé vzniká něco, s čím evoluce nepočítala a čemu chtěla všemi prostředky zabránit: většinovou společnost tvořenou skupinou jedinců neschop-

ných další reprodukce, jejichž biologický účel se dávno naplnil a čekají na odvolání podle řádu přírody. Poprvé v historii lidstva převyší počet starších lidí počet narozených dětí.

Vzchopte se a uklidněte, neboť ke straně starších lidí patříte i vy. My všichni máme před sebou velký životní úkol. Snad budeme slabší než dnes, ale budeme ve většině. Z diskriminace stárnoucích a starých lidí se stane celosvětový ekonomický i duchovní problém. V roce 2050 bude jen v Číně žít tolik lidí ve věku nad šedesát pět let, kolik jich je dnes na celém světě. Při takovém vývoji bude nejméně úspěšnější společnost, jejíž duchovní a kulturní převládání bude umět využít stáří tvůrčím způsobem. Jako stárnoucí lidé ve stárnoucí společnosti jsme, ať už to zní paradoxně, zároveň vůdci i oběťmi nové vlny globalizace. Každý člověk se snaží, aby žil na této planetě tak dlouho, jak je to jen možné. To zaprvé. Zadruhé je tu ovšem rostoucí potřeba světa vymluvit lidstvu právě tuto snahu. V mnoha zemích přicházejí staří lidé o domov i prostředky k životu; v jiných společnostech, k nimž patříme i my, jsou okrádáni o sebevědomí a chuť do života.

Naše hodnoty a nabyté zkušenosti nebudou k ničemu. To, co považujeme za správné a dobré, co nazýváme zkušeností, co je základem naší velikosti a síly – to vše převálcuje proces stárnutí. Čím jsou uplynulé úspěchy, krása, životní zkušenosti i samo bohatství, proti příznakům stáří? Aniz cokoli tušíme, žijeme spokojeně jako hobiti ve Středozemí se svými sázenými vejci, voňavými dýmkami a vším, co patří k radostem života. Ale na obzoru už se houfuje nová síla, která jednou provždy zničí náš dosavadní způsob života.

Berme to vážně: jedná se o polovinu času vašeho bytí na tomto světě, o životní úsek trvajícím přinejmenším stejně dlouho jako narození, dětství, mládí a vzdělávání. Zapomeňme na všechny plané popluchy posledních desetiletí. „Na rozdíl od varování před případnou klimatickou katastrofou není pochyb o tom, kdy a kde začne globální stáří,“ napsal bývalý americký ministr hospodářství Peter G. Peterson a lidé zabývající se demografií mu dávají za pravdu. Naše stárnutí nebude příjemné. Nečeká nás pohodlný ušák, oheň u krbu a plná spíž.

Naše budoucnost

Žádný člověk nestárne rád. Každý, komu je dnes více než třicet let, už měl možnost seznámit se s touto soukromou tragédií a začíná ve společnosti trpět. Trpí kvůli svému zjevu, omezením na pracovním trhu, prvními ztrátami výkonnosti a nemocemi i vnímavým své nesmrtnosti.

Nestárnou jen lidé, ale celé národy. Obyvatelé staré Evropy přitom prožívají zvláštní paradox, kdy je na ně veden útok hned ze dvou front. Žijí déle a mají méně dětí. Dynamika obyvatelstva se už nebude vyznačovat rozením, ale umíráním. Společnost a kultura budou vystaveny stejnému otřesu jako po 2. světové válce. Jen Německo zestárne a početně oslabí – podle odhadů OSN – do roku 2050 o přibližně dvanáct milionů lidí. To je více, než bylo padlých v 1. světové válce. V živočišné říši by taková populace byla odsouzena k vyhynutí. Antropologie má pro takto postižené druhy název **živí mrtví**.

Evropské obyvatelstvo nezadržitelně stárne: průměrná délka života se prodloužila z 55 let v roce 1920 na dnešních více než 80. S odchodem generace poválečného baby boomu do důchodu se v letech 2010 až 2030 počet lidí ve věku od 65 do 80 let zvýší o téměř 40 %. Tato demografická změna představuje pro evropskou společnost i hospodářství značný problém.

Politici s tímto faktem nepočítají, alespoň ještě dnes ne. Jejich politický život je omezen délkou legislativního období. V rozporu s radami demografů si tak i nadále bohatě vystačí s nižšími ukazateli předpokládané průměrné délky života a díky tomu získávají dost prostoru, aby mohli volně vydechnout. „Ze soukromých rozhovorů se šéfy vlád ekonomických velmocí mohu potvrdit, že jsou velmi dobře informováni o hrozících demo-

grafických trendech, ale prozatím se chovají, jako by jimi byli paralyzováni.“

My sami pomáháme politikům v kolektivním sebeklamu naší podivuhodně vstřícnou koketerií se smrtí. Z jakýchsi nepochopitelných důvodů se totiž chováme, jako by se nás tyto problémy netýkaly. Mnozí se domnívají, že se toho už nedožijí. Jiní zásadně nedůvěřují demografii, ačkoli předmět výpočtů – narození lidí – se již stal matematickým údajem. Nejen politika, ale i my si snižujeme předpokládanou délku dožití a chováme se, jako bychom měli prožít poslední desetiletí života pouze v jakési mlze. Každý kdo umí číst ví, že problém naší budoucnosti jako Evropanů je shodný s problémem, který musíme řešit jako jednotlivci: je to problém zvyšující se průměrné délky života. Ale my, snad abychom předem vyvrátili klíčící podezření, spěcháme bez ptaní s ujištěním, že takhle staří ve skutečnosti vůbec nechceme být.

Je to trochu zvláštní prosba, ale chovejte se – alespoň pro tento jediný okamžik – zcela a úplně sobecky. Zapomeňte rétoriku stáří, manifestovanou prohlášením jako „Nikdy bych nechtěl být tak starý!“ a výroky podobného druhu – jedná se o vnitřní samolikvidační monolog, o jehož příčinách budeme ještě hovořit – a přeložte si do normálního jazyka všechno, co dnes slyšíte o stárnutí, stáří, důchodu a demografii. Výsledek? Ne nějaké abstraktní údaje statistického úřadu, ale vaše vlastní stárnutí je už dnes vnímáno jako příčina budoucí přírodní katastrofy.

Početni chyby politiků mají ničující dopad na ekonomické plánování života jednotlivců i budoucnosti nás všech. Statistická ročenka časopisu *Spiegel* uvádí, že se zanedlouho objeví první životní milionáři. Ve věku 114 let totiž člověk žije už celý milion hodin. Při tomto pomýšlení se nás zmocní paranoia bohatých dědiců, protože nebudeme mít nic jiného! Ve tvá-

řích i v očích stále se zmenšujícího počtu mladých lidí budeme číst odsouzení nebo výčitku, naději nebo otázku, v každém případě alespoň připomínku našeho velkorysého slibu:

proč už nejste mrtví?

A neměli bychom zapomenout na děti našich dětí, které by měly přijít na svět po roce 2025, na naše vnuky. „*Poražení se vracíme domů, vnuci to uválčí lépe.*“ Výrok z časů selských válek, který zpopularizoval filozof Ernst Bloch, byl vždy uváděn jako příklad kontinuálního střídání generací a prolínání minulosti a budoucnosti. My ale nebudeme národem dědečků a babiček. Pokud spojíte své stáří s představou houpacího křesla, pohádek a pletených punčoch, jste ve špatném století. Na světě sice budou prarodiče, ale bude mnohem méně vnoučat. Sociolog Peter Schimany již hovoří o historicky nových „poměrech na doraz“, pro něž bude charakteristický nedostatek příbuzných vůbec, zvláště pak vnoučat. Role babiček a dědečků, na níž tolik starých lidí dříve stavělo svou společenskou užitečnost, bude jen řídkým jevem. Spousta prarodičů se bude dělit o málo vnoučat. Dnešní dvanáctileté děti nebudou jednou pouze nejsilněji zastoupenými ročníky šedesátníků. Budou žít ve společnosti, v níž nebude podíl osmdesátiletých a starších lidí činit dnešní čtyři procenta (3,2 milionu), jako je tomu v Německu, nýbrž 12 procent veškerého obyvatelstva, tedy 9,1 milionu. Polovina světové populace bude starší než 48 let, podle jiných výpočtů dokonce 52 let. Vznikne společnost, která nebude mít s tou dnešní téměř nic společného.

Bude mít sice k dispozici stejné dálnice a železniční tratě, ale její duševní infrastruktura – vztahy mezi generacemi – se zcela promění.

Senilní planeta

Hodiny tikají a generace babyboomu se nezdělitelně blíží důchodovému věku... Dosud převažovala domněnka, že první jedinci nastoupí do důchodu v roce 2011 a hlavní vlna zasáhne až později. Dnes už je realističtější předpoklad, že první vlna dorazí již v roce 2009.

Pokud bychom si tyto odhady chtěli přiblížit názorně, představme si Zemi kroužící vesmírem jako jediný obrovský domov důchodců. Kolik senility, zapomnětlivosti, stařecké demence, kolik nemocí bude obsahovat jeho kolektivní vědomí? Kolik strachu a špatného svědomí, sebenenávnosti a – nenávnosti?

V USA překročí každých 7,5 vteřin jeden člověk z generace babyboomu hranici 50 let. Každých 7,5 vteřin dojde k mikrokatastrofě. Každých 7,5 vteřin dostane život, slovy Marka Aurelia, „špatnou společnost“. Lidé patřící ke generacím narozeným v rozmezí let 1950 a 1964 uvedou nejpozději v okamžiku nástupu do důchodu celý západní svět do výjimečného stavu.

Statistika neumí postihnout jeho revoluční výbušnost. Všichni vědí, že statistiky jsou bezduché. Jsou schopny pouze zaznamenat dalšího starého člověka, který odchází do důchodu. Věkový kvocient pak vyčíslí poměr živi-
telů a vyživovaných. Ale příznaky stárnutí se objeví mnohem dříve, než důchodový výměr.

„*Budoucí války*,“ říkají krátce a stručně statistici, „*se povedou o důchody a místa v domovech důchodců*.“ Ale ještě mnohem více o přístup starých lidí k mladým – hlavně v evropských zemích, kde lidé nebudou jen déle žít, ale budou mít stále méně dětí. Nové zkušenosti, které z toho lze vyvodit, se stnou cenným zdrojem informací. Rozsah změn přivedl dokonce i strážlivě uvažující demografické matematiky OSN ke konstatování, že právě tady a dnes začíná nová fáze světové historie. Filozof a etnolog Claude Lévi-Strauss prohlásil s autoritou osamělého proroka: „*Ve srovnání s demografickou katastrofou je zhroutení komunismu nedůležité*.“

Uvažujeme tak, jak nás to naučily zkušenosti s falešnými poplachy a rutinovanými apokalypsami, a říkáme si: dnes je mi 20, 30, 40 let – a rok 2020 je daleko. Proč bychom neměli, jako už tolikrát v minulosti, najít správnou odpověď prostě tak, že si počkáme?

Jedinečnost závažnosti naší situace však spočívá v tom, že ji nemůžeme ignorovat, jako už mnoho generací před námi. Jsme mobilizováni, ať chceme či nechceme. Zjištění, že bychom si měli odložit nějaké peníze na stará kolena, a to čím dříve, tím lépe, je pouze konkrétním výsledkem ekonomického dialogu, který vedeme se svým budoucím Já. V následujících letech budeme mít možnost studovat stopy stárnutí nejen na svých tělech, ale i ve svém okolí. Když před časem lesníci v Muskauer Heide krátce po sobě objevili dvě vlčí smečky, přihlásili se o

slovo nejen ochránci přírody, ale i demografové. Berlínský Institut pro výzkum světové populace předpověděl, že zvířata začnou pronikat nejen do klimaticky méně příznivých oblastí na východě země, ale že se začnou v nejbližších letech usazovat také v centrálních oblastech na územích s klesajícím počtem obyvatel. Lidé odcházejí, příroda se vrací.

Globální stárnutí

Změny se projevují i ve způsobu života. Zavírají se školy, prodlužuje se délka pracovní doby, omezují se důchody, vyliďňují se vesnice. Politici nařikají nad snižováním porodnosti, a přestože dobře znají příčiny, nedokáží říci nahlas, že ve hře jsou vysoké náklady na vzdělání a velký počet starých lidí s nároky na důchody. Úspěch popových hvězd je podmíněn úspěchem v rodinných programech, a pokud se jim to nepodaří, vystupují např. jako Osbournovi sami jako rodina a balancují před světovým publikem na tenkém ostří hranice mezi bystrostí mládí a stařeckou demencí. Demografičtí statistici už nezaznamenávají rekordní porodnost, ale jen rekordy v dlouhověkosti a případy úmrtí – a to je teprve začátek, který se odehrává právě teď, několik let před nevyhnutelným předělem, kdy bude v naší společnosti žít stále víc starších lidí, až nakonec početně převládnou starší nad mladšími.

Pokud směr našeho uvažování nezaostříme na tuto budoucí situaci už dnes, dočkáme se stejného překvapení jako generace dospělých v 70. letech. Zjištění, že průmysl otravuje životní prostředí, že nerostné bohatství není nevyčerpatelné a že existují hranice růstu, je zasáhlo jako blesk z čistého nebe. Celých 30 let toto poselství Římského klubu tak či onak ovlivňuje pravděpodobně každý den našeho života, i kdyby se to projevilo jen špatným svědomím a termostatem na našem topení.

Stejně to bude i s globálním stárnutím. Od určitého okamžiku bude působit na veškeré naše myšlení a konání – náš dnešní počet se znásobí o ty, kteří teprve zestárnou. Ve společnosti vzniknou dva protichůdně orientované časy, čas malého počtu mladých a velkého počtu starých.

Ale nejde jen o chyby ve výpočtech politiků, nýbrž i o naše vlastní špatné počty. Sami sebe příliš brzy pohřbíváme. My, kteří jsme se naučili využívat každou vteřinu a trestáme každé zpoždění, jsme na nejlepší cestě se přepočítat v tom jediném potřebném: v počtu roků našeho života. V posledních letech jsme deprimovaní, podléháme malomyslnosti a pesimismu. Tento stav nám očividně brání v tom, abychom těžili z dlouhověkosti. Nikoli bezdůvodně: délka života žen se za posledních 160 let prodloužila o tři měsíce ročně. Roku 1840 byla nejdelsí průměrná délka života Švédů 45

let, dnes se Japonky dožívají v průměru 85 let. A konec není v dohledu.

Protože nejsme připraveni, čeká nás v bezprostřední budoucnosti nejen politická a ekonomická, nýbrž i duchovní krize.

Naděje dožití se stala klíčovým pojmem naší epochy

Nevyjadřuje pouze, kolika let bychom se mohli dožít, ale také fakt, že většina dnes existujících dospělých i dětí bude žít mnohem déle než předchozí generace. Neplatí to jen pro nás, jejichž délka života otřese podle tvrzení demografů sociálními systémy. Mnohem více to platí pro naše děti: každá druhá dívka, kterou dnes potkáme na ulici, se dožije více než sta let, každý druhý chlapec má vyhlídku dožít se 95 let. Pokud bude tento vývoj pokračovat, přinese to nejen změnu v registrech naro-

zení a úmrtí; jedná se o novou antropologickou situaci, která nastane ještě za našeho života. Sto padesát let po začátku věku moderní techniky musí člověk zaplatit za své omyly. Vedli jsme války i občanské války, protože jsme se nedokázali vyrovnat s debakly moderní doby. A nyní přichází válka, kterou musíme vést sami se sebou, s lidmi, jimiž budeme, až zestárneme. Nikdy nebyly nalezeny kostry pravěkých lidí starších padesát let. Naděje dožití činila po 99,9 procent doby, po kterou lidé obývají planetu, sotva třicet let. Nyní musíme během jediné generace překonat sto tisíc let starou podobu našeho těla a naší kultury.

Řekněme si rovnou, že poznatky o možné délce lidského života, které se od 90. let 20. století objevovaly v řadě seriózních studií, vedly nakonec k šokujícímu konstatování, že dnes nevíme, zda vůbec existuje věková hranice pro lidský život. Víme, že Francouzka Jeanne Calmentová se dožila 122 let, což je podle autentických dokladů nejvyšší věk, jehož se nějaký člověk dožil. Nemůžeme však zodpovědně říci, že by to byla absolutní hranice. Počátkem roku 2002 uveřejnil James Vaupel, ředitel Planckova ústavu pro demografický výzkum časopise *Science* článek nazvaný „Die zerbrochenen Grenzen der Lebenserwartung“ (česky Prolomené hranice očekávané délky života), který vzbudil velkou pozornost.

Plánovaná úmrtnost: zemři včas!

Nejmladší z dnešních obyvatel průmyslových států by mělo znepokojovat snižování hranice očekávaného dožití, kterým jejich vlády přikrašlují prognózy budoucího vývoje. Z toho logicky vyplývá, že by dnešní třicátníci až padesátníci museli včas zemřít, aby prokázali správnost oficiálních výpočtů. Rostoucí očekávaná délka našeho biologického života je v rozporu s očekávanou společenskou úmrtností. Ta říká: **zemři včas!** Prekérnost situace ještě zhoršuje skutečnost, že období úspěšné dlouhověkosti teprve začalo. Vaupel a jeho kolega Jim Oeppen vyhodnocovali ve své studii – financované Max-Planck-Gesellschaft a National Institute on Aging – data z Austrálie, Islandu, Japonska, Nizozemska, Norska, Švédska, Švýcarska a Spojených států amerických a došli k závěru, že jsme svědky revoluce v délce života. **Naděje dožití u Evropanů a Američanů roste o tři měsíce ročně.** Století nebudou mezi našimi současníky žádnou výjimkou. Nic nenaznačuje, že vůbec existuje nějaká hranice délky života. A i kdyby existovala: rozhodně jsme se ještě ani nepřiblížili jejímu maximu. Naděje dožití je znázorněna čarou stoupající prudce k nebi a časové rozpětí života postrádá jakékoli zjiřitelné meze. Graf dokazuje, jak silně byla podhodnocena dosavadní statistická délka lidského života.)

Aby se prokázala správnost „chybných demografických vládních výpočtů“, musí dnešní třicátníci zemřít včas!

Pokud většina společnosti patří ke skupině starších obyvatel, automaticky se tak omezují výhledy do budoucna. Ještě hluboko v 80. letech minulého století existovaly formuláře a dopisní papíry, na nichž byla k úlevě uživatele již předtištěna číslice 19, jako by ani papír, ani uživatelé neměli přežít 20. století. V určitém slova smyslu jsou to signály stárnoucí společnosti. Meze růstu jsou určeny časem vymezeným pro starší, kteří ovládají mladé.

Tato duchovní krize není tématem pro nedělní promluvu. Změní náš poměr k životu. Bude to faktická a fyziologická krize stárnoucích mozků, pěti smyslů a sebevědomí. Každým rokem bude například stále více lidí nedůvěřovat svým citům a svému rozumu a porostou ekonomické obavy, i když pro ně nebude reálný důvod; strach z ochabnutí mozku a Alzheimerovy choroby se jen v USA rozprostírá jako šedá mlha nad dušemi podle odhadů asi 70 milionů lidí a řídí jejich chování.

Víme, co je mládí, všichni jsme je prožili. Rozhlížíme se a s úsměvem pozorujeme mladé lidi, závidíme jim a pokoušíme se je napodobovat. Všechny kultury znaly mládí, protože všichni lidé byli mladí, ale jen malý počet znal stáří. Stáří představuje v dosavadní kulturní a evoluční historii naší společnosti něco nového: vždy to bylo cosi málo pravděpodobného, zkušenost sdílená menší-

nou. Výzkumům v této oblasti ještě není ani padesát let.

Společnost, o níž zde hovoříme, poznáte pravděpodobně na vlastní kůži, až vám bude nějakých 40, 50 nebo 60. Pak bude většině obyvatel Evropy právě oněch 50,60 a také 70 let a strachem ze stáří už budou infikovány i generace třicátníků a čtyřicátníků. Jako za velkého moru, s jehož následky bude srovnáván očekávaný věkový posun, vzniknou pravděpodobně kultury zaměřené na užívání radosti života v dané chvíli, a také revolty vyvolané pošetilou péčí a povinnostmi o zabezpečení vlastního stáří i stárnutí ostatních. A nakonec – zatímco bude toto všechno probíhat – stanou se osmdesátníci a devadesátníci početně nejrychleji rostoucí částí společnosti.

V oblasti zdravotní, rodinné a sociální můžeme počítat s nadměrným zatížením. Tento článek chce ukázat, že předsudky o stáří a stárnoucích lidech jsou strašlivým osudovým neštěstím naší civilizace a našeho života. V Evropě, tedy i v České republice se nezabývá problémem stárnoucí společnosti nikdo. Zatímco v Americe a Anglii bylo vydáno nesčetně publikací o diskriminaci stáří, o tzv. ageismu, psychologický výzkum v Česku toto téma zaspal. Udělalo se jen velmi málo pro to, aby studie formulované komplikovaným jazykem expertů, byly přístupné pro každého.

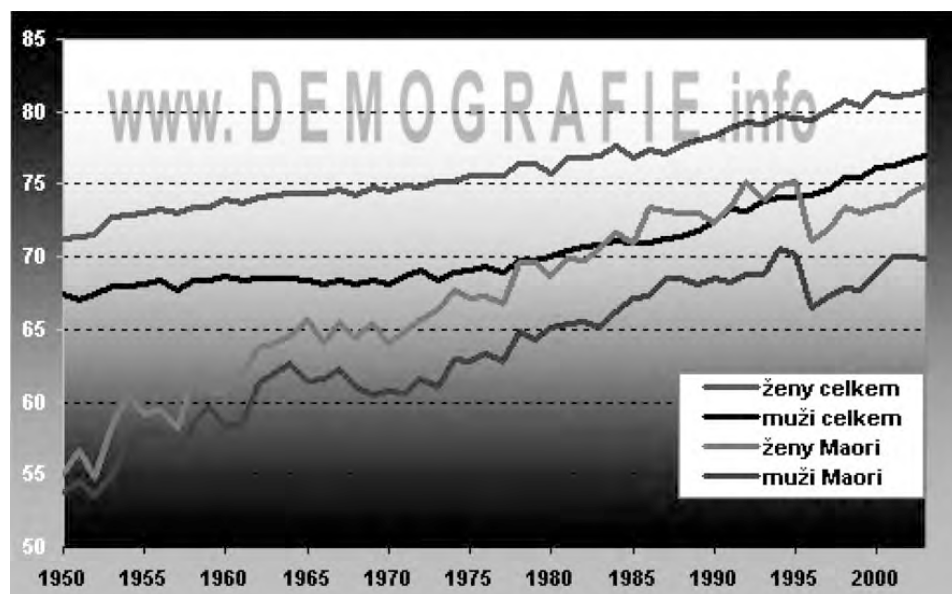
Mylné představy o stáří jsou stejně vražedné jako všechny ostatní druhy rasismu, které označují nějakou skupinu lidí za méněcennou. Jsou vražedné v reálném významu toho slova: dnes už víme, že oslabují duševní odolnost starších lidí a zkracují jejich život. Všechny rasismy mají jedno společné: karikují skutečnost. To, že jsou starší lidé zapomnětlivější, pomalejší nebo rozvláčnější v řeči, je v jistém ohledu dokonce prokazatelné

Pokračování příště

Připravil:

Jiří Matějka, narozen 1961

Text, který čtete, není žádný kulturně kritický pamflet. Jde spíše o pokus inspirovat lidi k dialogu se sebou samými.

Naše budoucnost – konec kultu mládí

II. část

Sice o tom ještě nevíte, ale týká se to i vás. Velká mobilizace už začala. Budete účastníky generační války. Vzchopte se a uklidněte: patříte k lidem, kteří se stanou v dalších desetiletích nositeli revoluce. Patříte ke generaci Boomerů, která už svou pouhou existencí změnila svět. A kdo s touto věkovou skupinou nezestárnul, nemá šanci.

Vskutku smrtící ideologie

Existuje nesčítelně důkazů pro to, že diskriminace lidí podle rasy a pohlaví ovlivňuje a mění jejich chování. Bouříme se, protestujeme, organizujeme světelné řetězy se svíčkami a podpisové akce proti rasistické diskriminaci. Ale co se týče nás a naší vlastní budoucnosti zůstáváme pasivní. Nakolik je to skutečně naše záležitost, ukazuje následující příběh, který přednesl jeden státní návladní před senátním výborem k otázkám stáří:

„Jednaosmdesátiletá žena našla doma svého manžela mrtvého a vyzuměla policii a lékaře. Policistům vypověděla, že v domě bezprostředně před manželovou smrtí viděla nějakou dámu. Všichni policisté i úředníci zavrhlí její výpověď jako výplod fantazie. Soudní lékař i ohledač mrtvol byli vyzumení telefonicky. Protože se nikde neobjevily známky zápasu, byl vystaven úmrtní list. O den později alarmoval vdovu bankovní úředník, že na kontě jejího zesnulého manžela probíhají jakési nezvyklé operace. Policie náhle zpozorněla a nařídila autopсии. Výsledek byl překvapivý: muž byl zardoušen. Neznámá návštěvnice pak byla zanedlouho zatčena.“

Podobné příhody se stávaly i dříve a mnozí z nás si vzpomenou, že o nich četli už jako děti v zábavní příloze místních novin. V tomto případě ovšem nejde jen o fakta, ale o chování vyšetřovatelů: pokládali by čtyřicetiletou svěd-

kyňi za věrohodnější, než tu starou paní? Jak je možné, že smrt starého pána byla v zásadě „normální“ a nezbudila nijaké pochybnosti, ačkoliv očividně byl až do smrti velmi zdatný a zdravý? Teprve když si položíme tyto otázky – jak zřejmě učinil i ten státní návladní – uvědomíme si, jaké následky má tzv. novodobý rasismus – sociální diskriminace starších lidí – pro naši individuální životní jistotu.

Tato epizoda jen letmo naznačuje problémy spojené se zpochybňováním věrohodnosti stárnoucích lidí. Budeme se moci přesvědčit, že mají mnohem větší dosah, než dnes vůbec tušíme.

Nejsou to však jen kolektivistické síly, které v průběhu života ukrájí z naší autonomie. Negativní roli sehrává také moc trhu chrlicího nové a nové výrobky a dlouhou životnost produktů chápe jako nedostatek. Žijeme v období kultu mládí, který je postaven na biologickém kódu člověka, na jeho odporu k stár-

nutí. Dřívější společnosti měly zájem na udržení sebevědomí svých starších členů. Naše touha po slavné minulosti, kdy se stáří těšilo úctě, je ve většině případů touhou po iluzi. „Protože už zemi nepřinášejí žádný užitek, měli by zemřít a odejít a nestát v cestě mládí,“ zaznělo již v antickém Řecku.

My, kteří jsme se domnívali, že nepřežijeme dobu studené války, se nakonec dožijeme světa stolejtých lidí. Vyrovnat se s tím pro nás nebude snadné. Tak vysoký věk byl dosud v Evropě vnímán jako synonymum zániku. My však na vlastním těle poznáme jaké to je, žít v letité společnosti.

Období příchodu a odchodu generací

Nedejte se zastrašit průvodními grafy a čísly, čtete je, jako byste četli jízdní

řády autobusů. Jsou stejně spolehlivé a důležitější, než jakékoli dopravní spojení, které byste mohli v životě propásnout. Na základě naší zkušenosti s ekonomickými prognózami jsme si vypěstovali značnou skepsi k předpovědím všeho druhu. Avšak ve srovnání s ekonomickými jsou demografické předpovědi mnohdy nečekaně přesné. Na důkaz cituji prognózu růstu světové populace vypracovanou OSN v roce 1950. „Výsledná projekce dospěla k předpovědi 6 267 miliónů. Pro srovnání: výchozí stav v roce 1950 byl 2 521 miliónů. Rozdíl mezi hodnotou vypočtenou před více než čtyřmi dekádami a skutečným stavem v roce 2000 (6,1 miliardy) činí 3,5 procenta. Vlastní chyba předpovědi je ale ještě nižší.“

Tyto údaje se netýkají nějakých fiktivních osob. Naopak, všichni ti lidé už jsou mezi námi. Patříme k nim. „Protože se všichni, kteří budou v roce 2050 tvořit věkovou skupinu starších osob, už narodili, můžeme určit jejich množství relativně přesně. Podle výpočtů se počet starších lidí zvýší o více než trojnásobek: z 606 miliónů v roce 2000 na 1,97 miliardy v roce 2050. Tato věková skupina tedy poroste výrazně rychleji, než světové obyvatelstvo, jehož počet se za stejné období zvětší pouze o polovinu.“ Počet lidí starších 85 let se tedy zešestinásobí na 175 miliónů a skupina stoletých a starších vzroste šestnáctkrát; z dnešních 135 tisíc na 2,2 miliónu.

Zarážející je možná právě přesnost, již se prognóza nástupu stárnoucích lidí liší od všech ostatních apokalyptických předpovědí. Možná právě proto odmítáme věřit ve velikost epochálního zlomu. Revoluce s přesně stanoveným datem nástupu, budící obavy z důsledků a již neumíme odvrátit, se vymyká naší představivosti.

Počátek konfliktu: rok 2010

Po tomto datu odejdou do předčasného důchodu první poválečné ročníky. Základy společnosti jsou podkopány v několika směrech.

Všichni, jichž se to týká se už narodili a délka jejich života možná překročí i dnešní velkoryse stanovené hranice. Zatímco staří žijí a neumírají, mladí, které

potřebujeme v budoucnosti, se nikdy nenarodí. Protože se naše děti nikdy nenarodily, nebudou ani ony nikdy rodit. Z generace na generaci se rodí méně žen – generace dnes narozených dívek je méně početná, než generace jejich matek. Pro zachování jedné generace se musí na jednu ženu narodit v průměru 2,1 dětí, místo dnešních 1,4.

Nejvíce dětí se narodilo roku 1964, rok 2029 proto bude klíčovým.

Podíl šedesátiletých – na 100 osob ve věku mezi 20 až 60 lety – se do roku 2030 téměř zdvojnásobí, a sice ze 44,3 v roce 2002 na 46 v roce 2010, 54,8 v roce 2020 a 70,9 osob v roce 2030. A dále poroste až na 78,0 v roce 2050. **Vycházíme z předpokladu, že nedojde k válce! Proto jsou čísla na dalších 50 let neodvratně nastavená.**

Počet obyvatel Evropy razantně poklesne. Města se vylidní, vztahy mezi lidmi se dramaticky změní, protože ubude osob se zájem o spotřebu zboží a využívání služeb, ale také o vzdělání, kulturu a média. Mnohé civilizované území se vrátí do původního stavu, místo lidí zaujme nová divoká prapůvodní příroda. Změní se věková struktura: počet mladých bude neustále klesat. Bude narůstat potřeba mladších lidí, kteří však mohou přijít pouze ze zemí mimo Evropskou unii. Míra potřebné imigrace bude muset být daleko vyšší, než se dnes předpokládá. Na základě výpočtů OSN se počet „žádoucích“ přistěhovalců, včetně jejich potomků, do roku 2050 zvýší na 30 procent!

Tento vývoj je v jádru daný a nevyhnutelný. Změny jsou globální: týkají se rozvojových i průmyslově vyspělých zemí. Rozvojové země sice zažívají bezprecedentní nárůst počtu živě narozených dětí, který snižuje průměrný věk obyvatelstva a v nadcházejícím desetiletí tam převaha starších lidí nad mladšími nehrozí. Se zřetelem na nulovou existenci sociálních systémů je však již samo ztrojnásobení počtu osob nad 80 let v Africe nebo jejich čtyřnásobek v Latinské Americe prozatím úplně opomíjeným důsledkem globalizace. Strážlivé odhady očekávají nárůst sociálních a zdravotních výdajů z dřívějších 20 procent (1970) na současných 40 a později 68 procent...

Age quake – věkové zemětřesení

Rozvojové země nezažijí jen další nárůst porodnosti, ale zároveň také tzv. Age quake, věkové zemětřesení. Zatímco země jako Švédsko potřebuje ještě 84 let pro zdvojnásobení věkové skupiny starých lidí, v Singapuru bude stačit 20 let, v Číně méně než 30 let. V Bangladéši například žije 7,2 milionu lidí starších 65 let. Za 50 let by to mohlo být více než 40 milionů.

Demografická zlom nás postihne v době, kdy už nebudeme tak silní jako dnes. V brzké době bude podíl lidí nad 60 let v Evropě tvořit téměř 35 procent obyvatelstva! Tato mocná skupina se pravděpodobně dostane do sporu o ekonomické a finanční zdroje jak s mladými lidmi, tak i uvnitř jednotlivých věkových skupin. V roce 1997 probíhala v souvislosti s nadcházejícím generačním konfliktem anketa, která neodhalila žádné varovné signály. „**Polemický názor, že starší lidé žijí na náklady mladších generací, měl mezi lidmi jen malý ohlas.**“ Pak ale následuje dovětek: „**Pouze skupina mladších třiceti let byla tomuto názoru přístupná v poměrně značné míře: 43 procent.**“

Změní se rodinné struktury, s méně bratranci a sestřenicemi, ale čtyřmi až pěti žijícími generacemi. Mezi jednotlivými generacemi vzniknou zcela nové vazby: přístup k finančním, obchodním i kulturním záležitostem budou určovat zcela nová tabu. Naše děti budou přibližně ve 30 letech postaveny před základní rozhodnutí, které bude mít vliv na poslední léta našeho života. Budou se rozhodovat, zda samy budou mít děti, a zda jejich děti budou mít prarodiče.

Válka kultur – pochmurný soumrak

Tváří v tvář uvedeným skutečnostem existuje jen jedna jediná věc, kterou pro své děti musíme udělat: správně zestárnout. Musíme žít dlouho a uchovat si přitom silné, neotřesitelné sebevědomí. To není nijak originální nápad, ale na jeho uskutečnění závisí v jaké podobě naše kultura přežije.

Politologové v nejbližších letech předpokládají „střet civilizací“, nové uspořádání světa, které podle nich povede k obrovským konfliktům především na pomezí muslimského a západního světa.

Tato prognóza byla mnohými chápána jako hlavní cíl americké zahraniční politiky v 21. století. V každém případě to vypadá, jakoby řadu událostí – až po válku v Iráku – modeloval právě tento názor.

Skutečná příčina „střetu civilizací“ ale může být úplně jiná: stárnutí společností. Po pravdě, nejsme schopni pochopit „válku mezi kulturami“, pokud zároveň nepochopíme „válku mezigenerační“. Oboje, jak hrozba fundamentalismu, tak i vlastní ohrožení chmurným soumrakem našeho světa, patří k sobě.

Stárnutí industriálních národů v příštích 30. letech překryje mohutná vlna mladistvých v muslimských zemích. Možná není náhodou, že v 70. letech dramaticky vzrostl podíl mladých lidí v iránské

populaci, a že iránská revoluce proběhla roku 1979. Zároveň vznikla ekonomická buržoazie, z jejíhož středu vykročila do světa nová muslimská mládež. Protestní postoje mladých muslimů se v mnohém podobají studentskému hnutí z roku 1968. Když hovoří přívrženci Bin Ladina ze Saudské Arábie o své zemi, užívají stejnou rétoriku jako kdysi „osmašedesátníci“. Stále více dětí z muslimských středostavovských rodin, ovlivněných fundamentalistickou ideologií a rozhořčených nad nespravedlností světa, se hotoví k zopakování inscenace revolučního dramatu, a to přesně v okamžiku, kdy se bývalí západní revolucionáři, osmašedesátníci z Berkeley, Berlína a Paříže, chystají do důchodu.

Prognóza OSN uvádí země, v nichž se podíl mladých lidí v příštích letech zvýší o 20 procent. V současné době se jedná o Egypt, Irán, Saudskou Arábii a Kuvajt. Ještě více zneklidňuje vývoj v Pákistánu, Iráku, Afghánistánu a Sýrii.

V historickém okamžiku, kdy podíl mladých lidí v muslimských zemích přesáhne 20 procent, dosáhne většina evropských zemí stejné hodnoty v podílu starých lidí nebo ji už překročí. Mnohé skutečnosti naznačují, že v období od roku 2010 do roku 2050, kdy budou stárnout tyto generace, se krize stane katastrofální.

Představa, podle níž by staří lidé mohli politicky dominovat už na základě své početní převahy, je poněkud nerealistická. Právě naopak, my se nesvěřujeme do jejich ochrany, ale spoléháme na ochranu se strany mladých. Je jich sice méně, ale jsou silní: policisté, bankovní úředníci, novináři, lékaři, zdravotní sestry. A pokud bychom nad nimi chtěli získat převahu pomocí voličských hlasů, vzeprou se. Nebylo by to rozumné ani proto, že i podle konzervativních výpočtů bude sama Evropská unie konfrontována s mírou přistěhovalců, která imigrační schopnosti naší společnosti budou napne až do krajnosti. Devět středomořských států hraničících s Evropou, od Maroka až po Turecko, poroste, takže se tlak přistěhovalců na země EU značně zvýší. A poptávka po mladých lidech, kteří by se zvenčí dostali do našeho stárnoucího světa, naopak poroste.

Před dnes žijícími generacemi stojí výjimečný úkol: musí integrovat přistěhovalce s pravděpodobně převážujícím

podílem muslimů, musí zabránit vlastním dětem v odchodu ze země a zároveň zapojit budoucí mladé matky do světa práce a společnosti. Naše společnost katastrofálně stárne a je bezprostředně ohrožena tím, že sama upadne do krize ztráty sebevědomí a hodnot. Proto se jí zároveň musí podařit, aby naučila statisíce přistěhovalců ročně jazyku své země, západnímu patriotismu a úctě k západním hodnotám. To je velký životní úkol pro ty, kdo budou v příštích patnácti letech žít na zemi.

Válka generací

Dějiny světa znají mnoho válek. Války vedené pěstmi a oštěpy či pouhými zuby, ale i střelnými zbraněmi nebo bombami, války obranné i ničivé, občanské i války mezi civilizacemi. Kromě všech těchto válek existuje i válka generační.

V této válce se neutkávají armády na bitevním poli, lidé se nestřílejí a neberou žádné zajatce. Generační konflikt přesto uvádí do pohybu síly tak hluboké a mocné, že je zcela samozřejmě hovořit o tom jako o válce. V jistém smyslu je válka generací tou nejstarší a zároveň nejmodernější ze všech. Nejstarší proto, že je programována biologicky. Nejmodernější proto, že ji lidstvo vede již tisíciletí jako

psychologickou válku, válku slov a ponižování. Mladí hubí staré ničením jejich identity, a přitom využívají téměř výlučně jazykových a názorových prostředků.

Psychologická válka ničí lidské sebevědomí. Sofoklův syn předstoupil před soud a žádal, aby jeho devadesátiletého otce zbavil svéprávnosti. Stejně jako řada jiných před i po něm doufal, že pak bude moci disponovat rodinným majetkem. Sofokles tehdy na důkaz svých duševních schopností přednesl zpaměti jednu ze svých tragédií. Žádost byla zamítnuta. Ve válce slov a obrazů, lhostejno, zda pocházejí od Aristofana nebo je původcem L'Oréal, vždy se jedná jen o to, jak stárnoucí znejistit.

Poslechněte si zprávu ze starých dobřích časů *„Tak přibývalo hanobení a nejhrubší nevychovanosti všeho druhu: nejenže s nimi po týdny ba měsíce nepromluví ani slova, aniž by se postarali o ty, jež sužují slabost stáří a nemoci a odepřeli jim tak to, čím jsou jako děti povinni, nýbrž jim nadto hlasitě přáli všechno zlé i brzkou smrt; že raději dali kus masa psovi, než by svým rodičům hodili tvrdý chléb.“*

Takto píše Johann Friedrich Mayer koncem 18. století o osudu starých dědičných sedláků. Za touto válkou duší se

skrývá konflikt stáří a ekonomiky. Mladí stále očerňují staré, myslí na dědictví nebo ještě lépe na připsání majetku ještě za jejich života. „*Téměř vždycky se válka mládí a stáří popisuje jako peklo na zemi,*“ jak čteme již před 2701 lety u Hesioda.

Od zavedení důchodového pojištění koncem 19. století problém stáří a ekonomiky ustupuje do pozadí. Dokud stojí věková pyramida na pevných základech a funguje generační smlouva, zůstává brutální ekonomická podstata boje mládí se stářím zapomenuta.

Nemyslete si, že jedinou silou, která chce naši společnost katapultovat do středověku je militantní islám. Také naše kultura stojí před novým středověkem. Pokud své představy o stárnutí v naší společnosti nepřizpůsobíme novému vývoji, prožijeme podzim svého života v novém středověku. Z dnešního pohledu se nad světem po roce 2010 rozprostírá cosi ze středověké atmosféry zmaru a rozpadu.

Přirozeně není možné stanovit přesné datum, kdy konflikt mezi mladými a starými propukne. Roztržka začne plíživě, jako téměř nepostřehnutelný posun uvnitř i vně společnosti. Mnozí dnes

věří, že to bude jen „nepatrný sociálně-politický problém“. Ve skutečnosti však půjde o dramatickou globální konfrontaci. Vliv stárnutí budeme pocíťovat ve vnitřní i zahraniční politice. Hranice chudoby už nepovede jen mezi Severem a Jihem, ale ve stále rostoucí míře mezi „mladými“ a „starými“ zeměmi. „*Pokud se zemím s dnes nízkými mzdami, především Číně, podaří vytvořit plně státem financované důchodové systémy pro vlastní stárnoucí obyvatelstvo, budou produkovat ještě větší kapitálové rezervy. Tato okolnost by mohla vést k tomu, že některé ze současných stárnoucích velmocí by mohly být odkázány na tyto rezervy, aby si zachovaly vlastní akceschopnost.*“ Co z toho vzejde? Změní se mezinárodní diplomacie?

Státy na rozdílných stupních existence budou vstupovat do nových ekonomických souvislostí a stejně se budou vymezovat také generace. Dnes už je zřejmé, že se zdroj neklidu ve společnosti projeví v konfliktu mezi bezdětnými a rodiči. Ta bitva bude obzvlášť bolestivá tam, kde se stárnoucí, kteří nebudou mít ani děti ani rodiče, budou muset prosadit proti těm, kteří se mohou stáhnout za ochranné hradby rodinných struktur.

Jedno je jisté: i kdybychom hned zítra chtěli zvýšit porodní křivku, zmírnit by se propad obyvatelstva teprve za 30 let, a až za 60 let by došlo k nárůstu počtu obyvatel. Budeme žít na stejné časové ose se svými rodiči, ale pokud mají pravdu předpovědi, také se svými stárnoucími dětmi.

Takové výhledy do budoucnosti mohou probudit atavistické děsy. To, co dnes vypadá jen jako čísla ve statistikách, jsme my sami v budoucnosti. Budeme

muset poslouchat hlasité diskuze o tom, že je nás příliš mnoho, diskuze o eutanazii, o posledních týdnech života bezdětných případů, které svými náklady představují obrovskou zátěž pro sociální systém. Neexistuje žádná zkušenost, která by nám mohla napovědět, co se stane, když se ve vysoce moderní společnosti setká velké množství starých lidí s mnohem menším počtem mladých.

Naším bitevním polem je čas. Člověk doby kamenné se nedožil ani 40 let. Většina z nás se nyní dožívá čtyřicítky a má před sebou ještě maximálně 25 let aktivního života v práci...

Konec kultu mládí

Potkáváme se s tím svěžím párem mladých rodičů každý den, v každém časopise, v každé televizi, v každém filmu. Propagují vůně a požitky, čtou zprávy a komentáře, halí svá těla do drahých látek. Jsou příběhem a příslibem kouzelného nového světa, pohádkou o štěstí, která nikdy neskončí, protože by jim jinak, stejně jako krásné Šeherezádě z příběhů Tisíce a jedné noci, hrozil konec. Domnívám se, že Šeherezáda už brzy přestane vyprávět.

Uvažujme: kdy se začala prosazovat totální ekonomická fixace na obraz mládí? Není to tak dávno. Od počátku 60. let se lidé orientují podle mládeže, v módě, hudbě, reklamě a filmu, to znamená všude tam, kde hledáme rozptýlení, nač se díváme, kde se bavíme.

Byla to Diana Vreeland, šéfredaktorka jedné z nevlivnějších světových módních publikací, amerického módního časopisu Vogue, která zavedla a rozšířila pojem „youthquake“. Vyjadřuje náladu „bouře a vzdoru“, která tehdy ovládla módu, populární hudbu a kulturu pro mladé. Vsadila na obrovskou novou skupinu konzumentů. Tady někde musíme hledat počáteční bod obratu, chvíli kdy se začalo šilet po všem, co souvisí s mláďím, a co se nám snaží reklama implantovat do vědomí dodnes. A následky? Jelikož je většina dnešních spotřebitelů stále starší a starší, vzniká ve společnosti infantilismus dospělých. Všude je plno čtyřicátníků, kteří mluví jako děti, oblékají se jako děti a televize i knihy je zásobují vzpomínkami na dětství. Týká se to zvláště největší věkové skupiny osob, narozených v letech 1970 až 1985.

V roce 1967 nakupovali 67 procent všeho módního zboží mladí mezi 16. až 19. rokem. Nejpozději od roku 2010 nastoupí předvoj oněch kdysi radostně nakupujících konzumentů do důchodu. Co se stane pak, může být jen předmětem spekulací. První vlaštovky těchto změn jsou již dnes patrné v debatách o důchodech.

Skutečný šok pravděpodobně nastane v období let 2010 až 2020. Generace narozená v letech 1960 až 1970 se v tomto desetiletí dostane do osobní věkové krize. Lidé, kteří navštěvovali gymnázium v době, kdy byl na vrcholu kariéry Michael Jackson, budou tak jako padesátiletí patřit k nové společenské většině „starých“. Ale to ještě není všechno. Zatímco bude probíhat tento proces, začne generace baby boomu obhajovat vlastní stáří stejným způsobem, jako kdysi prosazovala své mládí. A jedná se přitom o generaci, která má pod kontrolou 70 procent majetku a kapitálu!

To, co jsme nazvali „šílením podle mladých“, je v podstatě fenomén kupní síly. Generace baby boomu, v Evropě jsou to ročníky narozené v letech 1960 až 1964, změnily svět svou pouhou existencí, neboť díky svému počtu představují kupní sílu, jakou nevládla žádná jiná z předchozích generací.

- *Boomeři* nejen přijímali potravu, ale změnilí podobu snacků, restaurací a fungování supermarketů
- *Boomeři* se nejen oblékali, ale změnili celý módní průmysl
- *Boomeři* nejen kupovali auta, ale transformovali automobilový průmysl
- *Boomeři* nechodili jen na rande, ale změnili pojetí sexuálních rolí i sexuálních praktiky
- *Boomeři* nechodili jen do práce, ale provedli revoluci na pracovištích
- *Boomeři* se jen neženili, ale změnili lidské vztahy, které existovaly tisíce let
- *Boomeři* si jen nepůjčovali peníze, ale proměnili finanční trhy
- *Boomeři* jen nepoužívali počítače, ale změnili technologie

Spočítejte si, že tito lidé, kteří přetvořili planetu a vtiskli jí novou tvář, začnou po roce 2010 odcházet do důchodu. Stárnoucí a rovněž umírající *boomeři* zavedou novou kulturu, která ovlivní celou společnost. Generace baby boomu se začala zabývat vlastním stářím a stářím svých rodičů. Tato generace změnila během svého života všechno.

Nyní prožíváme poslední a největší příklad takové změny, její stárnutí. Kdo si myslí, že byli jako teenageři energičtí a jako mladí dospělí nesnesitelní, ten se bude při pohledu na stárnoucí členy této generace divit. Stanou se měřítkem zdravotní péče, budou vyžadovat pozornost alespoň v té míře, již se dostalo jejich rodičům, ačkoli těch bylo mnohem méně. Donutí společnost, aby se věnovala jejich zdraví, a donutí nás, abychom se zabývali gerontologií, třeba i proti naší vůli. A mají na to kapitál.

Přirozeně jste si už dávno všimli, že náš kult mládí neladí se skutečností. Duše se neřád trvale obelhávat a i nejnaivnější čtyřicátník si občas uvědomí, že už nepatří k nejmladším. Nešťastné řešení, které zvolily západní kultury, především Němci, se projevuje infantilizací médií, sociálních rolí a veřejnosti. Fakt, že v zemích, kde se již nerodí tolik dětí jako dřív, jsou na špici žebříčku bestsellerů knížky pro děti, jako je Harry Potter, nenechává nikoho na pochybách, kdo jsou vlastně čtenáři těchto knih. Totéž platí pro oživení retro-kultu u nápojů, potravin, aut, filmů a televizního vysílání – jejich obsahem jsou vzpomínky generace, která nemá žádné jiné historické zkušenosti. **Reklamní manažeři a filmový průmysl očividně ještě nepochopili změnu situace.**

Kdo nestáří s touto věkovou skupinou, nemá šanci. Dorůstající populace je příliš malá a její kupní síla nestačí konkurovat stárnoucí generaci *boomeřů*.

Masy a peníze. Existují lidé, kteří věří, že tím se dá vyjádřit vše. Nás nebude jen mnoho, my budeme disponovat takovou kupní silou, že přetvoříme společnost podle našich přání. My Evropané stárneme, a navíc po nás přichází stále méně dětí. Budeme-li čekat na rok 2020, abychom poprvé v životě s údivem zjistili, že život není hrou, ale smrtelně vážnou záležitostí, bude příliš pozdě.

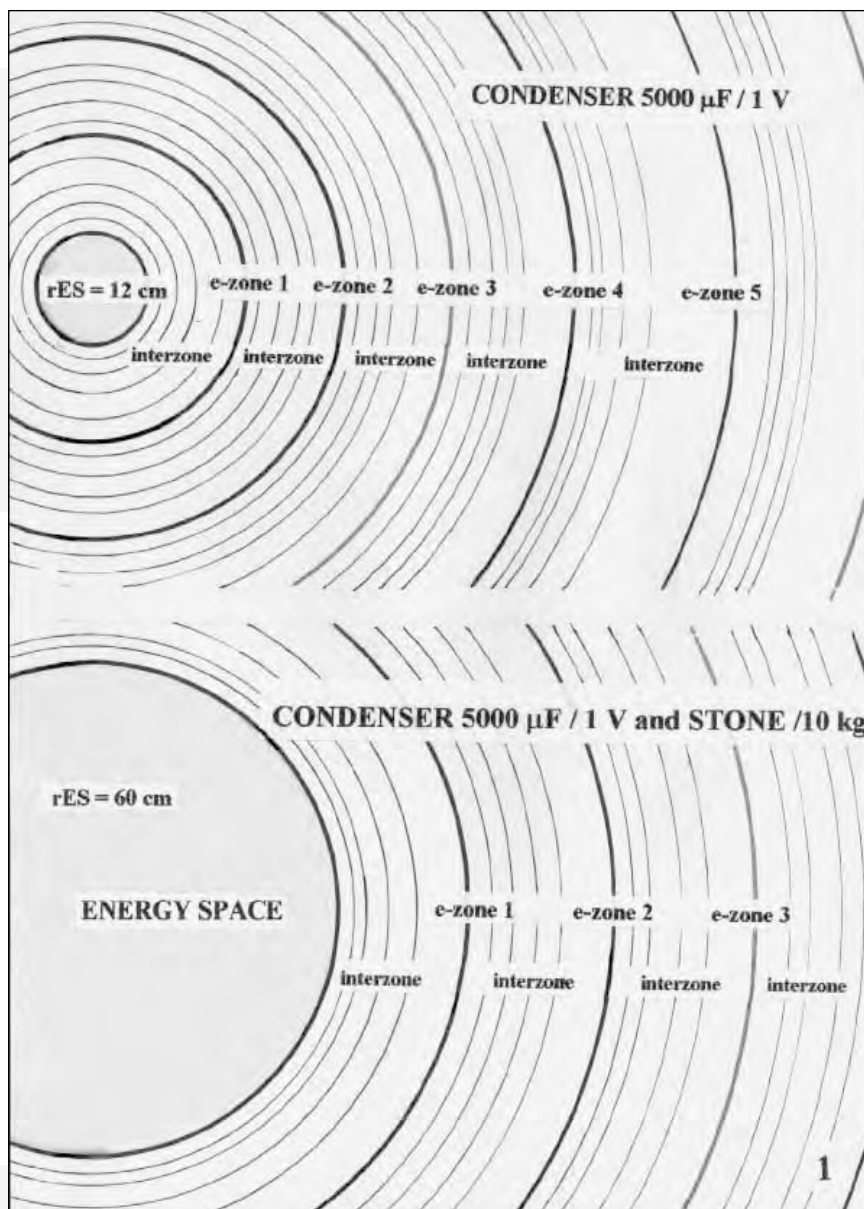
Pokračování příště
Připravil „Boomeř“ Jiří Matějka,
narozen 1961

Kosmická energie versus aura

V době, kdy Aristoteles oběznámil svět fyziky s novým pojmem „éter“, byl tento fenomén již několik tisíciletí využíván. Éter je součástí energie, která v každé kultuře měla své pojmenování. Taoisté ji nazývali „čchi“, Babyloňané „ti“, Indové „Ódžas“, Japonci „rei ki“, Hebrejci „rauch“, Tibeťané „šugs rlung“, védské náboženství „prána“.

O čtyři tisíce let později přidělil okultista Reichenbach prostoro-rovému vyzařování životní energie jméno „ód“. V mnoha případech novodobé historie byla energie živé hmoty vyzařující do okolí označována jako „magnetismus“. Tento zavádějící název vycházel z předpokladu, že „magnetismus“ vzniká výhradně vlivem proudící krve, která vytváří v provazcích tepen, žil a vlásečnic elektromagnetické pole. Nesprávná teorie vyplynula z poznatku, že při zástavě srdce a následném zastavení proudící krve v těle zemřelého „magnetismus“ z těla nezmizel.

Uvedená „tajemná“ energie ale zasluženě vyvolává naši stále větší pozornost, proto by bylo vhodné její příliš dlouhé názvosloví sjednotit. V literatuře bývá často označována jako kosmická energie, tak jsme ji také nazvali v našem empirickém výzkumu a myslím, že tento název je výstižný. Ze stejného důvodu bude lepší, když první energetickou složku kosmické energie, kterou jsme dosud v našem výzkumu nazývali „energetický prostor“, budeme nazývat zažitým názvem aura. **Kosmická energie se skládá ze tří energetických složek – aury, zón a interzón. Éter se skládá ze dvou energetických složek – zón a interzón.**

Kosmická energie = aura + zóny + interzóny

Éter = zóny + interzóny

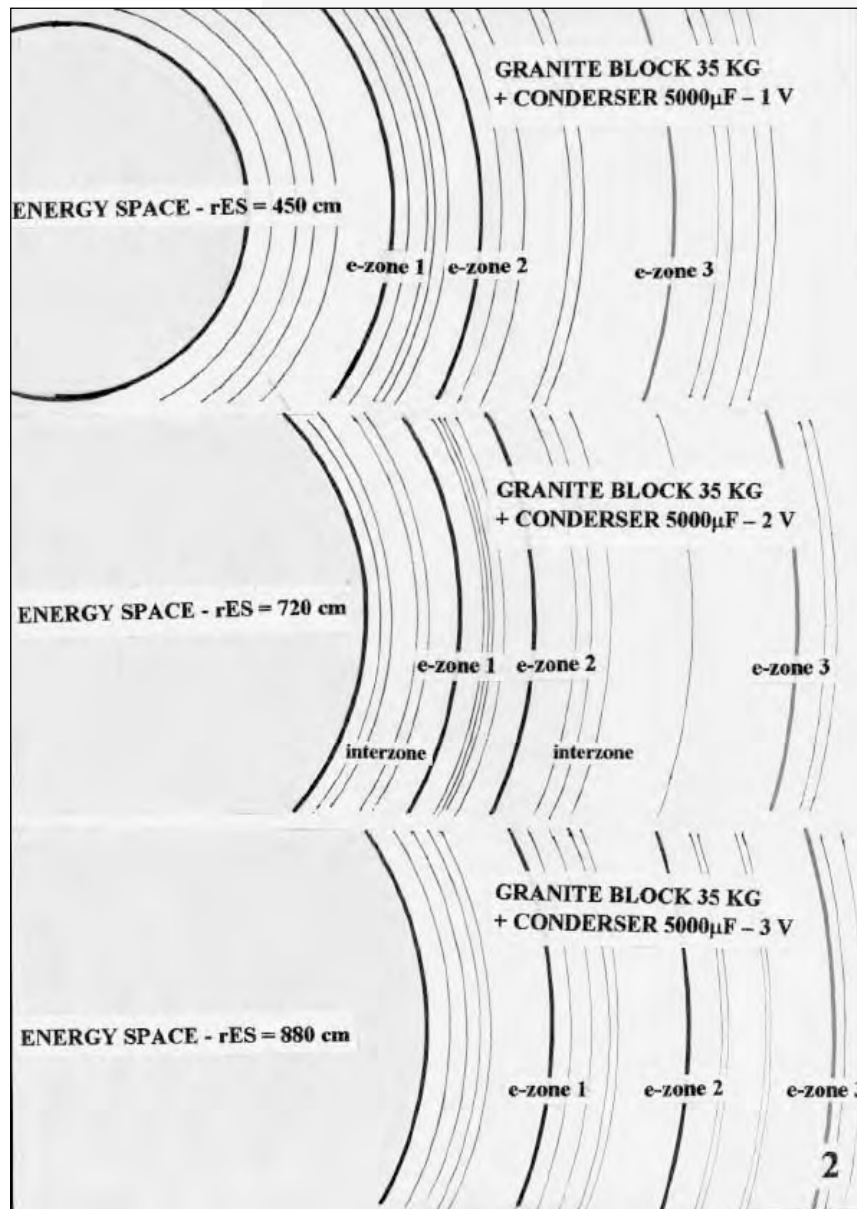
Vlastnosti aury se vztahují na veškerou hmotu, nejen na organismy, jak je někdy uváděno. Experimentováním s aurou jsme dospěli k poznatku, že při vzájemném kontaktu aury dvou nebo více hmot splynou jejich aury v jednu větší společnou auru. Z dalších experimentů vyplynulo, že mezi hmotami, které

společnou auru vytvářejí, dochází k pozvolným přestupům energie až do vyrovnání jejich energetických potenciálů. Tento fenomén, který nebyl dosud nikde popsán, umožňuje výklad pro mnohé nevysvětlené jevy. Nejde o nic nového - **vlastnosti aury, které se budeme učit poznávat, využívali lidé již 2 000 roků před stavbou první pyramidy.*** Na www.miroslavprovod.com, v části „diagrams“ naleznete grafické znázornění tří složek kosmické energie - aury,

zón a interzón, s podrobným výkladem jejich vlastností.

Dosud nikdo neuspěl při hledání přesvědčivé motivace pro budování stanic megalitických staveb, přičemž vlastnosti aury nabízejí průkazná vysvětlení. **Umístíme-li horninu do aury vodního toku, aury obou hmot splynou v jednu společnou a hornina získává energii.** Funguje to stejně, umístíme-li do aury vodního toku i jinou hmotu včetně organismů. Funguje to tak mezi hmotami všech prvků – ve společné auri hmoty s menším energetickým potenciálem přejímá energii od hmoty s větším energetickým potenciálem. Příkladem energetického spolupůsobení hmot je bezpočet, podobně jako u jiného fyzikálního zákona. Velikost aury je snadné manipulovat, nejrychleji a neúčinněji toho lze dosáhnout pomocí skupin velkokapacitních kondenzátorů. Nedoporučujeme ale experimentovat s kondenzátory o vyšším napětí, dochází při tom ke zvyšování napětí na buněčných membránách, což se může projevit nejrůznějšími zdravotními anomáliemi. Vlastnosti aury nelze dát do souvislosti s účinkem, jaký bychom předpokládali. Negativně nás ovlivní aura skupiny kondenzátorů o poloměru 40 cm, naproti tomu je časem ověřeno, že aura mobilního telefonu o poloměru šestimetrů lidské zdraví neovlivní.

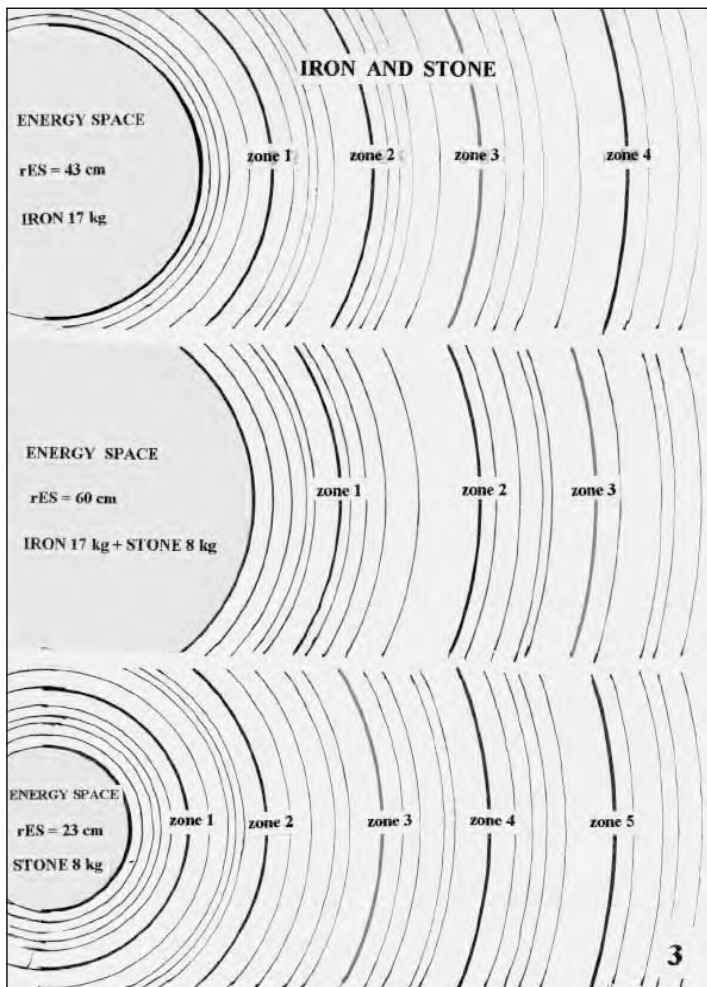
Aura – první energetická složka každé hmoty – je známý název. V souvislosti s kosmickou energií jsou neznámými názvy zóny a interzóny, druhá a třetí energetická složka každé hmoty. Zóny kopírují tvar aury jako slupky a v různých rozestupech, většími vzdálenostmi od zdroje nabývají obřích rozměrů a jejich dosah nelze zjistit. Nevíme proč, ale každá třetí zóna je desetkrát širší než první a druhá zóna. V prostoru mezi zónami se nacházejí energeticky slabší interzóny. Jsou zpravidla čtyři, v některých případech je jich více a vždy se nacházejí blíže uzóny, která směřuje ke zdroji. Společně se zónami je jich velké množství a vytvářejí hustý trojrozměrný rastr – éter.

V oblastech jakékoliv hmoty, tj. i v oblasti plyných planet nebo mraků, se tedy vždy setkáme se třemi složkami kosmické energie. Samostatnou auru, zóny a interzóny může mít kámen, hromada kamení, budova, seskupení budov, člověk, lidmi zaplněný sportovní stadion, potok, bouřkový mrak, strom, planeta – až do okamžiku, než dojde ke kontaktu s auru jiné hmoty. V takovém případě obě splynou v jednu energeticky společnou hmotu se společnými energetickými složkami. Tak to funguje v převážné většině případů, jsou ale i výjimky. Naše planeta Země má nepochybně největší auru podle pravidla, které výše uvádím, všechny aury na Zemi by tedy měly mít se Zemí auru společnou. Není tomu tak, snad v budoucnosti něco napoví měřicí přístroje.

Protínající se zóny a interzóny vyplňují povrch a okolní prostor naší nebo jakékoliv jiné planety. Tyto éterické složky jsou v prostoru celého vesmíru doslova všudypřítomné a od jejich proměnlivé éterické intenzity jsme schopni určit hustotou a složením jejich energetického zdrojového jádra, neboli strukturálního složení a pod-

staty jejich „mateřské“ hmoty. Každá hmoty vytváří specifické šířky a vnitřní vzdálenosti mezi zónami a interzónami a také vytváří, resp. vysílá do okolního prostoru své specifické éterické složky – jakýsi pro danou hmotu charakteristický čárový kód. Není daleko doba, kdy za pomoci speciálních snímačů a výpočetní techniky budeme schopni identifikovat druh, množství a vzdálenost určitých prvků pod zemským povrchem a to do vzdálenosti několika kilometrů. Na naší planetě se tedy vždy v souvislosti s éterem setkáme se zónami a interzónami.

Kosmickou energii a její tři energetické složky využívají lidé již tisíce let. Einstein existenci éteru svou neochvějnou logikou zavrhl a popřel. Éter nepodléhá gravitaci, je nehmotný – éter je „nic.“ Není vidět, nelze změřit ani zvážit. Vypočítat jej neumíme „NIC“ tedy nemůže existovat. Logika a znalosti současné fyziky nedovolují vědcům proti Einsteinovu vetu protestovat a existenci éteru znovu přijmout. Současná fyzika prostě není schopna na základě svých poznatků existenci éteru akceptovat, proto ji musí odmítnout.

Nehmotný nebo spíše jemně hmotný energetický éter však přesto existuje.

Existenci éteru podporuje také satelitní optikou zadokumentovaná skutečnost, že oblaky nevysílají blesky pouze k jiným oblakům nebo k zemi, ale také na druhou stranu, někde do neznáma, směrem od Země. Kudy a kam teče tato nesmírná energie? Důvod a princip tohoto jevu nebyl dosud nikde vysvětlen. Stejně fyzikální vakuum se týká vzniku nesmírné energie až 1000 x energeticky vyšších nábojů blesků na Saturnu, jak je zdokumentovala sonda Cassini.

Einstein byl bezesporu geniální, nebyl ale neomylný. V současnosti již např. víme, že rychlost světla není rychlostí maximální. Za nějaký čas již budeme také vědět, že tím, kdo se s hypotézou o éteru zmýlil, nebyl Aristoteles, nýbrž

Einstein. Někteří jedinci, kteří dokáží neopticky identifikovat pohybující se živou hmotu, např. člověka a to i často na značnou vzdálenost, hovoří mnohdy o tom, že „registrují“ pohyb lidské aury. Tento termín je ale zavádějící a nesprávný.

Energeticky průměrný jedinec má auru „tlustou“, širokou, nebo spíše vysokou přibližně třicet centimetrů. Pokud tedy osoby s extrémně vyvinutou citlivostí registrují ve statické poloze pohyb éterických složek pohybujícího se člověka, pak na značnou vzdálenost neregistrují pohyb samotné aury, nýbrž éterické prostorové „nárazy“ pohybující se a od aury do okolního prostoru se „donekonečna rozprostřených“ éterických zón a interzón.

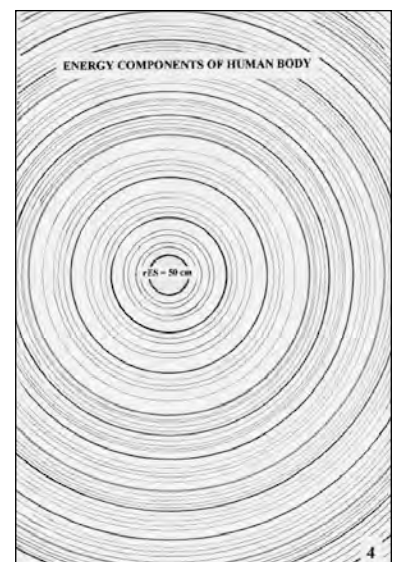
Energetická hodnota hmoty (hladina kosmické energie) vzrůstá např. s rostoucím tlakem na danou hmotu.

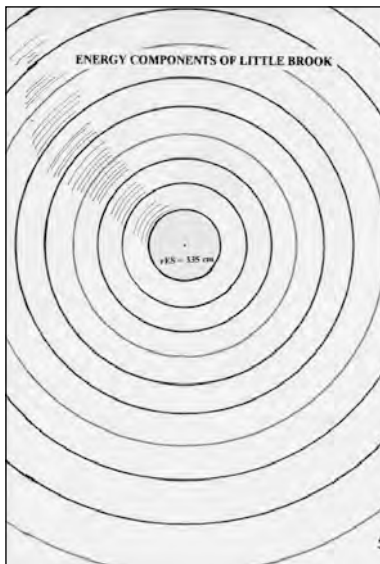
„Auru“ vody je možno mimo působícího tlaku také navýšit na ještě vyšší hladinu tepelným nebo mikrovlnným ohřevem. Dalšího energetického nárůstu u kapalin lze také docílit tzv. dynamizací. (V laboratoři dojde k dynamizaci prostým protřepáním, kterým docílíme mechanického intenzivního vzájemného tření molekul kapaliny. Zvýšením vnitřním a vnějším třecím pohybem dynamizovaná mořská voda vykazuje u pobřeží vyšší vnitřní energetické hodnoty, jejichž navýšením dochází i k zvětšení okolní aury, resp. její kosmické energie.) Pozoruhodné je, že každá hmotu má svou „energetickou paměť.“ Znamená to, že např. nerost, který po vystavení značnému tlaku získá nárůst hladiny kosmické energie, po odstranění působení tlaku

svůj energetický náboj okamžitě neztrácí. Každá hmotu má tedy určitou schopnost v sobě vytvořenou kosmickou energii na nějaký čas akumulovat.

Všichni známe místa jako jsou Lurdy, kde v souvislosti s vodními prameny došlo ke spontánnímu uzdravení. Ve většině případů jsou na těchto místech vystavěny poutní kostely nad vodními prameny. Mnozí skeptici hovoří o zázračných vyléčeních na takovýchto místech nebo o nečekaných vyléčeních v obyčejných termálních lázních s neskrývaným despektem. V těchto případech jde o energeticky upravenou vodu, neboť tato voda byla v hlubinách země vystavena značnému tlaku a byla zahřátá.

Je známo, že v některých lázních získává voda také energii z hornin obsahující energeticky silné kovové rudy. Existují i lázně, kde dochází k nečekaným uzdravením vlivem odebrané energie hlubinné vody od radioaktivních hornin, které obsahují např. vysoce energetický prvek uran. V některých lázních dochází k posílení tělesné energie pitím podzemní energeticky intenzivní vody, jinde zase přechází kosmická energie do těla při koupání, kdy dochází k plošnému přenosu kosmické energie z nabitě vody do organismu pacienta. Je známo, že nemocný člověk často nepotřebuje pro své vyléčení speciální léky, nýbrž pouze dostatek „vnitřní,“ tj. kos-

Energetické složky kosmické energie, mají ale v mnoha směrech velmi podobné vlastnosti jako energie elektrická. U složek neznámé podstaty vytvářející kosmickou energii také dochází u jakýchkoliv hrotů, podobně jako je tomu u elektronů, k fyzikálnímu jevu, který nazýváme „sání hrotem.“

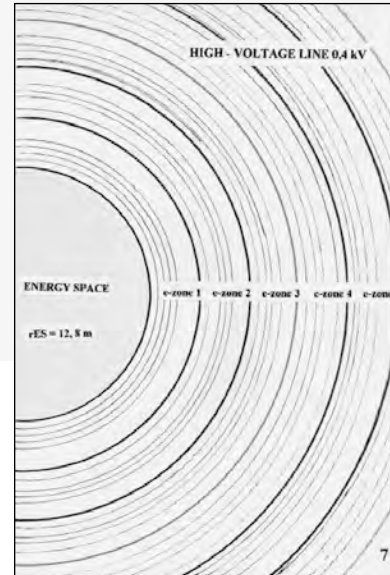
Z oblastí vyšších energetických hladin se kosmická energie přesouvá do oblastí energií nižších. Zatímco u energie elektrické dochází k přesunu skokovou rychlostí, energie kosmická se přemísťuje mezi různými zdroji rychlostí mnohem pomalejší. Některé vlastnosti kosmické energie jsou od energie elektrické ale zcela odlišné.

Elektromagnetické vlny nepronikají Faradayovou klecí, u kosmické energie je tomu jinak. Umístíme-li do trezoru (zdroje kosmické energie), jakýkoliv jiný zdroj kosmické energie, je s ním v interakci a výslednou hodnotou je součet obou energetických zdrojů.

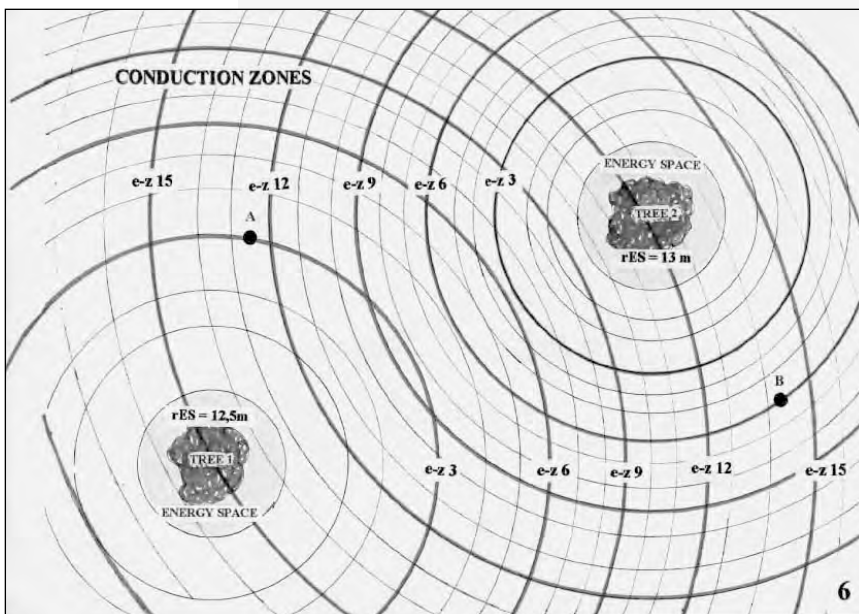
mické energie, aby jeho tělo bylo schopno samo iniciovat léčebné procesy.

Zejména starším osobám často chybí dostatek energie k pro vyléčení jejich zdravotního problému. Tělesné buňky mají u některých lidí mnohdy podstatně nižší intenzitu kosmické energie, než obsahují molekuly léčivé vody. Pobytem v energeticky vydatné vodě získávají buňky léčených osob vyšší energetickou hladinu na svých buněčných membránách, která je základním předpokladem správné funkce buněk a zároveň jakýmsi spouštěcím mechanismem pro jejich uzdravení.

Stopy po manipulaci s kosmickou energií a s éterem procházejí celé věky. Nahlédneme tedy do historie a budeme zde společně objevovat nezměrné úsilí našich předků, kteří velmi dobře znali rovnici přímo úměrného vztahu a souvislosti mezi intenzitou éterického potenciálu svého těla a zajištění svého pevnějšího zdraví.

Vyhodnotíme-li z hlediska kosmické energie megalitické stavby, zjistíme, že hornina ve tvaru hrotu umístěna do aury vodního toku, nebo do místa, které je aktivováno zónami vodního toku, získává od vodního zdroje energii a stává se menhirem. S ohledem na specifickou váhu a složení horniny získává stojící hrot – menhir – větší energetickou hodnotu, než by za stejných podmínek získal stojící hrot – člověk. Hornina funguje jako jakýsi energetický akumulátor. Horní více „dynamizované“ vodní toky s rychlejším průtokem a s kamenným podložím vykazují větší energii, než toky dolní s pomalejším průtokem po měkkém dnu. Dokazuje to i situování menhirů do prostorů horních vodních toků, zejména do prostorů jejich vnitřních ohybů, kde překrytím zahuštěné zóny vytvářejí vyšší energetickou hodnotu. Lze to snadno ověřit jednoduchým experimentem.

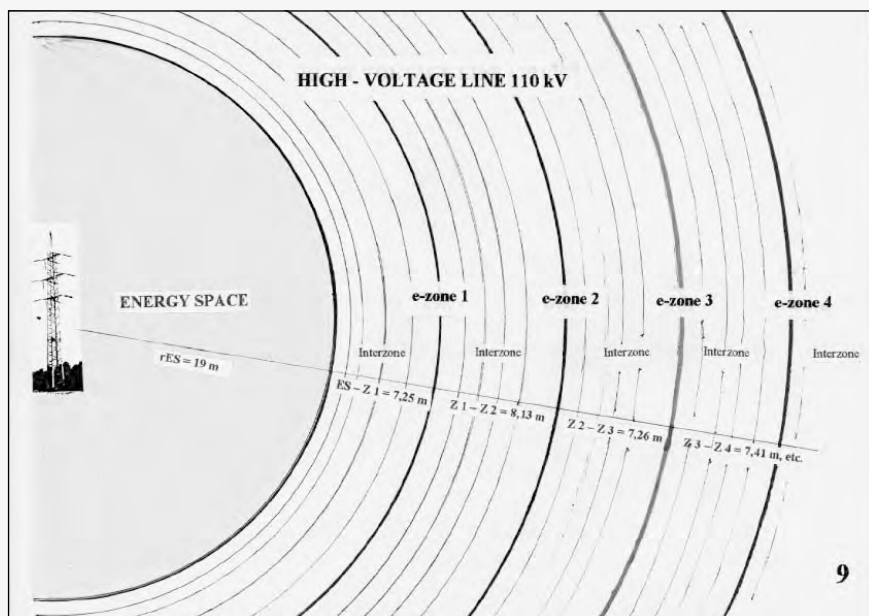
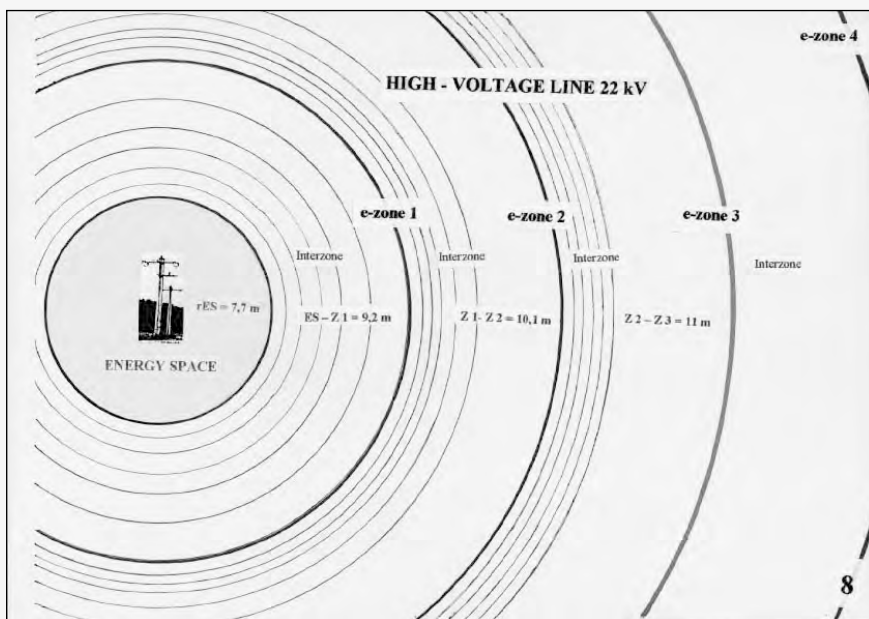
Horninu o výšce asi 2 metry ovíneme plastovou hadicí. Hodnotou její aury můžeme manipulovat počtem závitů hadice, nebo množstvím protékající vody. K energetickému nárůstu ale nedejde nijak rychle. Kosmická energie se přesouvá, jak jsme již uvedli, velmi pomalu. Nejde o „akceleraci“, jako když v autě přidáváme plyn. Hmota horniny vykazuje značnou energetickou setrvačnost, k energetickému nárůstu bude docházet podle hmotnosti horniny po dobu několika hodin. Stejněho energetického „dopingu“, tj. nárůstu kosmické energie na buněčných

membránách buněk lidského těla dosáhneme u osoby sedící na židli, která je desítkami závitů ovinuta plastovou hadicí s protékající vodou. Horninu lze aktivovat nejen energií vodních toků (podzemní prameny, potoky, řeky, mořské proudy), ale i jinými energetickými zdroji jako např.: kovy, ohněm, bouřkovými mraky a celou řadou jiných zdrojů.

Klasickým příkladem pro energetický zisk horniny z éteru byl menhir „Mené er Groah“ (zničil jej úder blesku), vysoký 23,5 metru, u Locmariaqueru v Bretani. Jde o případ ojedinělý, ale nadmíru poučný, který dokumentuje znalosti dávných kultur o energetických vlastnostech éteru. Stavitelům bylo uloženo na daném místě vybudovat energetický zdroj s požadovanou kapacitou. Nejsnadnějším řešením by bylo hmotu vysokého menhiru rozložit do více menhirů. To ale nebylo možné, protože v nízkých polohách neposkytovaly zóny éteru dostatečnou hodnotu - ta se nacházela nad zemským povrchem výše. Stavitelé byli tak nuceni požadavek řešit vysokým menhirem. Obelisky budované v pozdějších kulturách měly stejnou energetickou podstatu jako menhir „Mené er Groah“.

Osaměle stojící menhir byl nejjednodušší megalitickou stavbou, která mohla lidem doplňovat energii. Pro doplnění či navýšení hladiny kosmické energie v organismu nebylo ale nutné si sednout na několik hodin na vrchol menhiru. Bylo postačující, když se „léčená“ osoba nacházela pouze v prostoru aury menhiru nebo i v místě od menhiru vzdálenější zóny. Lidem neuniklo, že rychleji mohou získat větší množství energie v prostoru mezi dvěma nebo více menhiry, kde dochází k zahuštění jejich aury. To je inspirovalo k překrytí hrotu menhirů další horninou. Takto vznikl energeticky „hodnotnější“ dolmen. Dosud existující dolmeny lze počítat na statisíce. Dávni stavitelé dobře věděli, že není lhostejné, z jakého druhu hornin jsou „léčebné plošiny“ sestaveny. Snaha dosáhnout maximální hodnoty kosmické energie a schopnost porovnat velikost vzájemné energetické interakce související s vnitřní chemickou strukturou jednotlivých druhů hornin přinutila dávné šamany a léčitele k mnohdy velmi náročnému transportu odlišných kamenů. Tito stavitelé museli energetické hodnoty vzniklých vzájemných interakcí velmi dobře znát, neboť přestože měli možnost na menhrovou hrotovou nohu položit desku vytvářející dolmen z kamene nacházejícího se v blízkém okolí, transportovalistrukturálně chemicky odlišné velké kameny často z velkých vzdáleností.

Dalším vývojovým stupněm energetických staveb minulosti byly zikkuraty (Babylonská věž). Pokrok došel postupem času k poznatku, že

hmota stavby, která získává energii z éterických zón, nemusí být monolit ani hornina, ale může to být také hlína ve větším množství. Navíc v zikkuratech byla hmotu stavby aktivována kovem (na vrcholu byla umístěna socha božstva ze zlata). V pozdějších dobách bylo těchto poznatků využíváno u všech megalitických i sakrálních staveb. Věže se zvony, minarety s pozlacenými kopulemi a pod. energii objektů dynamicky stále zvyšovaly. Nárůst kosmické energie ale není možné pro zdraví člověka využívat donekonečna stále v přímé úměrnosti.

Při budování sakrálních staveb se časem dospělo k poznatku, že více znamená méně, jinými slovy - z hlediska poznatků současné vědy - bylo zjištěno, že překročení optimální hladiny náboje na buněčných membránách je pro zdraví člověka stejně nebo více nebezpečné, jako energetický deficit. Hmotu stavby musela být pečlivě vyvážena energetickým ziskem, délkou pobytu ve svatyni a počtem lidí uvnitř se nacházejících. Z těchto důvodů byly fary budovány mimo energetický dosah sakrální stavby. Energetické regulace bylo snadné dosáhnout

počtem a výškou věží. Věže tak získávají energii ze tří zdrojů – při průniku zónami éteru, podle známého jevu sáním hrotem a jsou aktivovány kovem zvonů. Nelze pominout polohu zvonů. V 15. a 16. století bývaly zvony zavěšovány také opačně než je obvyklé – srdcem nahoru. Bylo to výhodné zvláště pro těžké zvony, které tak bylo snadné rozhoupat – zvon se rozhoupal vlastní vahou a v pohybu dále udržoval šlapáním. Protože tento způsob zavěšování byl v 17. století považován za nekatolický, na většině věží byly takto umístěné zvony zavěšeny srdcem dolů. Jednoduchým experimentem je snadné prokázat, že zvony zavěšené srdcem dolů zvětšují základní energetickou hodnotu věže o 250 %. Při zavěšení zvonu srdcem nahoru se základní energetická hodnota hmoty věže zmenší o 30 %. Tvar hmoty zvonu funguje podobně jako tvar hmoty vodního toku, kopule, nebo klenby: vytváří větší energetickou hustotu. Věže sakrálních staveb, které mají na svém vrcholu umístěný kalich (jde o podobný případ jako u zvonu zavěšeného srdcem nahoru), tím snižují energetickou hodnotu stavby.

Vypočítat optimální množství hmoty a výšku věží před započítáním stavby bylo s ohledem na vzniklé vztahy s energetikou okolních zón a interzón nemožné. Až v průběhu stavby se energetika objektu přizpůsobovala regulací objemu hmoty, množstvím kovů, energeticky silných krystalických polodrahokamů či výškou sacích hrotů na jejich optimální energetickou hodnotu. Charakteristickými energetickými znaky pro všechny druhy sakrálních staveb byla jejich nadměrná hmotnost, věže, oblé tvary a doplňkové aktivační prvky jako kovy, ohně apod.

Motivace budování menhirů, dolmenů, kromlechů, mounds, mohyl a jiných podobných staveb byla obvykle vysvětlována důvody astronomickými, kalendářními, zemědělskými a rituálními. Nelze se tomu divit, známé skutečnosti nemohly jiná zdůvodnění nabídnout. Ale jsou zde ještě mnohem záhadnější megalitické stavby – tisíce kamenných koulí o hmotnosti až 15 tun. Nacházejí se v Kostarice, na americkém kontinentě, a některé dokonce poblíž severního pólu. Pokusy o jejich zdůvodnění nebyly přesvědčivé, ale chápu to, bez znalostí struktury éteru to není možné. Hornina ve tvaru koule umístěná v zóně éteru, je energeticky aktivována a stane se samostatným zdrojem, který do prostoru vyzařuje kulovité zóny. Ty protínají jiné energeticky silnější éterové zóny, jsou s nimi v interakci, a svou vodivostí přivedou do místa, kde je umístěna kamenná koule větší množství kosmické energie. Je pravděpodobné, že kamenné hlavy Olméků přibližně o stejné hmotnosti, mohly mít podobnou funkci.

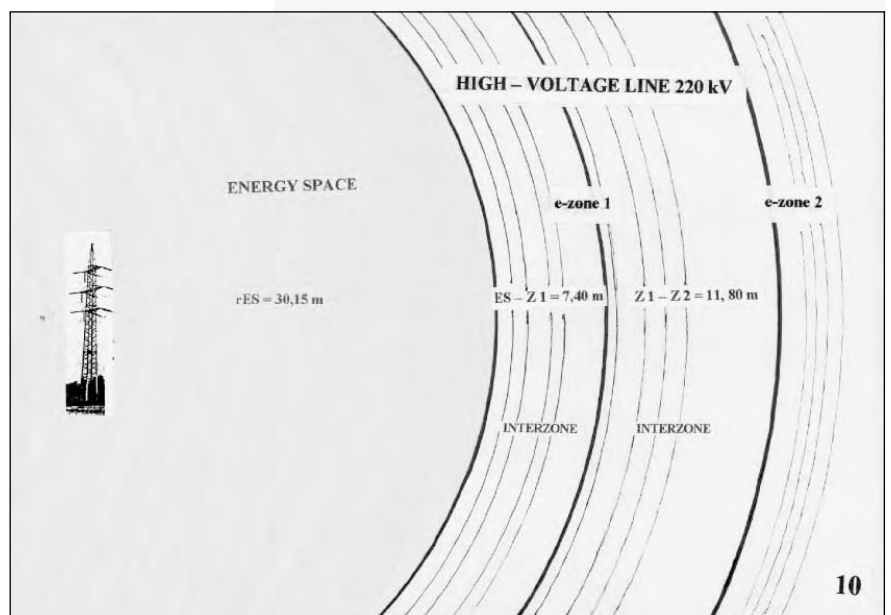
Na planině Nazca jsou zvýrazněny zóny éteru v rovině terénu. Umělé podzemní toky sloužily k propojení zón a tak mohla být energie směřována na jiné místo. Neklamným důkazem o energetickém posílení zón na planině Nazca jsou řady kamenů umístěných v těsné blízkosti některých zón (kameny jsou se zónou v interakci).

Současná architektura se energetikou staveb nezaobývá, některá stavba může být „rakovinový dům“, nebo pouze plíživě negativně ovlivňuje své obyvatele. Skeptici mohou namítnout, že na ocelových konstrukcích mrakodrapů a jejich výškou by se negativní vliv musel výrazněji projevit. Vysvětlení lze nalézt v historii, když na americkém kontinentě lidé budovali více než sto tisíc mounds, důsledně dbali na to aby hliněné valy nebyly založeny na skalním podloží, ale pečlivě jej od nich odizolovali organickou hmotou. Stejně technologické postupy respektovali lidé i na evropském kontinentě při budování mohyl. Při

stavbě mrakodrapů si nelze ani představit, že by mohly být založeny jinak než na pevném skalním podloží. Z toho lze odvodit, že kontakt stavby s kamennou základní spárou funguje jako uzemnění s tím, že energii odvádí do země. Jinak tomu ale mohlo být u některých nízkopodlažních staveb, založených na hliněných základových spárách. V těchto souvislostech by mohlo být zajímavé statisticky vyhodnotit úmrtnost v různých nemocnicích.

Je nelehké uvěřit skutečnosti, že již lidé v dávnověku disponovali vědomostmi o éterické energii, kterou se naše civilizace bude učit poznávat. Průběh dvacátého století, kdy se tisíce vědců marně snažily odhalit tajemství megalitické kultury, potvrzuje, že vysvětlení se nenachází v oblasti známých skutečností. Odpověď na stavební hádanky naší historie jsme proto hledali jinde.

Miroslav Provod sen. + jun.

Stavební poradce

Jiří Matějka

Jsem stavební odborník. Od roku 1990 provádím stavební činnost – výstavbu objektů, rodinných domů a rekonstrukce. V roce 2002 jsem založil časopis WM magazín, který vychází měsíčně. Od roku 2014 provádím měření záporných iontů. Zajímám se o kvalitu vnitřního prostředí staveb, a právě záporné ionty jsou velmi důležitým prvkem pro zdravé bydlení.

Záporné ionty jsou elektricky záporně nabitě částice vzduchu. Představují významný prvek v působení na lidské zdraví a délku života. V čisté přírodě se může jejich počet pohybovat okolo 1000 až 2000 iontů na 1 cm³ vzduchu. V moderních budovách bez vhodných podmínek pro existenci iontového pole je koncentrace záporných iontů velmi nízká a je zřejmě jednou z příčin tzv. syndromu nemocných budov. Syndromem nemocí z budov jsou postiženi lidé pracující v klimatizovaných budovách. Prvním příznakem bývají projevy – únava, nesoustředěnost, bolesti hlavy. Dalšími příznaky jsou obtíže respirační (dráždění nosní sliznice, dráždění ke kašli, zhoršení alergických obtíží), oční (pocit suchosti, dráždění spojivek) a kožní (suchost, podráždění kůže, alergické projevy).

Vhodnou úpravou lze zlepšit mikroklima vnitřního prostředí budov. K tomu potřebujete zjistit, jaké koncentrace vzdušných záporných iontů v budově jsou. Teprve po vyhodnocení výsledků je možné navrhnout možné úpravy pro zlepšení mikroklimatu.

V květnu 2020 byla zahájena výstavba rodinného domu, kde budu aplikovat nové postupy, jak vytvořit zdravé mikroklima, plně prospěšných záporných iontů. Dům se nachází v prostředí s vysokou hodnotou až 2000 vzdušných záporných iontů. Cílem projektu je pomocí opatření zachovat a udržet vysoké hodnoty záporných iontů v domě po dokončení.

Změřím u vás záporné ionty

1. Provedu měření záporných a kladných iontů u vás doma

- měření kladných a záporných iontů
- měření teploty a vlhkosti
- měření ionizujícího záření
- zhodnocení naměřených hodnot
- základní posouzení stavu interiéru objektu vzhledem k naměřeným hodnotám

2. Vystavení protokolu

- Měření vzdušných iontů provádíme naším přístrojem AIC AlphaLab US
- Vystavení protokolu

3. Konzultace a možné optimální řešení

- Úpravy pro zvýšení počtu lehkých negativních kyslíkových iontů zahrnují: využití přirozených fyzikálních přírodních principů, úprava proudění vzduchu v interiéru, úprava světelných podmínek v interiéru, úprava elektrické permitivity materiálů, nepoužívám elektrické ionizační zařízení

Cena: 4000 Kč + DPH (+ náklady na dopravu dohodou)

Kontakt: Jiří Matějka, Tel: +420777770609, Email: jiri-matejka@wmmagazin.cz

Realizace a odkazy

2020 – zahájení výstavby rodinného domu, kde budu aplikovat nové postupy, jak vytvořit zdravé mikroklima, plně prospěšných záporných iontů.

2014-2020: Měření vzdušných vitamínů v Česko-slovenském podzemí: <http://www.wmmagazin.cz/category/vzduzne-vitaminy/>

Studie: Záporné ionty a jejich dopad na lidské zdraví: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6213340/>

Vzdušné ionty a naše zdraví: <http://www.cbks.cz/Upice2006/170.pdf>

Co nechtějí, abychom věděli

Zásadní věc pro uzdravování máme všichni! Český lékař: Největší tajemství medicíny jsem našel až po dvaceti letech praxe.

Jak je možné, že ze dvou pacientů se stejnou diagnózou se dva zotaví a jiní dva, zdánlivě v lepším stavu, nakonec zemřou? Jak je možné, že přes neustálý technologický pokrok je naše zdravotnictví – a s ním i zdraví většiny z nás – ve stále horším stavu? Jak poznat “šarlatána” od skutečného léčitele?

Jediná odpověď, kterou na tyto otázky nabízí moderní západní medicína, zní asi takhle: držíme se toho, co už máme, a tvrdě trestejme pokusy o změnu, ba dokonce i ty, kdo na neutěšený stav poukazují. S hlavou po pštrosím vzoru způsobně zapíchnutou v písku míříme tam, kam všechny totality: k neúspěchu. Posláním medicíny přece má být léčení a uzdravování – a nemocných i chorob přibývá...

Možnosti máme dvě. Buď držet hubu a krok, stonat, umírat a lít do soukolí medicíny ještě více peněz s nadějí, že se to nějak vyřeší samo. Anebo – se začít ptát:

Jaký je základní princip medicíny a léčení vůbec? Jinými slovy – co je

to, to tajemné “něco”, co způsobí, že se nemocný vyléčí? A co nebo kdo toto tajemné něco “má”? Jak mu můžeme pomoci ve fungování? Jak je možné, že v jednom z nejzásadnějších odvětví vědy si vědci, alespoň v posledních pár staletích, onu otázku pravidelně nepokládali? Jak je možné, že známe detailně fyziologické působení různých chemických substancí, ale vlastně nemáme šajna o tom, jak a proč se vůbec předepisují?

Důležité je zůstat zdravý

Odpověď tkví nepochybně v kombinaci psychologie a politologie – někde mezi rozbořením stavu moderní vědy obecně a rozkrýváním působení mafií a lobbistických uskupení farmaceutického a spol. průmyslu, které si z lidské (ne)moci udělaly především v posledních šedesáti letech dojnou krávu. Všem nám jde především o jedno: uzdravit se a zůstat zdravý. A totéž umožnit našim blízkým. Naštěstí stále více z nás nachází

odvahu vytáhnout hlavu z písku. Týká se to nejen samotných nemocných, kteří masivně utíkají od konvenční medicíny, nejen alternativních terapeutů, ale stále širší řady lékařů samotných.

MUDr. Jan Vavrečka, PhD, je jedním z nich. Jeho článek “To největší tajemství medicíny” stojí za to dočíst do konce.

MUDr. Jan Vavrečka, Ph.D.: To největší tajemství medicíny

To největší tajemství celé medicíny jsem poznal a pochopil až po více než dvaceti letech lékařské praxe. Nikdy jsem se o něm neučil a nikdy jsem také neslyšel nic podstatného o jeho skutečném významu z lékařských knih. Poprvé jsem se s tímto tajemstvím setkal vlastně až v knize A. Loyda Léčebný kód. Autor jej ale popisuje velmi odlišným úhlem pohledu, který spíše nebude pro mnohé lidi přesvědčivý. Přitom existuje jiné, jasné a přesvědčivé vysvětlení.

Něco nás svedlo na scestí

Je paradoxní, že všichni lékaři, zdravotní pracovníci a vlastně i pacienti mají toto tajemství prakticky každý den na očích. Vidíme jej, ale nerozumíme mu. Pozorujeme jej, ale nechápeme. Někdo nebo něco svedlo naše myšlenky a způsob uvažování v tomto ohledu na scestí. Zmíněné tajemství medicíny bylo odborné i laické veřejnosti schováno za pojem placebo efekt. Placebo efekt je vychytrale zvolený termín ukrývající jednu velice zásadní skutečnost. Dovolím si začít jedním příkladem. Třeba slovo motocykl má jako

pojem zvláštní informační účinek. Kromě toho, že označuje určitou věc, informuje současně o tom, co je funkční podstatou výrobku. Je to motor a nějaký kruh, kruhy či kolo. Z pojmu motocykl si proto lidé mohou lépe uvědomit něco o vlastní funkční podstatě dané věci. Takové pojmy jazyka mají tu důležitou vlastnost, že obecně podporují u lidí správné chápání podstaty dané věci. A to na úrovni našeho vědomí i podvědomí.

Co je to dílnozdar?

Kdybychom klasický motocykl označili pojmem dílnozdar nebo třeba odstředivou silu ve fyzice pojmem rotoefekt, jazykově si to dovolit určitě můžeme. Takové pojmy by v sobě poté možná obsahovaly informaci o příčině či o původci dané věci. O věci samotné nám ale nevypovídají vůbec nic. Dovolují lidem pochopit jiné souvislosti, ale ne vlastní funkční podstatu věci (jevu, výrobku, stavu, situace), o kterou se jedná. Stejně je tomu s pojmem placebo efekt. Pojďme se proto zeptat: Co je podstatou jevu, dnes nazývaného placebo efekt? Pojem sám nás informuje pouze o tom, že je to nějaký efekt způsobený nějakým placebem. Tudiž nepodporuje pochopení toho, o co se skutečně jedná.

Za pojmem placebo efekt se přitom skrývá a je před lidmi utajována jedna z vůbec nejdůležitějších vlastností lidského organismu. Vlastnost, která by pro svou funkční podstatu měla být dávno Svatým grálem celé medicíny. Vlastnost, kterou jsme měli již dávno široce a intenzivně rozvíjet, zkoumat, studovat, diskutovat o ní, a především ji využívat. Která vlastnost to je, k tomu pojďme za chvíli.

Placebo, nebo prášky?

Když se dnes zeptám studentů lékařské fakulty, jak funguje placebo efekt, odpovídají v široké vzájemné shodě. Podle nich a podle jim poskytnutého vzdělání je to pouze psychologický léčebný účinek. Když jim připomenu metodiku provádění a hodnocení klinických studií ve farmakologii, velmi rychle svůj závěr upřesní. Placebo efekt je především

zcela objektivní léčebný účinek, který je pro pacienty skutečně přínosný. Účinek, který je vědecky pozorovatelný a měřitelný a nejedná se tedy o žádnou psychologickou sugesci něčeho, co nenastalo. Placebo efekt je objektivní změnou stavu pacienta a jeho organismu k lepšímu. Rozdíl je pouze v tom, že při indukci placebo efektu působíme na pacienty primárně psychologicky, zatímco při užití léčiv působíme primárně farmakologicky, imunologicky či metabolicky. Poté mám pro studenty připravenou základní otázku. Ptám se jich: „Kdybyste si měli vybrat, zda vám vyšší hladinu krevního cukru v séru (glykémii) z hodnoty 10 na hodnotu 5 sníží registrovaný lék nebo ji sníží placebo efekt, co byste si vybrali?“ Každý rok mne stále překvapuje, že více než polovina dotázaných studentů odpovídá, že by si určitě vybrali nějaký vědecky prověřený lék. Pouze menšina odpoví, že je to přece úplně jedno. Bohužel pouhých 5-10 % studentů na tuto otázku odpoví správně.

Úžasná zpráva pro všechny lidi

A nyní už je na čase přejmenovat široce zavádějící pojem placebo efekt. Zamysleme se nad tím, co se za tímto pojmem skrývá po jeho funkční stránce. Studenti často dovodí, že placebo efekt by se měl přesněji nazývat psychologický léčebný efekt. Avšak i tento jiný název obsahuje úplně stejný terminologický deficit. Opět nese informaci pouze o tom, čím byl efekt vyvolán, ale neobsahuje informaci o tom, co je jeho vlastní funkční podstatou.

Psychologickým působením zvenci to samozřejmě všechno začíná. Uvnitř organismu člověka však dojde již k něčemu zcela objektivnímu. Dojde ke spoustě fyziologických kaskád, jejichž důsledkem je například právě snížení hladiny glykémie. O těchto kaskádách a procesech už rozhodně nelze říci: „To je psychologie.“ Tak kdo, nebo co nás objektivně uvnitř léčí a může dokonce úplně vyléčit, když je na

Správná odpověď je taková, že z těchto dvou variant by si každý rozumný člověk měl rozhodně vybrat placebo efekt. Proč? Placebo efekt nemá žádné vedlejší nežádoucí účinky a nepředstavuje žádnou zevní intervenci do hmoty lidského organismu. Při stejném koncovém účinku má placebo efekt vůči efektu podávání klasických léčiv pouze výhody. Nejen ty medicínské, ale pravidelně také ekonomické.

naš organismus působeno pouze psychologicky? Správná odpověď je, že to jsou samoléčebné schopnosti lidského organismu. Jsou to naše vlastní vnitřní samoléčebné schopnosti, které objektivně máme a kterými naše organismy prokazatelně disponují. Placebo efekt není svou funkční podstatou ničím jiným než samoléčebným efektem lidského organismu. Představuje v praxi

uplatněné a tělu vlastní samoléčebné schopnosti. Alex Loyd to nazval skvělou a úžasnou zprávou pro všechny lidi na této planetě. A já jsem přesvědčen, že má pravdu. Každý člověk se v principu může (asi až na některé výjimky) úplně sám vyléčit úplně ze všeho, a to i bez všech léků a jiných klasických intervencí. Naše organismy toho jsou schopny. Skutečný problém spočívá v tom, proč se to v běžné praxi a v životě lidském dnes pravidelně neděje a nestává.

Jak funguje změna v lidském těle

Ještě trochu aktuální vědy bych s touto skvělou a úžasnou zprávou velmi rád propojil. Samoléčebný efekt lidského organismu je nutně až důsledkem předchozího dosažení nějaké významné změny. Je to v principu změna ve fungování našeho Psycho-Neuro-Imuno-Endokrino-Mikrobiontního vnitřního regulačního systému (PNIEM). (Poznámka: Na nedílnou účast složky mikrobiontní dnes ještě mnohé vědecké práce neprávem zapominají.) Změna fyziologických funkcí v regulačním systému PNIEM je v případě samoléčebného efektu startována z našeho vědomí a zejména z našeho podvědomí. Významné změně hmoty – samoléčebnému efektu – proto vždy nutně předchází významná změna v obsahu našeho vědomí a podvědomí.

Účelové lži o pilulkách

Mnozí určitě namítnou, že place... – promiňte, samoléčebný efekt lidského organismu – je účinkem nejistým a vzniká pouze někdy. To je pravda. Účinek všech registrovaných léčiv je v principu účinkem nejistým a také se nedostavuje vždy. A někdy se dostavuje i s nežádoucími účinky. V čem je tedy problém? Mnozí budou argumentovat, že problém je ve vyšší pravděpodobnosti, se kterou se dostavuje léčebný efekt u registrovaných léčiv. Registrované léky jsou přece vždy efektivnější než place... – promiňte samoléčebný efekt lidského organismu. Vždyť

podání každého registrovaného léku působí na pacienta současně jako podání placebo a ještě navíc má lék i svou vědecky prokázanou farmakologickou účinnost. Proto každý rozumný lékař i rozumný pacient dá přece vždy přednost více účinným lékům před méně účinnou indukci samoléčebného efektu nějakými psychologickými prostředky. A právě tato úvaha je naprosto nesprávná.

Právě tento závěr je nebezpečným nesmyslem a mnohdy jen ryze účelovou lží. Lží, která prostoupila celou současnou medicínu a která indoktrinovala a otrávila celé její

léčebný účinek a užitek! V takových situacích by měl být pokus o indukci samoléčebného efektu metodou té první, a nikoliv té úplně poslední terapeutické volby. Tedy pokud nejde právě o naléhavé stavy a akutní medicínu.

Nejúčinnější lék

Dnes dále víme, že tím nejúčinnějším placebem v medicíně je sám lékař, terapeut či léčitel. Osobnost lékaře jako člověka, jeho vystupování, jednání, míra zájmu, empatie a péče o pacienta jako o celistvou bytost, to jsou často rozhodující a nejúčinnější

terapeutické prostředí, vývoj a směřování. Připomeňme si několik vědecky prokazatelných skutečností. Placebo efekt může vzniknout prakticky kdykoliv. U jakéhokoliv pacienta, jakéhokoliv onemocnění a v jakémkoliv stádiu nemoci. Z kazuistik jsou ostatně známy a vědecky popsány i případy skutečně zázračných uzdravení. Dokonce úplných uzdravení v podstatě na poslední chvíli z prakticky beznadějných stavů a onemocnění. Jsou to jevy velice vzácné, ale existují a byly vědecky zdokumentovány. Naopak u některých jiných onemocnění, příznaků a některých vhodných typů pacientů lze uspokojivý samoléčebný efekt vyvolat dokonce velmi často. Samoléčebný efekt dosažený ve 40 až 60 % je v mnoha případech vědecky spolehlivě obhajitelné číslo. To je přece naprosto skvělý

spouštěče uspokojivého samoléčebného efektu. Z toho logicky vyplývá, že mezi námi existují lidé, ať již lékaři, terapeuti, léčitelé, šamani, cvičitelé nebo i prostí úžasní lidé v našem okolí, kteří svým cílevědomým i bezděčným psychologickým působením startují v nemocných jejich vlastní samoléčebné schopnosti. Někdy působí takoví lidé na své pacienty dokonce až s takovou efektivitou, vůči které mohou být stovky nerudných, arogantních, unavených či administrativou zcela otrávených lékařů na ambulancích, a to i se všemi nejmodernějšími léky farmaceutického průmyslu, prakticky nekonkurenceschopnými. Samozřejmě to neplatí vždy. Ta situace bude zajisté jiná u různých typů onemocnění, jejich různých příznaků, stádií a také u různých povahových typů pacientů. Ale zeptejme se kriticky: Zabývá se

dnes někdo seriózně tím, aby určil a rozlišil stavy, nemoci, příznaky a skupiny vhodných pacientů u kterých by měl být v první řadě, a to pro svou objektivně dostatečnou šanci na úspěch, učiněn pokus o indukci samoléčebného efektu? Odpověď je totiž zcela jednoznačná. A to je dost zvláštní, nemyslíte?

Jak to, že ještě není revoluce?

Pokud by v současné medicíně byla samoléčebným schopnostem lidského organismu, věnována taková pozornost, jakou si tato úžasná schopnost nesporně zaslouží, domnívám se, že by nastala revoluce. Celý systém zdravotní péče včetně vzdělávání lékařů i přesahů do mnohé ekonomické sféry by se měl významně změnit. To dá totiž zdravý selský rozum, že by to v takovém případě mělo a muselo celé fungovat a být zorganizováno, řízeno a formováno úplně jinak.

- 1) Především by se měl vědecký výzkum zabývat tím, jak a čím se samoléčebné schopnosti lidského organismu spouští, blokují, ničí a zase obnovují. Co je v tomto smyslu efektivní a případně za jakých podmínek. Jak diagnostikovat poruchy samoléčebných schopností a jak v tomto smyslu třeba včas vytipovat rizikové jedince a zasáhnout preventivně. (Pro mnoho odvětví současného průmyslu by však právě takové vědecké poznatky mohly být úplnou katastrofou. To si asi umí každý představit.)
- 2) Mnohem větší důraz by měl být položen na detailní výzkum vlivu jednotlivých okolností poskytování zdravotní péče. Vždyť současná alopatická praxe dnes už místy vypadá jako všelidový ultrabyrokratický masakr. Hlavně, že to sype. Extrémní objednáci lhůty, dlouhé čekací doby, krátké časové možnosti lékařů na ošetření. Neustále se snižující počet nemocnic, sester i lékařů. Většina pořád spěchajících, většina něčím pořád otrávených. Jak působíme na vědomí a podvědomí našich pacientů?

Jak chutná naše „chutná“ a ekonomicky optimalizovaná špitální strava, péče jedné jediné sestry na 25 lůžek v celé noční službě a vůbec celkově prostředí nemocnic a jejich pokojů i čekáren? Kolik procent z našich pacientů objektivně poškozujeme právě tím, že jim profesionálně zabráníme v rozvinutí jejich samoléčebných schopností? U kolika z nich poté současnou péči úspěšně vyvoláme nějaké další potíže a jiná onemocnění (nocebo efekt

- 3) Špičkové vědecké týmy by se měly seriózně zabývat tím, pro jaká onemocnění, jaká stádia a jaké typy pacientů je příznivé psychologické ovlivnění jejich PNIEM ještě dostatečně účinné, zcela konkurenceschopné nebo dokonce účinnější než aktuálně dostupné možnosti současné farmakoterapie a všeobecně zavedených lékařských postupů a technik.
- 4) V podstatě generální pardon, a nikoliv další regulace a legislativní represe patří v tomto ohledu pro celou oblast alternativní medicíny. Proč? Protože alternativní medicína je prostředím, které na rozdíl od systému alopatické medicíny na příznivé a vysoce komplexní psychologické působení na pacienty nerezignovalo. Naopak, udržuje v tomto ohledu spontánně výraznou pestrost různých prvků a momentů působení. Navíc vede pacienty k osvojování si technik vnitřní indukce samoléčebného efektu. Kterýpak praktický lékař či pediatr dnes něco takového učí pacienty, rodiče a děti? Pestrá alternativní scéna v medicíně umožňuje nalézt pro individualitu každého pacienta vhodné individuální momenty psychologického působení na jeho vědomí a podvědomí. Někdo může například natolik věřit v anděly, že právě andělská terapie a mírně ulitlý terapeut s bílými karnevalovými křídly na něj budou mít vynikající vliv a skvěle ovlivní právě jeho PNIEM. Uniformita alopatické medicíny

s jejími odbornými guidelines a konvencemi serióznosti a vždy ve stejné situaci stejného vědeckého přístupu, je touto optikou obrovský handicap. Je to handicap pro úspěšné spouštění samoléčebných schopností v různých individualitách lidských. Přes četný výskyt podvodníků a šarlatánů (kteří se nám tu rojí přece úplně všude od financí, přes energetiku, politiku až po mezinárodní neziskové organizace) se na scéně alternativní medicíny vyskytují lidé, kteří psychologicky působí na tak vyspělé úrovni a takovým způsobem, který je v současné alopatické praxi lékařům bohužel nedostupný. Nejsou zde pro takové působení vytvořeny podmínky ani technické, ale ani ideové.

- 5) V těchto psychologických znalostech a dovednostech by byla potřeba mnohem více, teoreticky i prakticky, vzdělávat nejen studenty medicíny a středně zdravotní personál, ale v mnoha ohledech i řídicí pracovníky systému zdravotnictví. Byly by to znalosti, které ve svém důsledku podporují vzájemnou toleranci mezi lékaři a vědci a různými odborníky tzv. medicínského komplementu a alternativní scény. Toleranci i k takovým terapeutům a léčitelům, které dnes mají mnozí lékaři za úplné bláznů a kašpary na trhu služeb. Pro „rozumné“ bláznů však možná ideální terapeuti. Místy možná i lepší a efektivnější než „deset doktorů“. Jaká to arogance a pýcha vede nás lékaře k tomu, abychom omezovali svým pacientům jiné možnosti, které jim rozhodně a vědecky prokazatelně mohou pomoci k uzdravení? Široké povědomí o těchto skutečnostech a o jejich významu by oslabilo sílu mnohých tradovaných farmaceutických a lékařských dogmat i dosud úspěšných indoktrinací, které působí v systému současné medicíny ve prospěch různých zájmových a podnikatelských skupin.

PŘEDPLATNÉ**PŘEDPLATNÉ V ČR**

Digital ICT,

P.O. Box 72, 225 72 Praha 025

tel. +420 840 306 090

+420 234 092 851

e-mail: wmmagazin@predplatne.cz**PŘEDPLATNÉ
NA SLOVENSKU**

L.K. Permanent, spol. s r.o.,

Hattalova 12, 831 03 Bratislava

tel. +421 249 111 202

fax: +421 249 111 209

email: hruškova@lkpermanent.sk<https://www.predplatne.sk/home/1277-wm-magazin>**PŘEDPLATNÉ V REDAKCI**

Jiří Matějka-vydavatelství,

Čtvrťky 702, 768 21 Kvasice

tel. +420 777 770 609

e-mail: obchod@wmmagazin.cz

Nebo v našem e-shopu:

www.wmmagazin.cz/eshop**ELEKTRONICKÉ PŘEDPLATNÉ
OBJEDNÁVEJTE POUZE
V NAŠEM E-SHOPU**www.wmmagazin.cz/eshop

Podmínky předplatného měsíčníku

WM MAGAZÍN

Roční předplatné zahrnuje dodání měsíčníku WM magazin Skryté skutečnosti v období 12 měsíců. Vydavatel může v určitých obdobích (vánoční svátky; prázdniny) některá čísla sloučit, nebo je vypustit. Pokud se rozhodnete změnit objednávku předplatného (např. adresu doručování při dlouhodobé změně pobytu nebo při přestěhování), můžete nám zatelefonovat (+420 777 770 609), mailovat (obchod@wmmagazin.cz), nebo napsat na adresu redakce.

Zvýhodněné předplatné poskytujeme po zaslání studentského průkazu. Elektronickou verzi WM magazínu si můžete objednat on-line na našich stránkách www.wmmagazin.cz. Starší čísla zasiláme do vyprodání zásob. Cena za starší číslo je 75 Kč/ks včetně poštovného. Pokud požadujete více kusů, napište nám do vydavatelství (jiirimatejka@wmmagazin.cz).

Starší čísla budou zasiláme do vyprodání zásob.

6) Je velmi důležité, aby tyto pravdivé skutečnosti byly sděleny, přiblíženy a vysvětleny široké laické veřejnosti, a to v potřebných souvislostech. Především informace o tom, že v oblasti alternativní medicíny je v mnoha ohledech dosahováno dostatečné účinnosti na to, aby se tento směr a jeho možnosti naprostá většina pacientů rozhodně zajímala.

Je naprostý nesmysl, že není vědecky prokázáno, že by metody alternativní medicíny fungovaly. Je to úplně naopak! Vědecky je nesporně a nade vší pochybnost prokázáno, že metody alternativní medicíny fungují. V podstatě všechny totiž fungují tím způsobem, že mohou obnovit, odblokovat, spustit či posílit samoléčebné schopnosti organismu pacienta. Dosahuje se toho psychologicky a na každého člověka přitom může dobře zapůsobit něco úplně, ale úplně jiného. V rukou některých léčitelů, terapeutů, šamanů a cvičitelů se přitom jedná o metody velice dobře účinné. U jiných to bohužel může být opravdu paběrkování a spíše jen tahání peněz lidem z kapes.

V oblasti alternativní medicíny pacienti mají – a opravdu často musí! – hledat. Hledat nejen tu vhodnou z metod působení na své vědomí a podvědomí, ale také hledat právě pro sebe vhodného terapeuta. A bohužel při tomto hledání mohou lidé mistry i zcela zbytečně utrácet své peníze. Je to riziko. Riziko cesty a riziko svobodné volby člověka na cestě za jeho cílem. Na existenci uvedeného rizika není vůbec nic špatného. Je ale špatné, když si toho pacienti nejsou vědomi. Je určitě špatné, když jim to různí lidé pro svůj vlastní prospěch podávají úplně jinak a motají jim tím hlavy.

7) Je zcela na místě se zabývat samoléčebným efektem jako metodou obzvláště vhodnou k profesionálnímu použití převážně v dětském věku. Je rozumný předpoklad, že to budou právě děti a mladí lidé, kteří mají zatím nejméně poškozené a nejméně zablokované samoléčebné schopnosti. Právě v této věkové

skupině by zkušené psychologické ovlivňování vědomí a podvědomí s důsledky fyziologických změn v PNIEM mohlo mít totiž vůbec nejlepší výsledky. Lze si proto stát za tvrzením, že pokud jsou pro někoho metody alternativní medicíny a momenty jejího působení obzvláště vhodné, poté jsou vhodné především pro děti a pro jejich rodiče.

**To největší tajemství
medicíny ...**

Z výše uvedeného je patrné, že existuje tisíc a jeden silný ekonomický a strategický zájem na tom, aby se právě tohle nikdy v současné medicíně nestalo a neuskutečnilo. To největší tajemství medicíny nemá být lidem sděleno a nemají jej pochopit. To, aby náhodou nezačali přemýšlet a chovat se jinak a velmi nevhodně. Aby se raději vůbec nezačali zajímat o své vlastní samoléčebné schopnosti a o metody a postupy, jak s nimi pracovat a jak je lépe využívat a rozvíjet. Už tento zájem samotný totiž odkloní všechny takové pacienty z farmaceutického dvorku konvenční medicíny.

Alopatická medicína a systémy moderní zdravotní péče programově (a možná i zcela účelově) rezignovaly na potřebný výzkum, rozvoj a podporu profesionální využívání samoléčebného efektu a možností samoléčebných schopností vlastních lidskému organismu. Proč? Protože je to přece pouhý placebo efekt!

*Erika Magdalena Hájková,
www.protiproud*

WM MAGAZÍN

Měsíčník: dvojčíslo 222/223

Šéfredaktor vydání: Jiří Matějka,

Čtvrťky 702, 768 21 Kvasice

redakce@wmmagazin.cz

Vydavatel: Jiří Matějka, vydavatelství

P. O. Box 10A, 765 01 Otrokovice

tel: +420 777 770 609

obchod@wmmagazin.cz

Grafická úprava:

Vladimír Bilavčík, Leona Bilavčíková

V ČR rozšiřují společnosti PNS, a.s.

a Mediaprint Kapa Pressegrasso, s.r.o.

V SR rozšiřuje Pressmedia s.r.o.

a Mediaprint Kapa Bratislava

Tiskne: Tiskárna Oldřich Harok, Šenov

WM magazin vychází ve 12 číslech za rok.

Další číslo vyjde: 7. 9. 2020

AUTORSKÉ PRÁVO

Autorské právo (anglicky označováno jako copyright) je odvětví práva, které popisuje nároky tvůrců tzv. „autorských děl“, tzn. spisovatele, hudebníky, filmaře, programátory apod. na ochranu před nespravedlivým využíváním jejich tvorby. Prostřednictvím autorského práva poskytuje stát po jistou omezenou dobu autorům výlučnou možnost rozhodnout o některých aspektech využívání jejich děl. Autorské právo je součástí tzv. duševního vlastnictví.

Autorské právo je v Česku upraveno autorským zákonem (zákon č. 121/2000 Sb.), v mezinárodním právu je základem několik mezinárodních úmluv, hlavně tzv. Bernská úmluva z roku 1886 a Všeobecná úmluva o autorském právu uzavřená v Ženevě v roce 1952. Pro podporu úcty k duševnímu vlastnictví vznikla v roce 1967 Světová organizace duševního vlastnictví (World Intellectual Property Organization, WIPO).

Fakt, že dané dílo je chráněným autorským dílem, se často signalizuje symbolem © následovaným rokem a jménem autora. Tento symbol má však v Česku (i ve většině jiných zemí) pouze ryze informativní význam – dílo je plně chráněno i tehdy, není-li to na něm nijak uvedeno. Majetková práva poskytují autorovi výlučné právo na rozhodování o užívání jeho díla. Jiná osoba než autor smí dílo užít pouze na základě autorova oprávnění, případně ve výjimečných případech stanovených zákonem.

Do práva na užití díla patří:

- právo na rozmnožování díla,
- právo na rozšiřování díla či jeho rozmnoženiny,
- právo na pronájem díla či jeho rozmnoženiny,
- právo na půjčování díla či jeho rozmnoženiny,
- právo na vystavování díla či jeho rozmnoženiny,
- právo na sdělování díla veřejnosti (provozování živě či ze záznamu, přenos provozování díla, vysílání rozhlasem či televizí apod.); kromě těchto práv do majetkových autorských práv patří také
- právo na odměnu při opětném prodeji originálu díla uměleckého, právo na odměnu v souvislosti s rozmnožováním díla pro osobní potřebu

Autorské právo k dílu vzniká automaticky, okamžikem, kdy je dílo vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě. Autorské právo není vázáno na konkrétní předmět, jímž je dílo vyjádřeno – jeho zničením autorská práva nezanikají, nabytím vlastnických práv k tomuto předmětu se nenabývají autorská práva k dílu, dokonce ani právo dílo užít.

Jak už bylo uvedeno, osobnostní autorská práva trvají po dobu života autora, majetková práva po dobu autorova života a 70 let po jeho smrti.

Autor může svá práva vynutit občanskoprávní žalobou, kterou se může domáhat určení svého autorství, zákazu ohrožení svých práv (zákazu neoprávněné výroby, obchodování, dovozu či vývozu, sdělování veřejnosti apod.), odstranění následků zásahu do práva i poskytnutí přiměřeného zadostiučinění (omluvou či v penězích); autor také může vyžadovat náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení. Ten, kdo porušuje autorské právo, se však také dopouští trestného činu podle § 152 trestního zákona („porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi“), který může být v trestněprávním procesu potrestán peněžitým trestem, propadnutím věci, ale také odnětím svobody až na dvě léta (až pět let, pokud pachatel získal značný prospěch či dopustil-li se činu ve značném rozsahu).

Autorský zákon používá termínu užití díla, ze kterého ovšem výslovně vyjímá užití pro osobní potřebu. Jakékoli dílo kromě počítačového programu či elektronické databáze proto kdokoli smí pro svou osobní potřebu konzumovat, zhotovit záznam, rozmnoženinu či napodobeninu (netýká se rozmnoženiny či napodobeniny architektonického díla stavbou). Takto vzniklé rozmnoženiny nesmí být využity k jinému účelu (např. je nelze dále šířit).

UPOZORNĚNÍ!

Autorská práva pro měsíčník WM magazín vykonává vydavatel.

Jakékoli užití části nebo celku, zejména rozmnožování a šíření jakýmkoli způsobem včetně elektronického i v jiném než českém jazyce bez písemného svolení vydavatele je zakázáno.

Porušením autorského práva se vystavujete těmto sankcím:

- propadnutí zaplacené částky za předplatné časopisu WM magazín
- zrušení vašeho účtu na internetových stránkách časopisu WM magazín
- v případě majetkové újmy bude postupováno podle Autorského zákona (zákon č. 121/2000 Sb.)

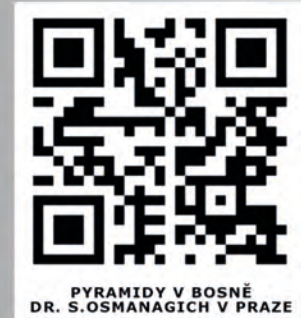
Jiří Matějka - vydavatel

Čtvrtky 702, 769 21 Kvasice

Tel: 777 770 609; e-mail: jirimatejka@wmmagazin.cz

FILMOVÁ STRÁNKA

DOKUMENTY ČASOPISU WM MAGAZÍN - WWW.FAKTAX.TV A YOUTUBE.COM

PYRAMIDY V BOSNĚ
DR. S. OSMANAGICH V PRAZE

SRBSKO
CESTA NA PUPEK SVĚTA

MAGNETICKÝ PULSER MPG30
ZKUŠENOSTI

GENERÁTOR BG3
ZKUŠENOSTI

NOVÝ CESTOVATEL.CZ 2020

Poznávací cesty a expedice.

www.novycestovatel.cz/aktualni-cesty TEL: +420 777 770 609(608)

9 - 13.7.2020. Bosenské údolí pyramid-Visoko. Kamenné koule v Zavidoviči, pyramida Slunce a pyramida Měsíce, mohyla ve Vratnici, tunely Ravne, Park Ravne 2 a noční Sarajevo. Cena 7.600 Kč / 300 €.

23 - 27.7.2020. Srbsko, po stopách Slovanů. výstup na pupek světa Rtanj. Sochy bohů, Viminacium - kostra mamuta a předřímských lodí, Nebeské město, dvě mohyly, výprava do podzemí. Setkání se slovanským šamanem. Cena 11.000 Kč / 420 €.

27.8 - 31.8.2020. Konec prázdnin v údolí pyramid. Kamenné koule, energie pyramid, pyramida Slunce a Měsíce, mohyla ve Vratnici, ozdravné pobyty v labyrintu Ravne, Sarajevo. Provázet vás budou Jiří Matějka a Petr Kotvan. Cena: 7.800 Kč / 310 €.

17 - 21.9.2020. Menorka - tajemné Tauly a megality postavené před 5.000 lety, obydlí malých lidí cirkulos, kamenné lodě, příroda, dobré jídlo a koupání v moři ... První průzkum. Cena 18.000 Kč / 700 €.

1-5.10.2020. Malta a Gozo. Tajemné megality, záhadné koleje a koupání v moři. V ceně je letecká doprava, ubytování se snídaní, doprava po ostrovech Malta a Gozo. Cena: 17.000 Kč / 660 €. Počet míst je omezený.

22 - 26.10.2020. Pyramidy v Bosně a hledání krystalů. Kamenné koule v Zavidoviči, bosenská pyramida Slunce a Měsíce, mohyla ve Vratnici, podzemní labyrint Ravne, výlet na naleziště krystalů. Cena 9.000 Kč / 355 €.